

**Listing and Selling Homes
From San Jose to Sacramento**

JASSI GILL Broker/Owner

Ph:510-304-9292

Refinance Now

@ZERO COST

Call Sukhi Gill:510-207-9067

CA DRE Lic.#01180969

CA DRE#00966763

Global Green
INSURANCE AGENCY

of the Bay Area, CA

Mann Insurance Brokers Inc.

4123 Dyer St., #230, Union City, CA 94587

Ph: 510-487-1000

Lic.# 0F34231

MANN@GGIAUSA.COM

**Auto, Home,
Business, Life,
Workers Comp.**

ਵਧੀਆ ਭਾਅ, ਚੰਗੀ
ਕਵਰੇਜ ਤੇ ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ

Golden State Realty

PI Contact For Commercial or Residential Needs

ਅਸੀਂ ਲੋਨ ਲੈਣ 'ਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

Call: Sohanpreet 'Sam' Chahal

Ph: 916-612-5773

email: samchahal@hotmail.com

Serving all over California

Sam Chahal
CA Lic. 01504071

Nineteenth Year of Publication

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਐਡੀਸ਼ਨ

Price 50¢

ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 19, Issue 37, September 15, 2018

20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074

Email:punjabtimes1@gmail.com

www.punjabtimesusa.com

Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ: ਮਜੀਠੀਏ ਦੀ 'ਤਾਕਤ' ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਦੰਗ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 6 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਦੀ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਭਖ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ (ਈ.ਡੀ.) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਬੇਵਸੀ ਜ਼ਹਿਰ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਛੇਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਫਿਲੌਰ, ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਦਮਨਵੀਰ ਸਿੰਘ ਫਿਲੌਰ, ਸਾਬਕਾ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਅਵਿਨਾਸ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਾਹਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਰੁਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਹੋਣੇ ਸਨ ਪਰ ਈ.ਡੀ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰਜਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਾਰਾ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਜੇ ਮਜੀਠੀਆ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਈ.ਡੀ. ਕੋਲ ਮਜੀਠੀਆ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਈ.ਡੀ. ਨੂੰ ਝਾੜ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਬਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਬੱਸ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਸਖਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਇਸ ਤਾਕਤਵਰ ਆਗੂ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਬੇਵਸੀ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਵੀ ਮਜੀਠੀਆ ਨਾਲ ਲਿਹਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦ ਈ.ਡੀ. ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਜੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਗਤਬਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਗਦੀਸ ਸਿੰਘ ਭੋਲਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਸ਼ਰੇਆਮ ਮਜੀਠੀਆ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਈ.ਡੀ. ਨੇ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿਛ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਉਠੇ ਸਵਾਲ

ਹੋਈ, ਇਸ ਦੀ ਭਾਵ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਗਈ। ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫੀ ਭਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਮਜੀਠੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਡਟੇ ਰਹੇ। ਮਜੀਠੀਆ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠੀ ਤਾਂ ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਹੀ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਰਣ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਮਜੀਠੀਏ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦਿਆਂ

ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਮਜੀਠੀਏ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਿਆਂ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਧਿਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਕੈਪਟਨ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੇ ਸਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਬਣਾਈ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਥਾਂ ਡੀ. ਜੀ. ਪੀ. ਰੌਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਐਸ.ਟੀ.ਐਫ. ਦੀ ਕਮਾਨ ਸਾਂਭਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਏ.ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੱਧੂ ਸਖਤ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਹੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਜੀਠੀਆ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਬਿਕਰਮ ਮਜੀਠੀਆ ਵਿਰੁਧ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਿੱਧੂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੈਪਟਨ ਬਹੁਤੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ ਵੀ ਸਿੱਧੂ ਨਾਲ ਖਾਰ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਖੁਦ ਦੀ ਸਿੱਧੂ ਬਾਰੇ ਇਕ ਵਾਰ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉੱਤੇ)

ਹਿੰਸਕ ਹੋਈਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਤੇ ਬਲਾਕ ਸਮਿਤੀ ਚੋਣਾਂ ਸਬੰਧੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਮੌਕੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਵੱਢ-ਟੁੱਕ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਚੱਲਣ ਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮਾਤੀ ਸਬਿਤੀ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤਰਨ ਤਾਰਨ, ਪੱਟੀ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਧਰਮਕੋਟ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਰਕਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝੜਪਾਂ ਦੌਰਾਨ ਗੋਲੀਆਂ ਚੱਲੀਆਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਅਕਾਲੀ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਰਕਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ। ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਹੇ ਗਏ। ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 100 ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਕਰੀਬ ਦੋ ਦਰਜਨ ਲੋਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪੱਟੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧੜਿਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਪਥਰਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਖਦੇਤੋਂ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਹਨ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ 'ਚ ਪਾਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉੱਤੇ)

**We Do Real Estate in
Bay Area & Central Valley**

**We do loans anywhere
in California**

Cell: 408-816-0408

Tel: 209-918-6464

Fax: 866-594-4680

email:

realtoramanhundal@gmail.com

AMAN S. HUNDAL

Broker/Realtor/MBA

BRE# 01839828

NMLS# 162808

16 Corning Ave, Ste. 230, Milpitas, CA 92035

3819 Northern Oak Dr., Ceres, CA 95307

CDPE, SFR *LAR 2010, 2011, 2012 Masters Club

Masters Emerald Award 2010, 2011

Rajni SWEETS & CATERING
Presents

PARADISE BALLROOMS
banquet hall & event center

ਹਰ ਮੌਕੇ ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ, ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ, ਜਨਮਦਿਨ, ਪਾਰਟੀ ਲਈ
200 ਤੋਂ 1000 ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਹਾਲ ਦਾ ਇੰਤਜਾਮ ਹੈ।

SERVICES INCLUDE

- CATERING
- SILVERWARE
- CHINAWARE
- DECORATED HALL
- LINEN
- SEVERAL BAR OPTIONS
- SECURITY
- WAIT STAFF
- FULL SETUP INCLUDING TABLE CLOTH, NAPKINS, CHAIRS ETC.

PARADISE BALLROOMS

4100 Peralta Blvd, Fremont, CA 94536

(510) 900-6319

info@paradiseballrooms.com

www.paradiseballrooms.com

**Law Office of
Manpreet S. Gahra**

>ਇਮੀਗਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ
>ਫੈਮਿਲੀ ਲਾਅ
>ਬਿਜਨਸ ਲਾਅ

Criminal Defense
(DUI, simple battery, domestic violence, immigration post-conviction relief)

Manpreet S. Gahra
Attorney At Law

Berkeley Office

2161 Shattuck Ave., 304, Berkeley

Ph:510-841-4582

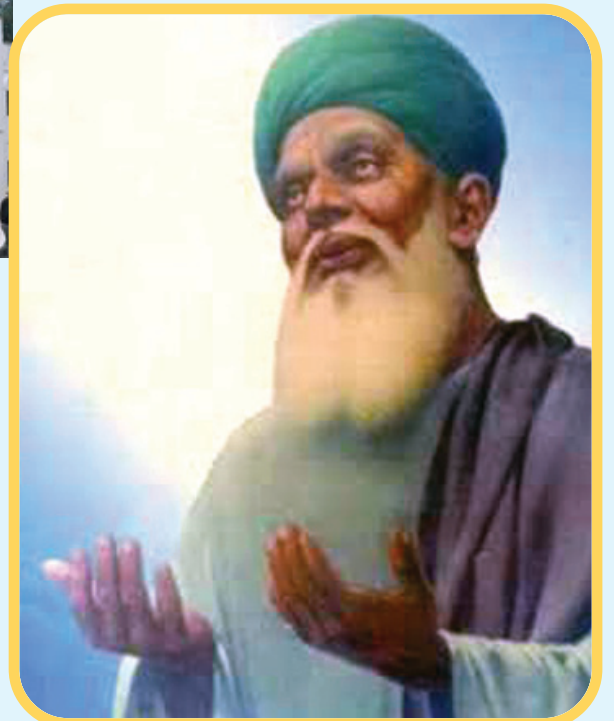
Fax:510-217-6847

Email: manpreet@gahralaw.com

ਫਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ॥

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ

ਆਗਮਨ ਪੁਰਬ ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ

ਮਹਾਨ ਸੂਫੀ ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ (1173-1266 ਈਸਵੀ) ਦਾ ਆਗਮਨ ਪੁਰਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਫਰੀਮਾਂਟ (300 Gurdwara Road, Fremont, CA 94536) ਵਿਖੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

21 ਸਤੰਬਰ 2018 (ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ) ਅਰੰਭ ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਸਾਹਿਬ: ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ

23 ਸਤੰਬਰ 2018 (ਐਤਵਾਰ) ਭੋਗ ਸ੍ਰੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠ: ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ

ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਥਿਆਂ ਵਲੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਉਪਰੰਤ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਪ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੀ

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਡਾ. ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਰਗਾੜੀ, ਫੋਨ: 408-368-2143;
ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲਵਾਂ ਕਲਾਂ, ਫੋਨ: 510-952-6702; ਤਰਸੇਮ ਭਲਵਾਨ ਫਰੀਦਕੋਟ, ਫੋਨ: 510-258-9266;
ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਫੋਨ: 510-303-8789; ਕਮਲ ਸਿੰਧੂ (ਦੌਧਰੀਆ), ਫੋਨ: 510-717-9555

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ॥

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਪੁਰਬ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ

ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟਿ ਵਧਾਈਆਂ

Har minder Singh Gill

D.H.M.S.; B.C.I.H

(Ex Homeopathic Medical officer Punjab Govt.)

Homeopathicvibes

**Now we
have two
locations:**

940 E. El Camino Real, Sunnyvale, CA 94087

www.homeopathicvibes.com

Office: (408)737-7100; Fax: (408)737-7102

39210 State Street, Suite 111, Fremont, CA 94538

We sell and ship homeopathic remedies through out North America.

ਸਮੂਹ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ

ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ

UNITED SPORTS CLUB CALIFORNIA, AMERICA

14TH WORLD KABADDI CUP

16 SEPTEMBER 2018, SUNDAY

((09:00am - 06pm))

(James Logan High School

1800 H Street, Union City, California 94587)

Amolak Singh Gakhal
Chief Patron, United Sports Club

Chief Guest

Sant Sewa Singh Ji
Khadoor Sahib Wale

Makhan Singh Bains Iqbal Singh Gakhal Balvir Singh Bhatia
Chairman Vice Chairman President
Palwinder Singh Gakhal
Director
Jugraj Singh Sahota
Vice President
S. Ashok Bhaura
Gen. Sec & Media Incharge
Pinki Atwal
Director
Sadhu Singh Khilaur
Advisor
Narinder Singh Sahota
Treasurer
Makhan Singh Dhalliwal
Director

ਤੀਰਥ ਗਾਖਲ
ਰੰਗ ਕਬੱਡੀ ਦੇ

Dalwinder Padda
Director
Natha Singh Gakhal
Advisor
Debi Sahai
Siddhwan Donsa
Director
Inderjit Thind
Director
Bakhtawar Singh Gakhal
Director
Gurpreet Singh Gakhal
Director
Giani Ravinder Singh
Director
Baljinder Singh Gakhal
Director
Gulwinder Singh Gakhal
Director
Harjinder Ladhra
Director
Arundhep Singh
Director

Honor With Gold Medals

Major Gakhal Kindu Ramidi Lakha Gazipuria

Opening

Surjit Singh Tutt Mike Boparai Jaspreet Singh Attorney Major Singh Bains Hardman Singh (Billa Sanghera)

Sponsor of 1st Prize

Gulwinder Gakhal, Pinki Atwal & Neki Atwal of Diamond Trucking

Sponsor of 2nd Prize

Jugraj Singh Sahota & Narinder Singh Sahota of Sahota Family

(Dedicated to Sweet Memory of Late. Kashmir Singh Sahota)

Sponsor of Under-25 First Prize

Sponsored by Takhar family in memory of late santokh s Takhar Apna punjab & Northern California club

Guest Of Honor

Jagir Singh Sabzi Mandi Jaswant Dass Gill Mani Grewal Tarlochan S Lasher (Team Owner) Shaba Thiara (Team Owner) Baljit S sandhu (Team Owner) Vicky Sammipuria (Team Owner) Tari (Team Owner) Pamna Deol (Team Owner) Sewa Singh Randhawa (Team Owner) Kulwant Singh Nijjar

Kulwant Singh Khaira Randhir Singh Nijjar Balwinder S Virk Rana Dhillon Sewa S Sidhu Amarjit Samra Sarabjit Deol Dr. Baljinder Singh Grewal Balwinder walia Jaswant singh Hothi Gurdip Singh Gakhal Nirmal Singh Sahota

Starkabaddi Players who will participate in World Kabaddi Cup

Mangi Bagga Pind Pala Jalalpur Sandip Ludhar Sukha Bhandal Dulla Bagga Pind Khushi Duggan Pehlwan Kahlwan Kamal Nawan Pind Yaad Kotli Rubi Harkhowal Jairo Arsh Chohla Arshi Preetam Yadha Surkhpur Channa Bhetan Lakha Cheema Pali Chhanna

Gurlal Ghanaur Sultan Sandeep Surkhpur Deesha Aalawal Gagan Jogewal Bana Dhalliwal Sattu Khadoor Sahib Hasoos Sandeep Nangal Ambian Taja Kala Sanghian Gurpreet Burj Hari Johny Gill Daljit Saunpur Sethi Harkhowal Jagga Randhawa Navi Johal

Kabaddi Clubs will participate

1. Sher-E-Punjab Sports Club, Loss Bennis (Lachhar Bro)
2. Royal Kings U.S.A (Shabba Thiara)
3. Mid West Kabaddi team (Viky Samipuria & Tari)
4. Bay Area Sports Club (Baljit Sandhu)
5. Canada Kabaddi Team (Pamma Deol & Sewa Singh Randhawa)

Under-25 Teams

1. United Sports Club
2. Yuba Brothers
3. Khalsa Sports Club, Yuba City
4. Shaheed Baba Deep Singh Sports Club, SA

With Support of United Sports Club, Raja Sweets, Gurdwara Fremont, San Jose, Stockton and Singh Sabha Milpitas will served tea Pakoura and Guru Ke Langar

Media In charge World Kabaddi Cup

S. Ashok Bhaura

Phone: 510 415 3315, Email: ashokbhaura@gmail.com

COMENTATORS

* Asha Sharma *Iqbal Galib
* Makhan Ali *Surjit Kakrari

All Kabaddi Lovers
openly Invited

Spectators have to reach at James Logan High School, International Law of Kabaddi will apply., United Sports Club has reserve the right for last decisions

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਬਾਦਲ ਦੇ ‘ਅੱਛੇ ਦਿਨ’ ਆਉਣ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਛਾਵਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇਕ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੱਤਾਹੀਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਰਗਾੜੀ ਦਾ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹਕੂਮਤ (ਕਾਂਗਰਸ) ਨੇ ਹੀ ਜੂਝਣਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੁਰਖਰੂ ਸਮਝੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪਰ ਸੱਤਾ ਤਬਦੀਲੀ ਮਗਰੋਂ ਮਾਮਲਾ ਠੰਢਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਖਦਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪੁੱਠਾ ਪੈ ਗਿਆ।

‘ਬਰਗਾੜੀ’ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਨਕਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਜੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ‘ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ’ ਲਈ ਡਰਾਉਣਾ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰਗਾੜੀ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਇਆ ਮੋਰਚਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਪਰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਵੱਟੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁੱਦਾ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਮੂਹਰੇ ਤੂਫਾਨ ਬਣਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ

ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਪੀੜਾ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੇ ਬਾਦਲ ਇਨ੍ਹੀ ਦਿਨੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦਾ ਰਾਗ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਅਲਾਪ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਬਰਗਾੜੀ ਮੋਰਚਾ’

ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉੱਤੇ ਭਾਰੂ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਲ 2019 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੋਏ ਤਾਜ਼ਾ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਲਈ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਰਣਨੀਤੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ‘ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਤਾਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ

ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ‘ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹ’ ਮੁਹਿੰਮ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲੀ ਰਣਨੀਤੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲਵਾ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਬਰਗਾੜੀ, ਜਿਸ ਸੰਸਦੀ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤਿੰਨ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਲਕਾ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਧੁਰਾ ਬਠਿੰਡਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਕੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਿਛਲੇ 9 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਬਰਗਾੜੀ’ ਤੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਹੋਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਰਗਾੜੀ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਮੋਰਚੇ ਦਾ ਅਸਰ ਫਰੀਦਕੋਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਉੱਤੇ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਖੇਤਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਆਗੂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਸਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਦਬਦਬੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਅਦਬੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਸੱਟ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਜਾਲ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਨਕਸ਼ੇ ‘ਤੇ ਉਭਰੀ ‘ਆਮ ਆਦਮੀ

ਟਕਸਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਵਧਾਈ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਟਕਸਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ‘ਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੁਪਰੀਮੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਸਾਥੀ ਰਹੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਵਰਗੇ ਟਕਸਾਲੀ ਆਗੂ ਵੱਲੋਂ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਮਾਮਲੇ ‘ਚ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਉਥੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਟਕਸਾਲੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਬੀਬੀ ਕਿਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਹੀ ਮੰਗ ਲਿਆ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਬੀਰਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਗਏ। ਸਾਬਕਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਾਇਰਲ ਹੋਈ ਵੀਡੀਓ ਨੇ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਬਾਦਲ ਨੇ ਸੰਭਾਲਿਆ ਮੋਰਚਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਚ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਗੋਲੀਕਾਂਡ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਚੁੱਪਾਸਿਉਂ ਘਿਰੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਮੋਰਚਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਬੈਠੇ ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਣਗਿਣਤ ਸੁਖਬੀਰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲਲਕਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕੀਤੀ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਹ ਝੂਠਾ ਮਾਮਲਾ ਉਛਾਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਦੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ 4 ਸੀਟਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੀ 20 ਵਿਚੋਂ 18 ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਮਾਲਵੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਟਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨਹੀਂ। ਡੇਢ ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਮੋਸ਼ੀ ਭਰੀ ਹਾਰ

ਪੱਲੇ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਲ 2007 ਅਤੇ 2012 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟ ਸੀਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੱਕਾ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਖਿਸਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸੁਖਬੀਰ ਦੀ ਫੇਰੀ ਮੌਕੇ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਵਰਕਰਾਂ ‘ਚ ਟਕਰਾਅ

ਫਰੀਦਕੋਟ: ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਬਾਦਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਬਾਦਲਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਟੱਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਰੈਲੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਵੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਫਰੀਦਕੋਟ ਫੇਰੀ ਦਾ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਚਾਂਦ ਪੈਲੇਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਟਕਰਾਅ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਦੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਇਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ

ਸੁਖਬੀਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਤਵਾਜ਼ੀ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲ ਉਂਗਲ

ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾਦੂਵਾਲ ਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮੰਡ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ‘ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਗਾੜੀ ਧਰਨੇ ‘ਤੇ ਬੈਠੇ ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਝ ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਫੰਡ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਫੰਡ ਦੇ ਲਾਲਚ ਲਈ ਉਹ ਮੋਰਚਾ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ।

ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰੈਲੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋ

ਗਏ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਕਰੀਬ 300 ਵਰਕਰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਪਰਮਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬੰਟੀ ਰੋਮਾਣਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖਬੀਰ ਬਾਦਲ ਦੀ ਰੈਲੀ

ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਹੱਲਾ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲੰਬੀ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਫੀ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਭਾਈ ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਰੀਏਵਾਲਾ ਆਦਿ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਖੋਸਾ ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ।

ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਪਰਮਬੰਸ ਸਿੰਘ ਬੰਟੀ ਰੋਮਾਣਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਫਤ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਵਾਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਰੈਲੀ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜੇ।

ਬਰਗਾੜੀ ਮੋਰਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਵਧਾਈ

ਫਰੀਦਕੋਟ: ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਗਾੜੀ ਅਤੇ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਨਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਥਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰਗਾੜੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਬਰਗਾੜੀ ਦੀ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਵਧਦਾ ਦੇਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬਰਗਾੜੀ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ‘ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਬਰਗਾੜੀ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ

ਲਈ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਭਾਈ ਜਸਕਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੀ ਹੱਥ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੋਰਚਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਮੋਰਚੇ ‘ਚ ਪਹਿਲਾਂ 100 ਤੋਂ 200 ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 1500 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੈ।

ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਧਮਾਕੇ ਮਾਮਲੇ ‘ਚ ਦੋ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ-ਏ-ਮੌਤ

ਹੈਦਰਾਬਾਦ: ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2007 ਦੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੌਰੇ ਬੰਬ ਧਮਾਕਿਆਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਦੋ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਹੋਰ ਅਤਿਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।

25 ਅਗਸਤ 2007 ਨੂੰ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਮਾਕਿਆਂ ‘ਚ 44 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਕਰੀਬ 68 ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਬੀਤੀ 4 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਅਨੀਕ ਸ਼ਫੀਕ ਸਈਦ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਕਬਰ ਇਸਮਾਇਲ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ‘ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂਕਿ ਫਾਰੂਕ ਸਰਫੂਦੀਨ ਤਰਕਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸਈਦ ਇਸਰਾਰ ਅਹਿਮਦ ਸ਼ੇਖ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ: ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਮ ਦਾ ਗਠਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ, ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਬਰਗਾੜੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਰਜ 4 ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਅੱਗੋਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੁਮਾਰ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ 5 ਮੈਂਬਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਰਾਜ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਵਿਚ ਆਈ.ਜੀ. ਕਰਾਈਮ ਅਰੁਣਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁੰਵਰਵਿਜੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਮਾਂਡੇਂਟ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਜਹਾਨ ਖੇਲਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 24 ਅਗਸਤ, 2018 ਨੂੰ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਚ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 129 ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 2018 ਅਤੇ ਬਾਜਪਾਨਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 130 ਮਿਤੀ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਦੀ

ਜਾਂਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 6 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਇਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਕੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਸਮਾਬੰਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਕੇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਜਾਂਚ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕੇਗੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਮੰਗ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਣੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉੱਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਸਬੰਧੀ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਬੰਧੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਮਗਰਲੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 2015 ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਸਕਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਰਾਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਮੰਗਣ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇਗੀ।

ਸਿੰਧੂ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਫਰੋਲੇ ਦੱਬੇ ਵਰਕੇ ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਲਈ ਵੰਗਾਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓ (ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਫੁਟੇਜ) ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਈ ਅਣਫੋਲੇ ਵਰਕੇ ਫਰੋਲੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਧਰਨੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਕਸਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੰਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੋਏ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਗਠਿਤ ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਜ਼ੋਰਾ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਚਾਰ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀ ਫੁਟੇਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਕੈਮਰੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ।

ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਕੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਤਤਕਾਲੀ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸੁਮੇਧ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ 'ਹੁਕਮਾਂ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਅਤੇ ਬਹਿਬਲ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਚਾਲ ਤਹਿਤ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਖਿਲਾਫ਼ ਤੁਰਤ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਸਾਲ 2015 ਦੌਰਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਤਾਇਨਾਤ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ

ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਸਮੇਤ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ (ਕੋਟਕਪੂਰਾ) ਨੂੰ 15 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕੁੰਜੀਆਂ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਲਿਸ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਦਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਬੂਤ ਮਿਟਾਉਣ

ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਪਾਠ ਕਰ ਰਹੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਪੰਥਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜਬਰੀ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕ ਭੜਕ ਗਏ ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੜਤਾਲੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕਈ ਸਰੋਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਪਤਾ ਕਿਹੜੇ ਸੂਤਰ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਥਲ ਸੈਨਾ 'ਚ ਇਕ ਲੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਫੌਜ ਮੁਖੀ ਬਿਪਿਨ ਰਾਵਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ 7 ਉਚ ਫੌਜੀ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਇਕ ਖਾਸ ਬੈਠਕ ਕਰ ਕੇ ਫੌਜ 'ਚ ਕਰੀਬ 1 ਲੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਫੌਜ ਮੁਖੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੱਖਿਆ ਬਜਟ ਦੇ ਬਹਿਰੀਨ ਇਸਤੇਮਾਲ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 13 ਲੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬੋਤਾ ਛੋਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਰੱਖਿਆ ਬਜਟ ਦਾ ਕਰੀਬ 83 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸਾ ਫੌਜੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਸਾਜ਼ੋ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਥਲ ਸੈਨਾ ਕੋਲ ਸਿਰਫ 17 ਫੀਸਦੀ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਅਤੇ ਦਾਖਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੰਜ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ, ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਅਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ 'ਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਗੋਲੀਕਾਂਡਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 16 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾ ਕੇ ਅਸਤੀਫਾ

ਦੇਣਗੇ ਤੇ 17 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਰਾਣਾ ਕੇ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ

ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ। ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀਕਾਂਡਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਮੰਤਰੀ ਬਿਆਨ ਦਾਗ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਲੱਗੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ੍ਰੀ ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸੁਮੇਧ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਪ ਧਾਰ ਕਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਰਜਣਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਜੇ ਥੱਕ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਰੋ

ਫੋਨ (408) 687-1899

Gurdip Singh Sandhu

Homeopathic Practitioner/Consultant Since 1973
DHMS-Gold Medalist, BAMS, MDEh.- India

Well Experienced as:

Director, Principal, Professor and Chief Medical Officer in
Medical Colleges and Hospitals of Punjab (India)
Practice Under State of California Act SB 577

EX Member: The California Homeopathic Society
National Center For Homeopathy- USA

Live on Jas TV

Saturday 9:30AM and Sunday 4PM (Pacific Time)

7021 Village Park Way, Dublin, CA 94568

Gurdip Singh Sandhu

Email:

Homeomedicine@yahoo.com

Elite Real Estate

Gurdip Kaur

Realtor (M.A., B.Ed.)
CA DRE.# 02032641

**Berkshire
Hathaway**
Home Services

**ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਤੇ
ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਨੋਟਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੈਣ
ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ**

ਫੋਨ: 916-695-0035

E-mail: realtorgurdip@gmail.com
www.gurdipkaur.bhhser.com

ਗਲੋਬਲ ਮਲਟੀ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਲੈਬਰੋਪ

ਪਿਛਲੇ 14 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ

ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਇੱਕੋ ਛੱਤ ਥੱਲੇ

SAME DAY

ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਲੇਟ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ

DPF Cleaning ਅਤੇ Baking
ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

STOCKTON ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ

ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ **ALIGNMENT SHOP**
• 3 Axle Alignment \$199
• Trailer Alignment \$150

Grand Opening

Special Price for Truck Wash

ਗਲੋਬਲ ਮਲਟੀ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੀ
ਨਵੀਂ ਲੋਕੇਸ਼ਨ **STOCKTON** ਵਿਚ
HIGHWAY 4 ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਦੀਕ
1950 E Miner Ave.
Stockton, CA 95205

Ph: 209.982.9996

FAX: 209.982.9997

www.globalmultiservices.com info@globalmultiservices.com

REPAIR SHOP

ਟਰੱਕ ਤੇ ਟਰੇਲਰ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ Oil Change, Brakes, Engine Work, Tune Up, Transmission & Clutch ਆਦਿ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਅਤੇ Truck Alignment ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 500+ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ-ਭੁੱਲ੍ਹੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਟਰੱਕ-ਟਰੇਲਰ Wash ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

TEL: 209.547.9210

FAX: 209.547.9211

REGISTRATION SERVICES

ਟਰੱਕਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਜਿਵੇਂ IFTA, CA#, MCP, 2290, ICC, BOC III, NM & Kentucky Permit, DOT Fuel Tax, Corporation Filling ਅਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਲੇਟਾਂ Same Day Service ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਪਲੇਟਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ DOT Compliance, DOT Audit ਵਿਚ ਵੀ ਟਰੱਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

TEL: 209.982.9996

FAX: 209.982.9997

Punjab Times

Established in 2000
19th Year in Publication

Published every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018

Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388

Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com

Editor:

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:

Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh

Our Columnists

Gurbakhsh Singh Bhandal
Baljit Basi
Ashok Bhaura
Tarlochan Singh Dupalpur
Major Kular

California:

Shiara Dhindsa
Photographer
661-703-6664

Sacramento

Gurbarinder Singh Raja
916-533-2678

Distributed in:

California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky, Kansas

ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 100 ਡਾਲਰ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ

ਨੋਟ: ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।

Disclaimer

The views expressed in the articles published in the columns of Punjab Times are that of their writers, and it is not implied that Punjab Times endorses them.

Sameway Punjab Times does not necessarily endorse the claims made in the advertisements published in Punjab Times.

All disputes subject to Chicago jurisdiction.

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੋਣਾਂ ‘ਚ ਐਸ. ਐਫ. ਐਸ. ਨੇ ਸਿਰਜਿਆ ਇਤਿਹਾਸ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਐਸ.ਐਫ.ਐਸ.) ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜਦਿਆਂ ਜਿੱਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਸ.ਐਫ.ਐਸ. ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਨੁਪ੍ਰਿਯਾ ਨੇ 2802 ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

ਕਨੁਪ੍ਰਿਯਾ ਨੇ ਏ.ਬੀ.ਵੀ.ਪੀ. ਦੇ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਰਾਣਾ (2083) ਨੂੰ 719 ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋ ਅਹੁਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਸੋਢੀ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਇਕ ‘ਤੇ ਐਨ.ਐਸ.ਯੂ.ਆਈ. ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੇਤੂ ਰਿਹਾ। ਕਨੁਪ੍ਰਿਯਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਆਸਤ ‘ਤੇ ਤਾਂ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੀ ਹੈ, ਕੌਂਸਲ

ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੋਵੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਭਾਵੇਂ 60 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਧਿਰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਵੀ ਨਾ ਲੈ ਸਕੀ। ਇਸ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪਹਿਲਕਦਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਕਨੁਪ੍ਰਿਯਾ ਦੀ ਇਹ ਜਿੱਤ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ, ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਰਗੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਹਰ ਹਰਬਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪੱਖਾਂ ਭਾਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਤਿਆ ਹੈ। ਐਸ.ਐਫ.ਐਸ. ਦੀ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਵੀ ਰਿਹਾ ਕਿ

ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਚਰਚਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਘਿਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ‘ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਨੇ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਬੰਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਚਰਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕੱਦਾਵਰ ਸਿੱਖ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ ‘ਤੇ ਬਿਠਾਉਣ

ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਸ ਆਗੂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦੋ ਕੁ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਤੇ ਹੋਈ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਵੀ ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨਮੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਵੀ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਕਾਲੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2015 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ‘ਤੇ ਤਿੱਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਖੁਦ-ਬ-ਖੁਦ ਹੀ ਲਾਂਭੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਸ਼ਵਰਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ: ਮਜੀਠੀਏ ਦੀ ‘ਤਾਕਤ’ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਦੰਗ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਸ.ਟੀ.ਐਫ. ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਅਫਸਰ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਕੈਪਟਨ ਦਾ ਮੋਹ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਭੰਗ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ, ਜਦ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਸ.ਟੀ.ਐਫ. ਚੀਫ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੈਂਟਰਲ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਮੁਸਤਫਾ ਇੰਨੇ ਕਾਬਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁਸਤਫਾ ਨੂੰ ਹੀ ਐਸ.ਟੀ.ਐਫ. ਦਾ ਮੁਖੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੱਤਾ ਦੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਕ ‘ਲਾਬੀ’ ਨੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੁੱਡੇ ਲਾਉਣ ਲਈ

ਸੀ.ਐਮ.ਓ. ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਰੈਂਕ ਦੇਣ ਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲੀ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ ਕੀ?

ਹਿੰਸਕ ਹੋਈਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ

(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ 19 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਚੋਣਾਂ ਮੌਕੇ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਟਕਰਾਉ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਵੱਢ-ਟੁੱਕ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ।

ਇਸ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਾੜੀ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ ਕਰਵਾਉਣ, ਮੁਫਤ ਖਾਣਾ ਖੁਆਉਣ, ਫਿਲਮਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੁਭਾਊ ਲਾਲਚਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਐਸ. ਐਫ. ਐਸ. ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਸਟਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਵੋਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਾਦਾ, ਪਰ ਅਸਰਦਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਰੀਸ ਕਰਨੀ ਪੈ ਗਈ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਿਥ ਕੇ ਭਗਵਾਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਐਸ.ਐਫ.ਐਸ. ਵਰਗੀ ਖੱਬੇ ਪੱਖ ਵਾਲੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਦੇਸ-ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਰਗਰਮੀ ਕਰਨਾ, ਚੋਣ ਲੜਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਰਥ ਹਨ। ਇਸ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਾਲੇ ਗਰੁੱਪ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2010 ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤ-ਚੇਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਕਤ ਦੌਰਾਨ ਕੈਂਪਸ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਜ਼ਰੀਆ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਅਰੋੜਾ ਦੀ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਮੁਖੀ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਨੇ ਛੇੜੀ ਚਰਚਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਰੋੜਾ ਦੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਬਿਆਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਮੀਟਿੰਗ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਚਰਚਾ ਛੇੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਤਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਦੀ ਸੈਕਟਰ 8 ਵਿਚਲੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ‘ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਨਾਲ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਗੁਫਤਗੂ ਕੀਤੀ।

ਬਾਬਾ ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰੋੜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ

ਦੁਨੀਆ ‘ਚ ਹਰ ਸਾਲ 8 ਲੱਖ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ: ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਸਾਲ ਅੱਠ ਲੱਖ ਲੋਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਸਾਲ 2016 ਦੌਰਾਨ 15-29 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਅਦਾਰੇ (ਡਬਲਿਊ. ਐਚ. ਓ.) ਅਤੇ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਫ ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਸਮਾਜੀ ਫਿਰਕਿਆਂ ਲਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇਕ ਟੂਲ ਕਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਗਰੀਬ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਹਰ ਮੁਲਕ ਤੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਂਜ, ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੀਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੱਟ ਤੋਂ ਦਰਮਿਆਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 2016 ਦੌਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ 80 ਫੀਸਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ 8 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ 15-29 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਵਿਚ ਇਹ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਦੇ ਬਾਨੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ‘ਚ ਸਨਮਾਨ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਦੇ ਬਾਨੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਦਲੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ‘ਪੰਜਾਬ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼’ ਵੱਲੋਂ ‘ਐਕਸੀਲੈਂਸ ਐਂਡ ਅਚੀਵਮੈਂਟ ਐਵਾਰਡ’ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲੜਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਸੀ ਮੌਕੇ ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਮਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਭਾਰਤ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ‘ਚ ਕਈ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਰਾਕ ‘ਚ ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਸੁਰਖੀਆਂ ‘ਚ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਰਾਕ ‘ਚ ਆਈ.ਐਸ. ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੇ ਵੀ ਯਤਨ ਕੀਤੇ। 2014 ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ

ਸੀਰੀਅਨ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਕੇਰਲਾ ‘ਚ ਹੜ੍ਹ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਰੱਬ ਬਣ ਬਹੁਤੀ ਸੀ। ਕੇਰਲਾ ‘ਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਾਲਸਾ ਏਡ ਵੱਲੋਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ 250 ਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਦਾ ਚੌਰ ਸਾਹਿਬ ਭੇਟ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਗੁਰੂ ਨਗਰੀ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਧਾ ਸਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਰੀਬ 250 ਗ੍ਰਾਮ ਸੁੱਧ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਚੌਰ ਸਾਹਿਬ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵੱਲੋਂ ਚੌਰ ਸਾਹਿਬ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਮੌਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰੜ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਤਾਨੀ
ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ

ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਦਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਰਗਵਾਸ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਸਥਾਨਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵੀਟਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਡੂੰਘਾ ਸਦਮਾ ਪੁੱਜਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਬੀਬੀ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਲੰਘੀ 8 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਗਏ। ਉਹ 91 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਢਿੱਲੇ ਸਨ।

ਮਾਤਾ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਜਨਮ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ 2 ਫਰਵਰੀ 1927 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੰਗਰੂਰ ਜਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚੂੜਲ ਕਲਾਂ ਦੇ ਵਾਸੀ ਸ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਹ 1986 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਗਿਆਨੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਅਮਰੀਕਾ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਠੇ ਤੇ ਨਿਘੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਨਿਤਨੇਮੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀਲੈਂਡ (ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦਾ ਛੋਟਾ ਬੇਟਾ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿਚ

ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਪਿਆਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਚੂੜਲ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਸਨ।

ਬੀਬੀ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ-ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ-ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਹਰਿਆਂ-ਪੋਤਰਿਆਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਬੀਬੀ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੀਬੀ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਮੰਗਲਵਾਰ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੰਤ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫੋਨ: 847-293-3122 ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਜੋੜਾ ਕਤਲ

ਫਰਿਜ਼ਨੋ (ਬਿਊਰੋ): ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਸਾਉਥ ਈਸਟ ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਵਿਚ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ 59 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ।

ਪੁਲਿਸ ਚੀਫ ਜੈਰੀ ਡਾਇਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਥਿਤ ਕਾਤਲ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧੰਜਲ (65) ਦੀ ਵਾਰਦਾਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵੀਡੀਓ ਕੈਮਰੇ ਵਿਚ ਕੈਦ ਹੋ ਗਈ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਤੇ ਸੱਸ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ 911 ਕਾਲ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ 11:30 ਵਜੇ ਵਾਰਦਾਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਲਿਫਟਿੰਗ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਾਜਬੀਰ ਕੌਰ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋੜਾ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਤੇ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਸ਼ਨ ਧੰਜਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਉਹ ਲਿਫਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿਚ ਟੀ. ਵੀ. ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

ਦਰਸ਼ਨ ਧੰਜਲ ਦੀ ਨੂੰਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਗਈ ਤਾਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਲਾਸ਼ਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧੰਜਲ ਪਿਸਤੌਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਉਪਰ ਵੀ ਗੰਨ ਤਾਣ ਲਈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ। ਉਪਰੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਧੰਜਲ ਨੇ ਗੰਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੁਕਾਈ ਤੇ ਆਪ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਉਥੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਹੀ ਟੈਪਰਿੰਸ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਤੋਂ ਦਬੋਚ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਫਰਿਜ਼ਨੋ ਕਾਊਂਟੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੈ।

Matrimonials

ਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

Wanted suitable match for Saini Sikh girl, 28, 5'-6", computer science graduate, working in Chandigarh, with 10 year multipurpose USA visa. The boy should be professionally qualified, well settled with good family values. Girl's elder sister married and settled in California. Contact, Ph: +91-98154-47677 (India) or 408-621-7329 (USA)

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

27 ਸਾਲਾ, 5'-9", ਗਰੇਵਾਲ, ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਟੀਜ਼ਨ, ਮਾਸਟਰ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਚੰਗੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਲੜਕੇ ਲਈ ਯੋਗ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਲੜਕਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਬੇਅ ਏਰੀਆ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਫੋਨ: 408-505-0456 grewalsj408@gmail.com

Saini Sikh clean shave boy, 28, 6', M.B.A. Bio Technology doing BDS in Chandigarh, seeks suitable well educated Saini/Jatt Sikh girl. Family well settled in USA. Cont. Mohan Saini Ph: 516-503-9541 or email: mohan1w34@gmail.com

ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਅਮਰੀਕੀ ਗਰੀਨ ਕਾਰਡ ਹੋਲਡਰ ਜੱਟ ਸਿੱਖ, 28 ਸਾਲ, 6 ਫੁੱਟ ਲੜਕੇ ਲਈ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹੀ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ 31 ਸਾਲ, 6 ਫੁੱਟ (ਭਾਰਤ) ਨੂੰ ਕੈਨੇਡਾ ਜਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣ। ਤਸਵੀਰ ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਸਮੇਤ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: jdeep9801@gmail.com

Wanted suitable match for Jatt Sikh Pannu boy 27, 6'-1", Bachelor of Computer Science Engineering, Software Engineering Technician (Canada) post graduate, working on work permit in Winnipeg (Canada), Canadian PR in process. Contact, Ph: 204-915-5591 (Canada), 937-328-5102 (USA) or email: Er.pawandeep23@gmail.com

Looking for a suitable beautiful educated US citizen/green card holder girl, at least 5'-6" or more, for Sikh clean shaven handsome boy 40 yrs, 6', US born MBA. Owns family established business. Cast no bar. Contact: 513-546-7246

www.punjabtimesusa.com

ਤੰਦੂਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਆਇਓਵਾ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਅਨੁਭਵੀ ਤੰਦੂਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤੰਦੂਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ; ਖਾਣਾ ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮੁਫਤ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਮਿ. ਸਿੰਘ ਫੋਨ: 515-291-1961

ਤੰਦੂਰੀ ਸੈਫ ਅਤੇ ਵੇਟਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਅਟਲਾਂਟਾ, ਜਾਰਜੀਆ 'ਚ ਵਧੀਆ ਚਲਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਤੰਦੂਰੀ ਸੈਫ ਅਤੇ ਵੇਟਰ ਦੀ ਫੌਰੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ, ਮੁਫਤ ਰਿਹਾਇਸ਼

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਫੋਨ: 757-240-9348

Prince's Barber Shop

37477 Fremont Blvd, suite C, Fremont, CA 94536

Men & Children's Hair Cut

- *Threading
- *Men's Facials
- *Custom Designing
- *Line-ups
- *Custom Text
- *Hair Coler
- *Shave & Munda
- *Head Massage

ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ ਬਾਰਬਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ 18 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ

Business hours:

Mon thru Thursday 9am to 6pm (Appointment only)
Friday, Sat- Sunday- 9am to 6pm (Walk in only)
(Tuesday Closed)

Cell: (510)-677-9942

Shop: (510)-505-9605

www.princebarbershop.com

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

- *ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
- *ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
- *ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
- *2-3 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਈ
ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ
ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 42 ਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ
ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਟਰੱਕ ਤੇ ਟਰੇਲਰ
ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell:916-502-7733

‘ਆਪ’ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ‘ਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਸਾਲ 2019 ਵਿਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੇ ਰੌਅ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ‘ਆਪ’ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ

ਪਾਰਟੀ (ਭਾਜਪਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਂਗੱਠਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਹਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈ ਲੰਮੀ-ਚੌੜੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰ

ਹੋਏ ਸਨ। ਇਕ-ਅੱਧੇ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬੜੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ‘ਆਪ’ ਦੀ ਅਸੂਲੀ ਲੜਾਈ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸੌਦਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ‘ਆਪ’ ਨੂੰ ਤੀਸਰੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੇ ਇਕ-ਅੱਧੇ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਖੁਰੀ ਸਾਖ

ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਸਿਆਸੀ ਗੱਠਜੋੜ ਸਾਲ 2019 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਰਾਏ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੀ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਅਸੂਲੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ

ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਹਾਲ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਪਾਰਟੀ ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ‘ਆਪ’ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਾਂਝ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੈ ਪਰ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਗੱਠਬੰਧਨ ਵਿਚ ‘ਆਪ’ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਉਣ ਉਪਰ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ

ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ‘ਆਪ’ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ

ਆਗੂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਆਗੂ ਐਚ.ਐਸ. ਫੂਲਕਾ ਨੇ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ‘ਆਪ’ ਸਾਲ 2019 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਲ 1984 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਚੋਣ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ

ਵਿਧਾਇਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਕੇ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖਤ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ‘ਆਪ’ ਨਾਲ ਚੋਣ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਜਮੀਨ ਖਾਤਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਸਾੜਿਆ

ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ: ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਬਾ ਭੈਣੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਜਿਉਂਦਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਿੰਡ ਗੁਲਾਬਾ ਭੈਣੀ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਮਾਲ੍ਹਾਂ ਬਾਈ ਵਿਧਵਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਮੀਨ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਾਈ ਏਕੜ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਮੀਨ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਈ।

ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕ ਲੜਕੇ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਲੜਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਿਛਲੇ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਲੱਗੀ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮਾਲ੍ਹਾਂ ਬਾਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ, ‘ਚ ਗਈ, ਜਿਥੇ ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਲਈ ਚਾਰਾ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਾਕ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਾਲ੍ਹਾਂ ਬਾਈ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗ ਪਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਅਹੁਦਾ ਖੁੱਸਣ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ‘ਚ ਖਹਿਰਾ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਤੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਬੀਤੀ 27 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ

‘ਤੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਤਕਰੀਬਨ 6 ਘੰਟੇ 50 ਮਿੰਟ ਚੱਲੀ ਇਸ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਪੁਰਾਣੇ ਐਲ.ਓ.ਪੀ. ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਲਵਾ ਸਕੇ।

ਬੀਤੀ 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਹੋਈ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਵਾਕਆਉਟ ਕਰ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਤੇ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਰਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਕਾਂਗਰਸ, ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖੀ। ਵਿਰੋਧੀ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਜਸਟਿਸ (ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ) ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਿਪੋਰਟ

ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖਣ ਲਈ 8 ਮਿੰਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਉਥੇ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਖਪਾਲ

ਖਹਿਰਾ ਨੇ 2022 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਬਾਰੇ ਬਣਾਈ ਰਣਨੀਤੀ

ਰੂਪਨਗਰ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਬਾਗੀ ਨੇਤਾ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਗਰੂਰ ਤੋਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਵਿਚਾਲੇ ਸ਼ਬਦੀ ਜੰਗ ਦਿਨੋਂ-ਦਿਨ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਉਂਦੀਆਂ 2022 ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਖੁਦ ਕਰਨਗੇ ਨਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕਮਾਨ ਦੀ

ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ‘ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰਦਿਆਂ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੈਂਕੜ ਨੇ ਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 100 ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ 20 ‘ਤੇ ਲਿਆ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ‘ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ।

ਖਹਿਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉਤੇ 21 ਮਿੰਟ ਬੋਲੇ।

ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖਹਿਰਾ ਧੜੇ ਦੇ ‘ਬੰਮੂ’ ਕੰਵਰ ਸੰਧੂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲਿਆ। ਸੰਧੂ ਨੇ ਪੂਰੇ 25 ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖੀ, ਜਦਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੂਪਨਗਰ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਦੋਆ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਭਾਈਵਾਲ

ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਿੰਟ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਪੂਰੇ 10 ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਬੋਲਦੇ ਰਹੇ।

ਉਧਰ, ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੂਰੇ 6.50 ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 4.06 ਘੰਟੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹੇ। ਜੇਲ੍ਹ ਤੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 54 ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ

ਸਮਾਂ ਲਿਆ। ਜਦਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ 41 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖੀ। ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਵਿਚ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬੋਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ 13 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਿਬੇੜ ਦਿੱਤੀ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ 14 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਗਾਵਤ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ‘ਚੋਂ ਬਰੀ

ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ: ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੇ ਕੌਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਤੇ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਇੰਜ਼ਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਖਿਲਾਫ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਖਿਲਾਫ ਬਸੀ ਪਠਾਣਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਆਖਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ, ਸਿੱਖ ਸੰਗਠਨਾਂ, ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਖਿਲਾਫ

2006 ਵਿਚ ਇਕ ਸੀਡੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਉਤੇ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਛੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 2012 ਵਿਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਉਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 75 ਕੇਸ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ 75ਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਬਰੀ ਹੋਏ ਹਨ।

ਤਹਿਸੀਲ ਬਸੀ ਪਠਾਣਾਂ ਵਿਚ 8 ਮਾਰਚ 2006 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਉਪਰ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਦਰਜ ਲਗਭਗ 74 ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਖਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਲਈ ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਤੇ ਡਾ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਮਿਲਾਏ ਹੱਥ

ਬਠਿੰਡਾ: ਸਾਬਕਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਅਤੇ ‘ਆਪ’ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਡਾ. ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਖਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਲਏ ਹਨ। ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਦੀ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਡਾ. ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੇ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਧਰ ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਖਸਖਸ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਕੇ ਡਾ. ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਤਸਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਦੀ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਸਿਆਸੀ ਤੁਣਕਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਧਰਮਵੀਰ ਗਾਂਧੀ ਬਠਿੰਡਾ ‘ਚ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਡਾ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਾਂਝ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਭਖਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ‘ਤੇ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਦੀ ਹੈ। ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਖਸਖਸ ਦੀ ਖੇਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਬਰਾੜ ਨੇ

ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਨਲੇਵਾ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੀ ਤਰਫ

ਡਾ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮੁੱਦੇ ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਮਸਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਤਕਰੇ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅੱਜ ਹਰ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਪਛੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸਾਨੀ ਸੰਕਟ

ਅੰਨਦਾਤੇ ਲਈ ਫਾਹਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਖੇਤੀ ਸੰਕਟ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਲਈ ਖਸਖਸ ਦੀ ਖੇਤੀ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਗਮੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪੜਾਅ ਦੁਆਬੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਮਾਝੇ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰਾ ਪੜਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਤਅੱਲਕ ਨਹੀਂ।

ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲਾਂਘਾ: ਹੁਣ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰਾਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ-ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਂਝੇ ਲਾਂਘੇ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਹੇੜੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ 550 ਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਲਈ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੌਣੇ ਦੋ ਮੀਲ ਦੇ ਸਫਰ ਲਈ ਪੌਣੀ ਸਦੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਪਈ? ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਪੌਣੇ ਦੋ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉੱਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਥਿਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਦੂਰਬੀਨ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਪਈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਿੱਕਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੌਮੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗਣਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹੈਕਤ ਸੀ। ਪਰ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਫੇਰੀ ਤੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਫੌਜ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਕਮਰ ਜਾਵੇਦ ਬਾਜਵਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੇ ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਿਆ ਤੇ ਬਾਅਦ

ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਚ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਲਾਂਘਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ (ਵਿਹਾਰਕ) ਹੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿਚ 'ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਅੰਡਰਸਟੈਂਡਿੰਗ' ਭਾਵ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਲਾਂਘੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਸੀ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ।

ਪਾਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਲਾਂਘੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਹਿਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਧਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਲੰਮੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਇਸ ਲਾਂਘੇ

ਲਈ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਲਾਂਘੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਸੀ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵੀ 'ਹਾਂ' ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ। ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਦੇਰੀ ਪਿੱਛੇ ਇਹ ਤਰਕ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਇਕਦਮ 'ਹਾਂ' ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਰਣਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੈ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਉਹ ਮੁਕੱਦਸ ਅਸਥਾਨ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਅਤੇ ਉਚ-ਨੀਚ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿਖਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਾਸ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਜ਼ਾਦ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਲਾਂਘੇ ਲਈ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 1999 ਵਿਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉਦੋਂ ਉਭਰਿਆ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ-ਲਾਹੌਰ ਬੱਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ

ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਸੁਸ਼ਮਾ ਤੋਂ ਦਖਲ ਮੰਗਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਨਵਜੋਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਲਾਂਘਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਭਰੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਦਾ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਕਰੋੜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਲਗਭਗ 18 ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਾਂਘਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ 550ਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਸਤੇ ਲਾਂਘਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਲਾਂਘਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਰਜ਼ਾਮੰਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਲਾਂਘਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਗਤ ਦੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਲੈਂਦਿਆਂ ਇਸ ਲਾਂਘੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵੀਜ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠ ਕੇ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਵਾਜਪਾਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੌਰੇ ਉੱਤੇ ਗਏ। ਨਵੰਬਰ 2000 'ਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦਿਹਾੜੇ ਉੱਤੇ ਲਾਹੌਰ 'ਚ ਹੋਏ ਸੈਮੀਨਾਰ 'ਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਾਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ

ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤਰਫੋਂ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਲਾਂਘਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਜ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇਗਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਸਕੀਮਾਂ ਲਈ ਢਿੱਲੀ ਕੀਤੀ ਜੇਬ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੀਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ 1200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਮਾਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ 140 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਬਸਿਡੀ ਲਈ 300 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਫੰਡ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। 30 ਜੂਨ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਵਾਸਤੇ 197.12 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ 165.09 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (ਈ.ਏ.ਪੀ.) ਅਤੇ ਨਾਬਾਰਡ ਈ.ਏ.ਪੀ. ਦਿਹਾਤੀ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਸਕੀਮ, ਕੇਂਦਰੀ ਸੜਕੀ ਫੰਡ, ਸੰਗਠਿਤ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜਿਜਾਈ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਸਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਾ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 6 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਤੱਕ ਵੈਟ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦੇ ਮੁੜ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਸਤੇ 92 ਕਰੋੜ ਅਤੇ 36.42 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ, ਪੀ.ਓ.ਐਲ., ਜਲ/ਬਿਜਲੀ, ਸਮੱਗਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵੀ 75.73 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਹਤ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਸਕੀਮ ਦੇ ਹੇਠ 75.16 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨੇ ਵੱਲੋਂ ਪੀ.ਆਈ.ਡੀ.ਬੀ. ਲਈ ਗਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ (ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ) ਲਈ 50.72 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਐਸ.ਸੀ. ਪੋਸਟ ਮੈਟਰਿਕ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲਈ 22.90 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਖੇਡਾਂ ਲਈ 19 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ 9.06 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 5.12 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਲਾਟਰੀਜ਼ ਲਈ 3.63 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 8.05 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

12ਵੀਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਫਿਰ ਪਿਆ ਪੁਆੜਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀ 12ਵੀਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ 'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ: ਇਕ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਤੇ ਨਵਾਂ ਪੰਥ' ਬੋਰਡ ਨੇ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਖੱਤਰੀ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ ਦੇ 3.2 ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਸਬੰਧੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧਿਆਇ ਨੰਬਰ 6.3 ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਖੱਤਰੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਤੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਨਫਰਤ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ। ਉਧਰ, ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰ ਉਹ ਕਿਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ।

ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਠ ਦਾ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ: ਇਕ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਤੇ ਨਵਾਂ ਪੰਥ ਹੈ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੂਰੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਜੀਵਨ, ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਉਦਾਸੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ, ਬੱਸ ਇਕ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ 'ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ' ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਹਿੰਦੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਅਜੇ ਉਪਲਬਧ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਹੈ।

ਬਠਿੰਡਾ: ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਸਿਆਸੀ ਮਾਹੌਲ 'ਚ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤੇਵਰ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮਹਿਕਮੇ ਨੇ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ 'ਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੰਝਲਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਰਿਜਨਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਸੀ. ਨੂੰ 30 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ 'ਚ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਰਿਜਨਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਵੀ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤਹਿਤ 17 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ 24 ਸਤੰਬਰ ਤੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ

ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਦਲਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਡੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਨੂੰ ਬੱਸ ਐਂਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਟਾਈਮ ਦੇ ਗੱਫੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਹਰ ਬੱਸ ਨੂੰ ਬੱਸ ਐਂਡ 'ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਦਸ-ਦਸ ਜਾਂ ਫਿਰ 12-12 ਮਿੰਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਵੇਲੇ ਇਕਸਾਰ ਟਾਈਮ ਟੇਬਲ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਔਰਬਿਟ ਅਤੇ ਡੱਬਵਾਲੀ ਬੱਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਲਈ ਕਰੀਬ 34 ਰੂਟ ਬਠਿੰਡਾ ਤੋਂ ਹੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰੂਟ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਬਠਿੰਡਾ-ਬਰਨਾਲਾ ਰੂਟ 'ਤੇ ਬਠਿੰਡਾ ਬੱਸ ਐਂਡ 'ਚੋਂ ਕਰੀਬ 193 ਰੂਟ ਚਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਦਰਜਨ ਆਮ ਬੱਸਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇ 62 ਬੱਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਮਿੰਟ ਹੀ ਐਂਡੇ ਵਿਚ ਸਵਾਰੀ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ 10-10 ਮਿੰਟ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਫਰਵਰੀ 'ਚ ਆਰ.ਟੀ.ਏ. ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੁੜ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗੱਫੇ ਮਿਲ ਗਏ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ

ਫਰੀਦਕੋਟ-ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ 176 ਰੂਟਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚ 22 ਰੂਟ ਡੱਬਵਾਲੀ ਅਤੇ ਔਰਬਿਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਕਰੀਬ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸਮਾਂ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਟਾਈਮ ਟੇਬਲ ਤੇ ਹਰ ਰੂਟ ਨਾਲ ਬੱਸ ਦਾ ਪਰਮਿਟ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਟ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਰੀਬ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੜ ਪੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਸੀ. ਨੇ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਪਿੱਛੋਂ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਸੀ. ਕੋਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਰੀਬ 1150 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਕੋਲ ਕਰੀਬ 1800 ਬੱਸਾਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਐਂਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਆਜ਼ਾਦ) ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਰੱਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਸਮਾਂ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇ।

ਭਾਰਤ 'ਚ ਹੁਣ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਬਰਤਾਨਵੀ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਦੌਰ ਤੋਂ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਾਨ ਲਿੰਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਚ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ 26ਵਾਂ ਮੁਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੈਰਕੁਦਰਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾ 377 ਵਿਚਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ 493 ਸਫਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 377 ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗੈਰਕੁਦਰਤੀ

ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ, ਗੈਰ ਨਿਆਯੋਗ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਆਪਹੁਦਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕਮੁੱਤ ਹੋ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਚ 2013 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇਕ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਸ 'ਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗੈਰਕੁਦਰਤੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੁਰਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 377 ਵਿਚ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲੀਕ ਫੇਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 377 ਸਮਲਿੰਗੀ ਭਾਈਚਾਰੇ (ਲੈਸਬੀਅਨ, ਗੇਅ, ਬਾਇਸੈਕਸੁਅਲ, ਟਰਾਂਸਜੈਂਡਰ ਤੇ ਕੁਈਰ) ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲਾ ਨਰਤਕ ਨਵਤੇਜ ਜੋਹਰ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੁਨੀਲ ਮਹਿਤਾ, ਸੈਂਡ

ਰਿਤੂ ਡਾਲਮੀਆ, ਹੋਟਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਮਨ ਨਾਥ ਤੇ ਕੇਸ਼ਵ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਇਸ਼ਾ ਕਪੂਰ ਤੇ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ'ਜ਼ ਦੇ 20 ਸਾਬਕਾ ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਸਟਿਸ ਚੰਦਰਚੂੜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 377 ਦੇ ਚਲਦਿਆਂ ਸਮਲਿੰਗੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕ ਹਨ। ਕਾਬਲੋਗੋਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਾਲ 2001 ਵਿਚ ਨਾਜ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਂ ਦੀ ਐਨ.ਜੀ.ਓ. ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। 2009 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਣੀ, ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ

ਭਖਦੇ ਮਸਲੇ

ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪੈਰੋਂ ਸਿੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਣੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਰਗੀ ਆਪ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਕਾਲੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਵੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਆਂ ਲਈ ਧਰਮ-ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ-ਸੰਕਟ ਵਜੋਂ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਮੱਸਿਆ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਆਸੀ ਬਦਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਕਤੀ

ਪ੍ਰੋ. ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: +91-93163-01328

ਤਸੱਲੀ ਤਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੱਕਾ ਹੱਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਜ਼ਬਾਤ, ਸੰਵੇਦਨਾ ਅਤੇ ਸਲੀਕੇ ਦਾ ਜੋ ਹਾਲ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 'ਸਾਨ੍ਹ' ਦਾ ਭੇਡ ਤੇ ਬੂਟਿਆਂ ਦਾ ਖੋਅ ਵਾਲੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਚ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਂਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਛੇਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਮਾਰ ਕਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵਿਚਲਿਤ ਹੋਈ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸੀ ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੂਨ 2015 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਲੋਕ ਅਕਾਲੀ

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚਲੀ ਬੇਚੈਨੀ ਸਿੱਖ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਭਾਰੂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪੇਚੀਦਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀਅਤ ਵਿਚ ਸਿਆਸਤ ਭਾਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਥਕਤਾ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਾਦਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਹੋਰ ਧਸਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਡਾ. ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਪੁਣਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿਚ ਆਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਬੇਨਿਆਈ ਵਧੀਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀਆਂ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਸੁਲਝਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਲਝਦੀ ਹੀ ਗਈ। ਬਾਣੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬਣਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਜਸਟਿਸ ਜੋਰਾ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਫਿਰ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਬਸਤੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੜਤਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਣ ਤੇ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੀ ਸਿਆਸੀ ਵਿਆਕਰਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਮਸਲਾ ਸਿੱਖ ਮਸਲੇ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਖਤਾਨੁਮਾ ਹਉਮੈ ਕਰਕੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਮੱਸਿਆ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਖਤਾਨੁਮਾ ਹਉਮੈ ਬਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਾਵਿਕ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਰ ਇਹ ਸਮਝੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਤ ਦੀ ਜਿਸ ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਉਹ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕੀ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ

ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਲਾਲਸਾ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਹੱਦ ਬੰਨੇ ਟੱਪਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਤ ਦਾ ਤਾਂ ਅਕਲ ਨਾਲ ਵੈਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਰੰਗ ਸਮਝ ਲੈਣ ਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਰਾਹ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੋ ਸਿਆਸੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣੀਆਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਧੱਕਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਨਾਲ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੋ ਗਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਾਦਲ-ਟੌਹੜਾ ਜੋੜੀ ਕੋਲ ਸੰਤ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਪੰਥਕਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕਹਿਰੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਹੋਈ ਹੰਢਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚੋਂ ਪੰਥਕਤਾ

ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਅਰੰਭ ਮੋਗਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਅਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਸਿੱਖ ਸੂਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੀ ਤੁਰਦੀ ਤੁਰਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤੁਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਅਕਾਲੀ ਵੀ ਇਸ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਵਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਉਤੇ ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਣਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਕਤੀ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਧੀਕੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬਰਗਾੜੀ ਕਾਂਡ ਹੈ।

ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਅਰੰਭ ਮੋਗਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਅਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਸਿੱਖ ਸੂਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੀ ਤੁਰਦੀ ਤੁਰਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤੁਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਅਕਾਲੀ ਵੀ ਇਸ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਵਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਉਤੇ ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਸਕਣਾ ਸੌਖਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਕਤੀ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਧੀਕੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਇਸ ਦੇ ਲੇਖੇ-ਜੋਖੇ ਵੱਲ ਅਜੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਤੁਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਤੁਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਉਦਾਸ ਪਹਿਲੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਜੋ ਏਜੰਡਾ ਅਕਾਲੀ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਚਿਤਵਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿੱਖ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਾਲੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਸਟੇਟ ਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ 1966 ਵਿਚ ਲੰਬੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਕੁਖੋਂ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾ ਸਫਲ ਮਾਡਲ ਸੰਤ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ (ਸੰਤ ਭਰਾ) ਸਨ। ਇਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਰਾਹੀਂ ਨਿਭਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਥੋਂ ਹੋਈ ਕਿ ਬਾਦਲ, ਆਪ ਟੌਹੜੇ ਦਾ ਪੰਥਕ ਬਦਲ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੰਥਕਤਾ ਦੇ ਖਿਸਕਣ ਦੀ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਕਿਰ ਗਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਖਬੀਰ-ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਪੰਥਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਟੌਹੜਾ ਵਾਲੀ ਚੇਤਨਾ ਤੇ ਵਚਨਬੱਧ ਆਸਥਾ, ਬਾਦਲੀ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚੋਂ ਗੁੰਮ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਵਰਤੋਂ ਵਾਸਤੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਧੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਕਿਰਦੀ ਗਈ। ਟੌਹੜਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਬਾਦਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਪੰਥਕ ਢਾਲ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਦਲ

ਜਥੇਦਾਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ

ਨੂੰ ਕਦੇ ਪੰਥਕ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਪੰਥਕ ਖਲਾਅ ਵਿਚ ਬਰਗਾੜੀ ਦਾ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਪੰਥਕ ਨਾਸੂਰ ਵਾਂਗ ਟਿਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੀ ਚੀਸ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੋਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵੱਢਣਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾ ਬੀਜੇ ਉਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਤਾਂ ਬੀਜਿਆ ਹੀ ਵੱਢ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਇਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਬਾਦਲ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸਾਖ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਤੋਂ ਆਖਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਟਕਸਾਲੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਦਾ ਭੇਡੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਾਦਲ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ

ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ ਟਿਕ ਗਿਆ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲੱਗਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵੀ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਸਾ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਫਿਕਰਾ ਕਿ 'ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਲੱਭ ਲਵੋ' ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਚਲਿਤ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਥ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ? ਵਾਧਾ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਸਾ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੱਦਿਆਂ ਦੋਸ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਵੀ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਗੁੱਝੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਇਕ ਵੇਲੇ ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਨੌਂ ਘੰਟੇ ਪੈਂਦੀ ਰਹੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਦਲਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਪਿੱਠ ਥਾਪੜਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਥਾਪੜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਮਾਇਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਿੰਤੂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਯੋਗ ਬੰਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਲੱਗਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ, ਉਹ ਪੰਥਕਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਪੰਥਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਸ ਮੱਧਮ ਪੈਂਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਉਹੀ ਹਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਰਾ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੌਣ ਦੱਸੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁੱਛੜ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪੰਥਕ ਕੁੱਛੜ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁਝ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਆਸੀ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਕਾਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ?

ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਅਕਾਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਜਿੰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪੰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਹਥਿਆਰ ਵਾਂਗ ਵਰਤ ਲੈਣ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਅਕਾਲੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਵਾਲੰਟੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕੋਟੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਨਵੇਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਵਾਂ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੀ। ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣੇ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਔਖੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਖਬੀਰ-ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਮ ਅਕਾਲੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਅਕਸਰ ਸਿਆਸੀ ਦਲਦਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੇ ਗਲ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਪੰਥ ਵਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਖਬੀਰ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀਅਤ ਵਾਰਨ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਭਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਮਕ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਬਾਦਲ ਪਿਓ-ਪੁੱਤ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ

ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁਧ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰ ਆਏ ਸਨ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬੜੀ ਦੇਰ ਪਿਛੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਾਂਗ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਇਕ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬਰਗਾੜੀ, ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰੇ ਵਿਚਲੇ ਸੰਗਤੀ ਇਕੱਠਾਂ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵਧੀਕੀ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਕਾਲੀਅਤ ਤੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 14 ਜੂਨ 2015 ਨੂੰ ਨਿਰੋਬਿਆ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਬਰਗਾੜੀ ਵਿਚ ਦੋ ਸਿੱਖ ਗੋਲੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਟਕਪੂਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿੱਖ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ

ਬਾਂਦਰ ਇਸ ਸੱਚ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ:

ਨ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਰਿਫ਼ ਬਰਫਾਨੀ ਇਸ ਦੇ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੈ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਚਿੱਟਾ ਬਾਜ਼ ਉਡਾਰੂ ਇਸ ਦੀ ਗਿੱਚੀ ਫੜ੍ਹ ਸਕਦੈ।

ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਹਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਚੜ੍ਹਤ, ਸੰਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਚੌਧਰ ਦਾ ਅਰੰਭ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਵਾਹਗ ਸਿੰਘ ਲੀਡਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੱਜ ਦੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੱਲ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਲਾਰ ਵਿਚ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਹਾਕਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਟੇਕ ‘ਇੱਕ ਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਚੋਣ’ ਜਾਂ ਦੋ ਦੌਰਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼!

ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਜਦੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਵੋਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਦਾਅ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਹਰਾਂ ਨੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੁਖੀ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਰਾਓ ਇਸ ਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਲੁਕਵੀਂ ਸਾਂਝ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮੂਫਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਬੀਤਿਆ ਹਫ਼ਤਾ ਸਿਰੇ ਲੱਗਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਉਦੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਰਾਓ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਭੰਗ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹੋ ਕੁਝ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਹਰ ਜਲਸੇ ਵਿਚ ਚੁਫੇਰੇ ਬਾਂਹ ਘੁਮਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਛਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਮੂੰਹੋਂ ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹੇ, ਇਸ ਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਪੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਵਾਅਦੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਘੁਰਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੁਮਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੁਮਲੇ ਉਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਸੋਚਣਗੇ।

ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉਤੇ ਇਸ

ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਆਗੂ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਮੁਤਾਬਕ ਭਾਜਪਾ ਪਾਰ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬੁਰੀ ਸੁਣੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ

ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਪ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਹਾਰ ਪਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਦਸੰਬਰ ਜਾਂ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 65 ਸੀਟਾਂ ਹਨ ਤੇ ਗੱਲ 65 ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮਸਾਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਕੀ ਹੋਏ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਟਾਇਰ ਪੰਕਚਰ ਕਰ ਛੱਡਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਜਪਾ

ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚ ਹੈ।

ਚਿੰਤਾ ‘ਚੋਂ’ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਛੇ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਅਸਲੀ ਇੱਛਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਰਾਹ ਲੱਭਿਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੋਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਹਾਲੇ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਨੀ ਜਲਦੀ ਚੋਣ ਝਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਇਹ ਕੱਢ ਲਿਆ ਕਿ ਅੱਧੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ।

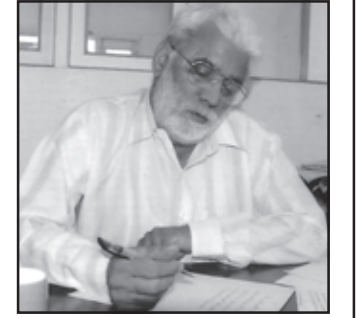
ਨਵੇਂ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਗਵਰਨਰੀ ਰਾਜ ਲਾ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਏ ਤੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਉਤੀਸਾ, ਸਿੱਕਮ ਤੇ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਉੱਜ ਹੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਠ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਨਾਲ ਚੋਣਾਂ ਜੋੜਨ ਮਗਰੋਂ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ, ਹਰਿਆਣਾ, ਝਾਰਖੰਡ ਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕੱਢ ਲੈਣੀ ਸੁਖਾਲੀ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਚਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮੁੱਕ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ

ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਤੀਰ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਤੋਂ ਚਲਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗੱਲ ਫਿਰ ਏਨੇ ਉਤੇ ਟਿਕਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਅਵਾਜ਼ੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਗਲੇਰੇ ਸਾਲ ਪੁੱਗਦੀ ਮਿਆਦ ਵਾਲੇ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਅਗੇਤੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਚੜ੍ਹੇ ਨਿਤੀਸ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਰਾਓ ਵਾਂਗ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਭੰਗ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵਿਚ ਜਿੱਦਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਨਿਤੀਸ ਕੁਮਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਭਾਜਪਾ ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਕਾਰਿੰਦਾ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੇਗੀ, ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭਾਜਪਾ ਏਸੇ ਲਈ ਨਿਤੀਸ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦਾਅ ਖੇਡਣ ਦੇ ਰੌਅ ਵਿਚ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਮਿਲਾਈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਾਰੀ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅੜਾਉਣੀ ਆ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਖੜੇ ਪੈਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਫਿਰ ਇਹੋ ਗੱਲ ਲਾਅ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਬਣੀ ਤਾਂ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

■ ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਾਰੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਾਉਣ ਉਤੇ ਅੱਖ ਟਿਕ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਬਦਲ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਡੇਢ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਚੁਭਦੀ ਹੈ, ਕਰਨਾਟਕਾ ਦੀ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਲ (ਐਸ) ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਹੋਰ ਹਜ਼ਮ ਕਰਨੀ ਔਖੀ ਹੈ। ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਉਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਕੌਮੀ ਨੇਤਾ ਦੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਾਲੀ ਸੋਚਣੀ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੱਦਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਟੀਮ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੈਂਤੜੇ ਉਤੇ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।

ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਇਹੋ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਨੀਤ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਕੀ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁੰਗਲੀ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਕੱਛ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਲਿਖਤੁਮ

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲਪੁਰ

ਫੋਨ: 408-915-1268

ਬਿਨਾ ਇਸ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਪਏ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਘੋਰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਚੰਦੂ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਹੱਥ ਸੀ, ਆਪਾਂ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਲ

ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਜੋਟੀਦਾਰੋ ਚੁੱਕੋ ਕੜਛੇ!

ਪੜ੍ਹ ਲਈਏ। ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਪਿੱਛੋਂ ਹਾਲਾਤ ਕੁਝ ਐਸੇ ਬਣ ਗਏ ਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚਲਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹਿਣ ‘ਤੇ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ‘ਚ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ‘ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼’ ਵਿਚ ਇਉਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:

ਖਰੋ ਕਰਯੋ ਸਿਰ ਪਾਗ ਉਤਾਰੀ
ਗਾਢੀ ਮੁਸਕਾਂ ਦੇ ਤਿਸ ਬਾਰੀ।
ਨਗਨ ਸੀਸ ਚੰਦੂ ਕੇ ਕਰ ਕੈ,
ਡਾਰੀ ਖਾਕ ਮੁਸ਼ਟਿ ਭਰਿ ਭਰਿ ਕੇ!
ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੂੰਹ-ਸਿਰ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ
ਭਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹੋਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।
ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਲਾਹੋਰ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਮ

ਲੇਵਾ ਮਾਈ-ਭਾਈ ਲੰਘਦਾ-ਵਤਦਾ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟ
ਦੇ ਪੰਜ ਜੁੱਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਵੇ:

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਿੱਖ ਕਹਾਵੈ,
ਪਨਹੀ (ਜੁੱਤੀ) ਪੰਚ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਲਾਵੈ।
(ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਸਵਰਗੀ ਢਾਡੀ ਗਿਆਨੀ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਦਿਲਬਰ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਅੰਗ-ਰਸ ਭਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਦੀ ਛਿੱਤਰ ਪਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਐ! ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਵੀ ਜੇ ਕਿਤੇ ਗੁਰੂ-ਦ੍ਰੋਹੀ ਜਾਂ ਪੰਥ-ਦੋਖੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਜੋਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਣ-ਸਵਾਇਆ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਜਲਾਲ ਚੰਦੂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਕੋਈ ਚੰਦੂ ਦੇ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ‘ਤਾਤ ਤਾਤ’

ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਜੁੱਤੀਆਂ ਮਾਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਗਿਣਤੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਮਾਰ ਕੇ ਤੱਤੇ ਘਾਹ ਦੋ-ਚਾਰ ਹੋਰ ਲਾ ਦਿਆ ਕਰੇ। ਕੋਈ ਜਣਾ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ‘ਡਿਊਟੀ’ ਭੁਗਤਾ ਕੇ ਦੁਪਹਿਰ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆ ਗੱਜੇ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਈ ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਿਆ ਐ।

ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਚੰਦੂ ਦੇ ਹੋਏ ਹਸਰ ਬਾਰੇ ‘ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ’ ਵਿਚ ਇੰਜ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:

“ਭਾਈ ਬਿਧੀਆ ਤੇ ਜੇਠਾ, ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਲਾਹੋਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ। ਹੱਟੀ ਹੱਟੀ ਘੁਮਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋੜੀਆਂ ਮੰਗਾਈਆਂ...ਸਭ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਦ੍ਰੋਹੀ ਜਾਣ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੇ।...ਗਲੀ ਕੁਚਦੇ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ ਜਦ ਉਹ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਭੜਭੁੰਜੇ ਦੇ ਮੱਠ ਉਤੇ ਪਹੁੰਚੇ (ਯਾਦ ਰਹੇ ਇਹ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਭੜਭੁੰਜਾ ਉਹ ਸ਼ਖਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਾਲਮ ਚੰਦੂ ਦਾ ਜੋਟੀਦਾਰ ਬਣ ਕੇ,

ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੀਸ ਉਤੇ ਰੇਤ ਗਰਮ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਈ ਸੀ) ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਤੱਤੀ ਰੇਤ ਦੇ ਕੜਛੇ ਚੰਦੂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ, ਇਕ ਕੜਛਾ ਉਹਦੇ ਐਸਾ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਤੜਫ ਤੜਫ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਗਏ।... ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਕਿਨਾਰੇ ਉਸ ਦੀ (ਚੰਦੂ ਦੀ) ਦੇਹ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਗਈ।”

ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਹ ਟੋਟਾ ਇਸ ਮੌਕੇ ਸੁਣਾਉਣ-ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਤਾਤਪਰਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਸ਼ਕ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਭੜਭੁੰਜਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ‘ਤੇ ਜਬਰ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਜੋਟੀਦਾਰ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਜ-ਮਦੁ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ‘ਚ ਚੂਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਪਾਪ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੰਦੂ ਦੇ ਨੱਕ ‘ਚ ਨਕੇਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ‘ਠਾਹ ਠਾਹ’ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੱਜਦੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਭੜਭੁੰਜੇ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਡੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਿਆ ਸੀ।

ਮਤਲਬ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਵੱਸ ਜਬਰ-ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਭੱਦਰਪੁਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ‘ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਏਨਾ ਕੁ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹੇ ਕਿ ਉਹ ‘ਚੰਦੂਆਂ’ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ ਕੜਛਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨੇ ਤਾਰੇ ਵੀ ਵਿਖਾ ਦੇਣ। ਆਮੀਨ!

ਬਾਣੀ, ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਸੇ ਸੂਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀਅਤ ਮਹਿਜ਼ ਸਿਆਸਤ ਨਹੀਂ, ਪੰਥਕਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਾਂ ਬਾਦਲ-ਮੁਕਤ ਅਕਾਲੀਅਤ ਦਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਕੰਧ ‘ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਹਿਰੂਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋਰ ਸੰਗੀਨ ਹੁੰਦੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਆਸੀ

ਘੜਮੱਸ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਆਪਾਧਾਪੀ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਦਲਕੇ ਆਮ ਸਿੱਖ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਪੰਥਕ ਅੱਖ ਵਿਚ ਟਿਕਾ ਸਕਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚੋਂ ਕਿਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਸੰਭਲਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਘੱਟ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਜਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਵੇਖੀ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਿਹਫਲ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਰਾਹੀਂ ਨਜਿੱਠੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਹੀ ਬਾਦਲਕੇ ਮਾਰ ਖਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸਰਕਾਰ ਦਾਅ ‘ਤੇ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਦੀ ਥਾਂ ਸੁੱਚੀਆਂ ਸਿੱਖ ਰੀਝਾਂ ਵੱਲ ਪਰਤਣਾ ਵੀ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਜਿਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਿਆਸਤ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਉਸੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਪੰਥਕ ਸਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਅਕਾਲੀਅਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸੂਰ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਾਣੀ ਵੱਲ ਪਰਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਰਾਹੇ ਚਲਦਿਆਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ

ਆਉਣੀ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਾਲ ਸਿੱਖ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਤੋਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਅੱਗੇ ਆ ਸਕੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਦਲ ਮੁਕਤ ਸਿਆਸਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚਿਤਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪੰਥਕ ਸੂਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਉਭਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਗੁਰਭਾਈਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ‘ਤੇ ਜਿਉਣ ਦੇ ਇੱਛਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਵਿਚ ਕੱਸਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸਿਆਸੀ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਖੋਹਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਸੰਗਤੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਭ ਸਕਾਂਗੇ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ‘ਪੰਥ ਵੱਸੇ ਮੈਂ ਉਜੜਾਂ ਮਨ ਚਾਉ

ਘਨੇਰਾ’ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।

ਸੁੱਚੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਦੀ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਸਹਾਈ ਹੋ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਆਸਥਾ ਦੁਆਲੇ ਉਸਰੀ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵੱਲ ਜਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਤੁਰ ਸਕਾਂਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਤਲਿਸਮੀ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਪੈ ਸਕਾਂਗੇ। ਸਿਆਸੀ ਬਦਲ ਵਾਸਤੇ ਸਿਆਸਤ ਮੁਕਤ ਪੰਥਕਤਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਪੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਥਕਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਖ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਵਾਸਤੇ ਖੁਲੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇ।

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 15 ਸਤੰਬਰ 2018

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਤਰੰਜ

ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ-ਮੋਹ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਉਚੇਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਉਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਗ ਅਲਾਪਦੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਾਦਲ ਪਿਓ-ਪੁੱਤਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਲੋਕ ਰੋਹ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਉਤੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਦਾਗੇ ਹਨ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੜਤਾਲੀਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਬਿਮਾਰ ਕਹਿ ਕੇ ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹੋਏ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਾਦਲਾਂ ਸਿਰ ਪੁੱਠਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਰੋਹ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂ ਵੀ ਵਿਰੁਧ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ਤਾਂ ਬਿਮਾਰ ਬਾਦਲ ਅਬੋਹਰ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਅਦਬੀ ਬਾਰੇ ਉਠ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਫਿਰਕੂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਨਾਲ ਫਿਰਕੂ ਸਦਭਾਵਨਾ ਟੁੱਟਦੀ ਹੈ? ਮੁੱਖ ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜੀਵਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਂਗਲ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਬਾਦਲਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਬਤੌਰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੀ ਕਮਾਨ ਉੱਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ। ਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੋਲੀ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਰਾਬਤਾ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜਾ ਗੋਲੀਕਾਂਡ ਵਾਪਰਿਆ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਆਏ ਸਨ।

ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਬੋਹਰ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰਲਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਸੁਝਾਅ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਕੈਪਟਨ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦਮ ਵੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਪਰ ਸੂਬੇ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਧੱਕਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਰ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਮੋ-ਕਰਮ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਗੁਭ-ਗੁਭਾਟ ਕੱਢਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਮੁਤਾਬਕ, ਹੁਣ ਪਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮਸਲੇ ਹਨ। ਇਕ ਤਾਂ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਤਾਣ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਮੁੱਚੀ ਕਮਾਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਸ ਵਾਰ ਹਾਲਾਤ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਵਧ ਰਹੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਸਰਗਰਮੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੇਹਾਤ ਵਿਚ, ਪਾਰਟੀ ਖਿਲਾਫ ਲੋਕ ਰੋਹ ਹੈ। ਉਪਰੋਂ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਮਿਤੀ ਚੋਣਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਸਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਠਿਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਉਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਾਗਜ਼ ਜਬਰੀ ਰੱਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਭਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਮਸਲਾ ਦੇ ਧੜਿਆਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਗਰਮੀ ਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਧੜੇ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਛੁੱਟ ਕਰਕੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ। ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਸਾਰ ਹਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪੈਰ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਕਤ ਹੀ ਦੱਸੇਗਾ ਪਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਆਸਅਰਾਈਆਂ ਨੇ ਨਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰੀ ਦਾ ਰਾਹ ਜ਼ਰੂਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਬਦਲ ਰਹੇ ਰੁਝਾਨ

ਪਿਛਲੀ ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ਾਨਾਮੱਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਘਾਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਘਾਰ ਦੇ ਲੱਛਣ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵੇਲੇ ਦਿਸਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੋਰਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿਆਸਤ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬਣੀ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਰਟੀ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਰਦਿਸ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁ-ਧਰਮੀ, ਬਹੁ-ਭਾਸ਼ਾਈ, ਬਹੁ-ਨਸਲੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਫੈਡਰਲ ਬਣਾਉਣ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਦ-ਮੁਰਾਦੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇਖਲਾਕ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋਭ-ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਡਰ ਬੋਝੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਗੂਆਂ ਤੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਬੰਦੇ ਦੀ ਰਸਾਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਚੋਣਾਂ ਵੇਲੇ ਟਿਕਟ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਕੱਟਣਾ ਜਾਂ ਕਰਬਾਨੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਹਿੰਗੇ ਚਿੱਟੇ ਕੁਤਤੇ ਪੰਜਾਮੇ, ਬੂਟ, ਲੈਂਡ ਕਰੂਜ਼ਰ ਅਤੇ ਫਾਰਚੂਨਰ ਗੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਅਕਾਲੀ ਕਾਕੇ ਅਜਿਹੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚੋਂ 1966 ਵਿਚ ਬਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਾਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਲਗਾ ਕੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਦਰਿਆਈ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇਕਪਾਸਤ ਵੰਡ ਉਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਉਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਸ ਵਕਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲਏ ਗਏ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਾਨੂੰਨ 1966 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 78, 79 ਅਤੇ 80 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਤਲੁਜ-ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ ਨਹਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ 8 ਅਪਰੈਲ 1982 ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਮੋਰਚਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹੀ ਮੋਰਚਾ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਮਤੇ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਮੰਗਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹੀ ਉਹ ਦੌਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਤਕੂਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਰਿਆ। 1984 ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਹਮਲਾ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਕਤਲ ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ। ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਏ, ਖਾਤਕੂਆਂ ਨੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਉਹ ਘਾਣ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਮਿਲਣੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੌਰਾਨ ਹੀ 1994 ਵਿਚ ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਨਰਲ ਬੁਤਰਸ ਬੁਤਰਸ ਘਾਲੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਉਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। 1997 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਮੌਕੇ

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਚੋਣ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਪਰੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮਿਜ਼ਾਜ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ

ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-82888-35707

ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਮੁਤਾਬਿਕ 'ਪੁਰਾਣੇ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਪਾਓ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਵੱਲ ਸੋਚੀਏ' ਉਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਿਆ ਪਰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਉਹ ਦੌਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਕਾਰਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਾਂਗ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਤਿਵਾਦ ਖਿਲਾਫ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰ ਉਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਲਗਾਏ ਜਾਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੁਣ ਨੀਤੀਗਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲੱਗੇ।

ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰੌਅ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੀ 1998 ਦੀ ਆਦਮਪੁਰ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਹਾਰ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਦਲ ਗਿਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਤੌਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉਤੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, ਟੌਹੜਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤੋਂ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰਕੇ ਲਾਹਿਆ ਗਿਆ। ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਜਥੇਦਾਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਹੁਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1999 ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵੀ ਮਿਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਨਾਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ, ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਭ ਉਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਅੰਦਰ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਸਮਤੌਲ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ 1996 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮੰਤਰੀ

ਕਿਸਾਨਾਂ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਮਾਮਲਾ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੁਣ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਹਜ਼ੂਮੀ ਕਤਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਈ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ ਕਹਿ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਦਾ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੀਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨੋਟਬੰਦੀ ਜਾਂ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ., ਸਭ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1989 ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮਿਲੀਆਂ-ਜੁਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ 356 ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋੜ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੌਕਾ ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਦੀ ਮੰਗ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਧੱਪਰ ਉਤੇ ਬਦਲੇ ਸਿਆਸੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਵੁਕਾਤ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਫਰੰਟ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣ ਸਕੀ ਸੀ। 2014 ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੁਰਾ ਬਹੁਮਤ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਜਬਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖੇਡ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗੈਰ ਜਮਹੂਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹੇ।

ਫੈਡਰਲਿਜ਼ਮ ਕੇਵਲ ਪਾਰਟੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਲਿਖਣ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਦਰਜ ਨਾਹਰਾ ਹੁਣ ਅਸੂਲਪ੍ਰਸਤ ਰਾਜ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੱਖੀ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 2007 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2012 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਘੁਲਾਟੀਏ ਦੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੋ ਗਈ। ਸੁਖਬੀਰ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਸੀ.ਈ.ਓ. ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਦਸ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਧਸ ਗਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨਸ਼ਿਆਂ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ, ਰੇਤ ਮਾਫ਼ੀਆ, ਕੋਬਲ ਮਾਫ਼ੀਆ ਤੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਮਾਫ਼ੀਆ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪੱਲੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ 15 ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਠ ਕੇ ਪੜਚੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਬੇਅਦਬੀ ਬਾਰੇ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਤੇ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਕਈ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਭ ਤੱਥ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨਿਹਾਇਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਵੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਸਮਤੌਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਾਉ ਅਤੇ ਇਖਲਾਕੀ ਅਸਰ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਕਾਲੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੋਲਿਹਾਜ਼

ਪੁੱਤਰ-ਮੋਹ ਦੇ ਪੁਆੜੇ !

ਅਹੁਦੇ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਤੇ, ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੀ ਰੋਲ'ਤੀ ਪੱਤ ਯਾਰੇ। ਮੀਰੀ-ਪੀਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਉਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਲੱਤ ਯਾਰੇ। ਮਿੰਨ੍ਹੇ ਮੀਸਣੇ ਢੀਠ ਹੋ ਕਰਨ ਦਾਅਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਰਾਈ ਵੀ ਸਤਿ ਯਾਰੇ। ਵੇਟਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਰੀਆਂ ਬੇਅਦਬੀਆਂ ਵੀ, ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵੀ ਕਰੀ ਸੀ ਅਤਿ ਯਾਰੇ। ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿਰ ਚੁੱਕਣਾ ਭੁੱਲਿਆ ਏ, 'ਚੋਗੇ' ਖਾਣ ਲਈ ਸਾਥੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ। ਹੱਕ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਹੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿਸਦਾ, ਪੁੱਤਰ-ਮੋਹ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਅੰਨਿਆਂ ਨੂੰ !

ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਘਾਣ ਦਾ ਹਥਿਆਰ: ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ.

ਭੀਮਾ-ਕੋਰੇਗਾਓ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਕ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਆਗੂਆਂ ਸੰਭਾਜੀ ਭੀੜੇ ਅਤੇ ਮਿਲਿੰਦ ਏਕਬੋਟੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਸਾ “ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ” ਦੀਆਂ ਭੜਕਾਊ ਤਕਰੀਰਾਂ ਅਤੇ ਗੀਤਾਂ ਕਾਰਨ ਭੜਕੀ। ਪਹਿਲੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸਬੰਧੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਅਜੇ ਤਕ ਜਨਤਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦਕਿ ਆਜ਼ਾਦਾਨਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਿੰਸਾ ਪਿੱਛੇ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ।

ਦਲਿਤ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮਹੂਰੀ

ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 91-94634-74342

ਤਾਕਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹਿੰਦੂਤਵ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਲੇਕਿਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰੀ ਰਸੂਖ਼ ਨਾਲ ਸੰਭਾਜੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਮਿਲ ਗਈ, ਜਦਕਿ ਏਕਬੋਟੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੂਜੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੁਣੇ ਪੁਲਿਸ ਹੁਣ ਤਕ ਦਸ ਉਘੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ’ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਪੁਣੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ. (ਮਾਓਵਾਦੀ) ਦੇ ‘ਸ਼ਹਿਰੀ ਤਾਣੇਬਾਣੇ ਦਾ ਹੱਥ ਹੋਣ’ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੰਜ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੋਕੂ ਐਕਟ (ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ.) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਮਹਿਜ਼ ਸਧਾਰਨ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋੜ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਪੰਜ ਜਮਹੂਰੀ ਕਾਰਕੁਨ ਲੰਬੀ 6 ਜੂਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਿਨਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਉਪਰ ਹਨ (ਪਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਖਤਮ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ) ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰ

ਜਮਹੂਰੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਡਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਭਗਵੇਂ ਕੈਂਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਇਕਮੱਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ; ਲੇਕਿਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸੂਝ ਰੱਖਦੇ ਹਿੰਸੇ ਉਸ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਵਾਂਜਬ ਹੋਣ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਵੇਦਨਹੀਣ ਕਿਉਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤ ਵੱਲੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਜਮਹੂਰੀ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਦਰੋਹ ਹੋ ਕੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਭਾਵੇਂ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ, ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਹੀ ‘ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿਤ’ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਪਰ ‘ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਰੋਧੀ’ ਦਾ ਠੱਪਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਜਲਈ ਮੀਡੀਆ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਮਨਘੜਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਉਪਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ‘ਮੀਡੀਆ ਟਰਾਇਲ’ ਚਲਾਉਣ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿਤ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਦਰਅਸਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤਦ ਹੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਹੇਠਲੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖਲਾਕੀ ਹੱਕ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਾਜ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਵਾਜਬੀਅਤ ਬੋਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜੋਕਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਸੱਤ ਦਹਾਕੇ ਦੀ ਅਉਧ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮਾਜੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਜੂਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਨਾਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਢਾਂਚਾ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਾਉਮੀਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਖੋਖਲੇ ਖਵਾਬ ਮਨੁੱਖੀ ਸਵੈਮਾਣ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਰਮਾਈ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੱਬੇ-ਕੁਚਲੇ ਅਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਉੱਤੇ ਧੱਕੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਜਥੇਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਐਸੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ‘ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਸਲਾ’ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਹੱਕ ਜਤਾਈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਦਹਿਸ਼ਤਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਬਣਾਏ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਵਰਗੇ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ

ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੇ 1967 ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਵਿਚ ਤਰਮੀਮਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਪੋਟਾ ਦਾ ਬਦਲ ਲੱਭ ਲਿਆ।

ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੋਟਾ, ਇਸ ਕਦਰ ਬਦਨਾਮ ਹੋਏ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਅਮਲ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ 76036 ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ 400 ਨੂੰ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਉਂਜ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ; ਲੇਕਿਨ ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਪੋਟਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਈਜਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਤਮਾਮ ਦਮਨਕਾਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਵਿਚ ਤਰਮੀਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। 2012 ਦੀ ਤਰਮੀਮ ਰਾਹੀਂ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ‘ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਕਾਰਵਾਈ’ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਹੋਰ ਚੁੜੇਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਹਿਸ਼ਤ

ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜੁਰਮ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਮਨਫ਼ੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਲਗਾ ਕੇ ਕੁਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ, ਸਨਾਤਨ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅਤੇ 34 ਹੋਰ ਦੀ ‘ਹਿੱਟ ਲਿਸਟ’ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਉਪਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਡਾ ਅਤੇ ਪੋਟਾ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ, ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਲਈ ਐਸੀ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਦਮਨ ਦਾ ਸਥਾਈ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਅਜੋਕੇ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦਾ ਘੇਰਾ ਐਨਾ ਵਸੀਰ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਵੱਲੋਂ ਅਣਚਾਹੇ ਬੰਦੇ ਉਪਰ ਕੇਵਲ ਐਨਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਸੱਤਾ ਦੀ ਇਸ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਧੂਸ ਅੱਗੇ ਉਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਬੇਮਾਇਨ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਪੱਖ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਿਜ਼ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਜਰਿਮ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿਸੇ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਨੋਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ।

ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਤਹਿਤ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਫਿਰ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਸੱਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਨਾਪਸੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ 2016 ਤਕ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਅੰਕੜੇ ਅਜੇ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ। ਕੌਮੀ ਜੁਰਮ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਓਰੋ ਅਨੁਸਾਰ 2014 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2016 ਦੇ ਅਖੀਰ ਤਕ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਤਹਿਤ 2700 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। 2016 ਤਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਹੱਥ ਲਏ 3962 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 3040 ਅਜੇ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਦਕਿ 1488 ਮਾਮਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਲਈ ਪੈਡਿੰਗ ਸਨ। ਕੇਵਲ 232 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ 414 ਮਾਮਲੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ। 2016 ਵਿਚ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 33 ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 22 ਮਾਮਲਿਆਂ (67 ਫੀਸਦ) ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। 2015 ਵਿਚ ਐਸੇ ਮਾਮਲੇ 75 ਫੀਸਦ ਸਨ। ਕਾਰਕੁਨ ਅਰੁਣ ਫਰੇਰਾ ਅਤੇ ਸੂਧੀਰ ਧਾਵਲੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਘੜਵੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੁਬਾਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਰੁਣ ਨੂੰ 2007 ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਦੀਕਸ਼ਾ ਭੂਮੀ ਨਾਗਪੁਰ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਘੜਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੀਡੀਆ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢਕ ਕੇ ਖ਼ੁੰਘਾਰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਉਪਰ ਦਸ ਮਾਮਲੇ ਹੋਰ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸੀ। ਆਖ਼ਿਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਖੌਫ਼ਨਾਕ ਤਸੀਹਿਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜੇਲ੍ਹਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹੀ ਭੋਗਣਾ ਪਿਆ। ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਾਠੀ ਰਸਾਲੇ ‘ਵਿਦਰੋਹੀ’ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਦਲਿਤ ਕਾਰਕੁਨ ਸੂਧੀਰ ਧਾਵਲੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ 2011 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁਧ ਜੰਗ ਛੇਤਨ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ 40 ਮਹੀਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ 6 ਜੂਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਦਿਵਾਸੀ, ਦਲਿਤ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕੁਨ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਲਗਾ ਕੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਡੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਦਹਿਸ਼ਤੀ ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪਾਸ਼ਾਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿਤ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਬੋਧਣ ਅਤੇ ਜਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨਬੰਦੀ ਲਈ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ। ਲਿਹਾਜ਼ਾ, ਅੱਜ ਵਕਤ ਦਾ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤਪਸੰਦ ਲੋਕ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ, ਕੀ ਆਮ ਲੋਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਾਇਜ਼ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਡੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ

ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇਸ ਖਾਸੀਅਤ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ

ਕੁਲਜੀਤ ਬੈਂਸ

ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੋਟ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਵੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਹੁਣ ਇਹੀ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਾਲਚ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਅਕਾਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੈਂਤੜੇ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਕਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਕਹੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਵੱਜੀ ਇਸ ਸੱਟ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਗ਼ੈਰ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰੇ ਵੀ ਨਾਲ ਰਲਾ ਲਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਡੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਆਉਣ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈ ਗਈ। ਡੇਰੇ ਵਾਲੀ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੇ ਉਲਟਾ ਇਸ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲਾ ਵਧਣ ‘ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਟਕਸਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਸਿੱਖ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਵਿਚ ਵਧਾਉਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਂਜ, ਇਕ ਗੱਲ ਐਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸਿੱਖਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਵਿਚ ਹਕੀਕੀ ਸਿਆਸਤ ਇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਚੋਣਾਂ

ਜਿੱਤਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਜੁਟਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੋਟਰ ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਮੁਤਾਬਕ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਅਜਿਹਾ ਬੜੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਨੇ ਫ਼ਿਰਕੂ ਪੈਂਤੜਾ ਮੱਲਣ ਲਈ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ, ਮਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੋਟਾਂ ਬੋਟਰਨ ਦਾ ਹੀ ਸੀ।

ਬਹੁਤੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿੱਤ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਗਰਮਖਿਆਲ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤ ਗਈਆਂ। ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਪਿੱਛੋਂ ਕੈਪਟਨ, ਬਾਦਲਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਨਾਕਾਮੀ ਅਤੇ 2019 ਵਾਲੀਆਂ

ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਵੋਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ‘ਪੰਥਕ’ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਗ਼ੈਰ ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵੱਲ ਜੇ ਨਾ ਵੀ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਵੀ ਨਾਖ਼ੁਸ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰਗਾੜੀ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਧਰਨਾ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਬੇਅਦਬੀ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਿਆ।

ਮੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਈ। ਵਿਖਾਵਾਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਸਿੱਖ ਹੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਿੱਖੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ੁਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕਈ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਫੰਡ ਵੀ ਭੇਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਹ ਵਿਚ ਆਏ ਆਮ

ਸਿੱਖ ਉੱਤੇ ਵੀ ‘ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨੀ’ ਹੋਣ ਦਾ ਠੱਪਾ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਆਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁੱਝੇ ਮਨੋਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਗ਼ੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਜਾਂ ਕੱਚਘੜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੀਡਰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੌਰ ਨੂੰ ਡੇਰਾ ਬੱਲਾ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਮਰਯਾਦਾ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸਲੀ ‘ਮਕਸਦ’ ਦੇ ਬੋਲੇਤੋਂ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦਬ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਲੇਤੋਂ ਮਸਲੇ ਆਮ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਐਨ ਹੇਠਾਂ ਦਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ।

ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮੇਲਾ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਕਬੱਡੀ ਨੇ ਲੁੱਟਿਆ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ, ਬਿਊਰੋ): ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਕਬੱਡੀ ਵੀ ਸੀ, ਵਾਲੀਬਾਲ ਦੇ ਮੈਚ ਵੀ ਸਨ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਆਇਆ ਕਈ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਇਨਾਮਾਂ ਦਾ ਜੇਤੂ ਟ੍ਰਿਪਲ ਜੰਪਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਵੀ ਸੀ, ਜੀਤੇ ਗਿੱਲ ਤੇ ਸੋਨਾ ਵਾਲੀਆ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਵੀ ਸੀ, ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘੁਟ ਘੁਟ ਜੱਫੀਆਂ ਵੀ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪੰਮੇ ਦੀਆਂ ਜਲੇਬੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਲੋਕ ਪੂਰਾ

ਦਰਸਕਾਂ ਦੇ ਰੁਬਰੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਹਾਕੀ ਖਿਡਾਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ।

ਕਬੱਡੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ—ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਸਿਆਟਲ; ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਲਾਸ

ਜੇਤੂ ਟੀਮ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਕਾ ਕਬੱਡੀ ਸਟਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਸੋਸਪੁਰੀਆ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੌਲੀ ਨੇ 22 ਕਬੱਡੀਆਂ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਜੱਫਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ। ਗੁਰਲਾਲ ਘਨੌਰ ਨੇ 13 ਕਬੱਡੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਤੇ 13 ਵਿਚ ਹੀ ਉਹ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਰਮੀਤ ਮੰਡੀਆਂ, ਸੁੱਖੀ ਲੱਖਣਕੇ ਪੱਡਾ ਅਤੇ ਬਾਨਾ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦਾ ਕਬੱਡੀ ਹੁਨਰ ਖੂਬ ਚਮਕਿਆ, ਜਦਕਿ ਜਾਫੀਆਂ 'ਚ ਸੁੱਖਾ ਭੰਡਾਲ, ਚੰਨਾ ਭੋਟਾਵਾਲਾ, ਤੋਤਾ ਮੱਲੀਆਂ, ਜਿੰਦਰ ਰੱਕਤਾਂ, ਬਲਜੀਤ ਭੁੱਲਰ ਨੇ ਜੱਫੇ ਲਾ ਕੇ ਟੁਰਨਾਮੈਂਟ 'ਚ ਵੱਖਰੀ ਖਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵੱਲੋਂ ਜੱਗਾ ਰੰਧਾਵਾ, ਰਵੀ ਆਲੋਵਾਲ, ਮਹਿੰਦਰ ਕਿਸ਼ਨਪੁਰਾ, ਬਿੱਲਾ ਖੁੱਡਾ, ਮੰਨਾ ਲੱਸਤ ਦੀ ਅਣਖੋਂਕ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਮੈਚ ਜਿਤਾ ਨਾ ਸਕੀ।

ਬੈਸਟ ਰੇਡਰ ਦਲਜੀਤ ਸੋਸਪੁਰ ਤੇ ਬੈਸਟ ਜਾਫੀ ਚੰਨਾ ਭੋਟਾਵਾਲਾ ਐਲਾਨੇ ਗਏ।

ਕਬੱਡੀ ਦੀ ਕੁਮੈਂਟਰੀ ਮੱਖਣ ਅਲੀ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਕਬੱਡੀ ਮੈਚ ਦੀ ਕੁਮੈਂਟਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਚਾਰ ਦਿਨ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਕੇ, ਲਾ ਕੇ ਸੁਖਾਂ 'ਚ ਤਾਰੀ। ਆਹ ਲੈ ਮਾਏ ਸਾਂਭ ਕੁੰਜੀਆਂ, ਧੀਆਂ ਕਰ ਚੱਲੀਆਂ ਸਰਦਾਰੀ।”

ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ ਨਾਜਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਤੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਉਲੰਪੀਅਨ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦਾ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਚਿੰਨ ਭੇਟ ਕੀਤੇ।

ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਕਬੱਡੀ ਖਿਡਾਰੀ ਸੰਜੀਵ ਪੰਡਿਤ ਸੁਰਖਪੁਰੀਆ ਦਾ 2100 ਡਾਲਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਬੱਡੀ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲੱਖਾ ਭੋਗਵਾਲਾ, ਰਾਜਾ ਤੱਲਣ, ਕਾਲਾ ਪੱਡਾ, ਆਗਿਆਪਾਲ ਚਾਹਲ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖੈਤਾ, ਨੀਲੋਂ ਕਾਲਾ, ਬਲਜਿੰਦਰ ਕਾਲਾ, ਰਾਣਾ ਭੰਡਾਲ, ਜਸਕਰਨ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਲੱਖਾ ਬਿਹਾਰੀਪੁਰੀਆ ਤੇ ਜੰਗ ਬਹਾਦੁਰ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਕਬੱਡੀ ਟੀਮ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਮੈਚ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਕਬੱਡੀ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਮੈਚ ਸੀ। ਮੈਚ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਦਸਤਪੰਜਾ ਲਿਆ, ਉਸ ਕਰ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਮੈਚ ਮੰਤਰ ਮੁਗਧ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ।

ਜੇਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੋਂ ਖੂਬ ਬੱਲੇ ਬੱਲ ਕਰਵਾਈ।

ਭਰਵੇਂ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਅਰਲੀਨ ਅਤੇ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਛੋਟੇ ਕੱਦ ਤੇ ਪਤਲੇ ਜੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਕੈਰਨ ਵਿਚਾਲੇ ਟੱਕਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲਸਰਪ ਰਹੀ।

ਅਮਰੀਕਾ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਿਡਾਰਨ ਕਪਤਾਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਲਏ। ਉਹ ਬੜੇ ਆਤਮ

ਸੋਨਾ ਵਾਲੀਆ ਨੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮੌਸਮ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਮਿਜਾਜ ਵੇਖ ਕੇ ਗੀਤ ਛੋਹਿਆ, ‘ਅੱਗ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਈ।’ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਢੋਲਾ ਵੇ ਢੋਲਾ’ ਅਤੇ ‘ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ’ ਗੀਤ ਗਾਏ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗਵਾਚਾ ਲੋਂਗ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ‘ਚੀਰੋ ਵਾਲਿਆ ਵੇਖਦਾ ਆਈ ਵੇ, ਮੇਰਾ ਲੋਂਗ ਗਵਾਚਾ, ਨਿਗੂ ਮਾਰਦਾ ਆਈ’

ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਜੇ ਸਹੀ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਵਲੋਂ ਦੋ ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਐਲਕ ਗਰੂਵ ਵਿਲੇਜ ਦੇ ਫਾਰੈਸਟ ਪ੍ਰੀਜਰਵ ਵਿਚ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸਾਲਾਨਾ ਖੇਡ ਮੇਲਾ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਕਬੱਡੀ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸ਼ੋਅ ਮੈਚ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਪੂਰੇ ਜਬੂ ਨਾਲ ਖੇਡੀਆਂ, ਉਸ ਕਰ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਪਲ ਵੀ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਨਾ ਹੋਈਆਂ। ਮੇਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਮਿਲਵਾਕੀ ਤੋਂ ਡਾ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ ਓਲੰਪੀਅਨ ਅਰਜੁਨ ਅਵਾਰਡੀ ਟ੍ਰਿਪਲ ਜੰਪਰ

ਬੈਨੋਸ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ; ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ, ਸਾਊਥਬੈਂਡ (ਇੰਡੀਆਨਾ)। ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸਿਆਟਲ ਦੀ ਟੀਮ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਹੀ, ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਟੀਮ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ। ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਮਿਡਵੈਸਟ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੀ ਟੀਮ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਨੂੰ 25 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 31 ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਹੀ।

ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਸਨ।

ਮੇਲੇ ਦਾ ਅਰੰਭ ਸਵੇਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪੰਮਾ ਨੇ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਿਹਾ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬੰਦੇਸ਼ਾ ਨੇ ਓਲੰਪੀਅਨ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਗੇਮਾਂ ਤੇ ਏਸ਼ੀਅਨ ਗੇਮਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਟ੍ਰਿਪਲ ਜੰਪ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ 50 ਦੇ ਕਰੀਬ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਖੇਡਣ ਲਈ ਸਿਟੀਜਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਡਣਾ ਹੈ। ਸ. ਬੰਦੇਸ਼ਾ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟ ਚੁਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਮੇਲੇ ਵਿਚ

ਦੇ ਮੈਚ ਵਿਚ ਭੋਲਾ ਤਲਵੰਡੀ ਤੇ ਯੁਵਰਾਜ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪੰਜਾ ਫਸਿਆ ਪਰ ਨੰਬਰ ਭੋਲਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਰਵੀ ਸਿੰਧਵਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸੰਨੀ ਵਿਚਾਲੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਕਈ ਪੁੱਠੀਆਂ-ਸਿੱਧੀਆਂ ਕੈਂਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਪਰ ਪੁਆਇੰਟ ਸੰਨੀ ਨੇ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ। ਹੈਪੀ ਤੇ ਅਮਨਾ ਜਨੇਤਪੁਰੀਆ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਬਾਜੀ ਅਮਨੇ ਦੇ ਹੱਥ ਰਹੀ।

ਦੂਜੇ ਮੈਚ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਕਲੱਬ ਮਿਡਵੈਸਟ ਟੀਮ ਨੂੰ 23 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਢੇ 32 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਸਿਆਟਲ ਦੀ ਟੀਮ ਜੇਤੂ ਰਹੀ। ਤੀਜੇ ਮੈਚ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ 25 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਢੇ 36 ਅੰਕ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜੇਤੂ ਰਿਹਾ।

ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸਿਆਟਲ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਸਾਢੇ 35 ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 41 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਕੱਪ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕੀਤਾ।

ਮੈਚ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਕਪਤਾਨ ਡਿਆਨਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰੇਡ ਪਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਬਰਦਸਤ ਜੱਫਾ ਤੋੜ ਕੇ ਅੰਕ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਰਲੀਨ ਦਾ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਕੈਰੀਨਾ ਨਾਲ ਪੰਜਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਅਰਲੀਨ ਨੰਬਰ ਬਣਾ ਗਈ। ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰਾ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੈਂਡਰਾ ਤੋਂ ਬਾਜੀ ਮਾਰੀ। ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਸ਼ੈਲਾ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਕੈਂਦੀ ਲਾਈ ਪਰ ਸ਼ੈਲਾ ਨੇ ਪੂਰੇ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਰੇਡ ਪਾਉਂਦੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਫੀ ਜੱਫਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਵਾਰ ਵਰਲਡ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ 'ਚ ਬੈਸਟ ਰੇਡਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਖੇਡ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਰੀ ਪੀਰੀ

ਵੇ। ਉਸ ਨੇ ‘ਸ਼ੌਂਕਣ ਮੇਲੇ ਦੀ’, ‘ਘੱਗਰੇ ਵੀ ਗਏ, ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਵੀ ਗਈਆਂ’, ‘ਜੇ ਮੁੰਡਿਆ ਵੇ ਸਾਡੀ ਤੋਰ ਤੂੰ ਵੇਖਣੀ, ਗੜਵਾ ਲੈ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ’ ਅਤੇ ‘ਮੁੰਡਾ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਮਾਰਾ, ਮੋਢੇ ਉਤੇ ਡਾਂਗ ਰੱਖਦਾ’ ਆਦਿ ਕਈ ਗੀਤ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੇ।

ਸੋਨਾ ਨੇ ਪੱਗਾਂ ਸਜਾ ਕੇ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਆਏ

ਅਕੈਡਮੀ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੈਕਸੀਕੋ ਟੀਮ ਦੀ ਕਪਤਾਨ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਖਿਡਾਰਨ ਡਿਆਨਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਲਏ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਟੀਮ ਨੂੰ 28 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਢੇ 38 ਅੰਕ ਲੈ ਕੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਦਿਲਸਰਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਟੀਮਾਂ ਦੇ ਕੋਚ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਹਨ।

ਕਬੱਡੀ ਮੈਚਾਂ ਦੇ ਰੈਫਰੀ ਰਾਜਾ ਤੱਲਣ ਤੇ ਰਾਜਾ ਭੰਡਾਲ ਸਨ। ਅੰਕ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਘਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਹਲ ਨੇ ਨਿਭਾਈ।

ਵਾਲੀਬਾਲ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ‘ਏ’ ਵਾਲੀਬਾਲ ਟੀਮ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਹੀ ਜਦੋਂਕਿ ਮਿਲਵਾਕੀ ਦੀ ਟੀਮ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ। ਵਾਲੀਬਾਲ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲੱਖਾ ਢੀਡਸਾ ਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਧਨੌਆ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਮਿਹਰ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ।

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਆਏ ਗਾਇਕ ਜੀਤਾ ਗਿੱਲ ਕੁੜਤਾ-ਪਜਾਮਾ ਪਹਿਨੀ, ਗਲ ਵਿਚ ਕੈਂਠਾ ਪਾਈ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਲਾਈ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਵਜੋਂ ‘ਸਭ ਮੇਰੇ ਫਤਿਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਹਰ ਥਾਂ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਆ’ ਗੀਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਜਦ ਪੈਂਦੀਆਂ ਜਾਗ ਜਮੀਰਾਂ’ ਅਤੇ ‘ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿਚ ਕੱਪ ਬੋਲਿਆ’ ਗਾਇਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਕਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਮੀਂਹ ਨੇ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਕਰਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਲੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਜੀਤੇ ਨੇ ਟਿੱਲੇ ਤੋਂ ਹੀਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਖਾਈ।

ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਗੀਤ ‘ਸੋਹਣਿਆ ਵੇ ਸੋਹਣੀ ਜਿਹੀ ਪੱਗ ਵਾਲਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨੱਚਣਾ’ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਖਲਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ‘ਜਿਹੜਾ ਕਰੂ ਖਰਾਬੀ, ਫੇਰਾਂਗੇ ਗੁਰਗਾਬੀ।’

ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਜੀਤੇ ਤੇ ਸੋਨਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਬੋਲੀਆਂ ਪਾਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਝੈਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲੀ ਪਾਈ, “ਬਾਰੀ ਬਰਸੀ ਖੱਟਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਖੱਟ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਛੰਨਾ...ਗਰੀਬ ਜੱਟ ਮਾਝੇ ਦਾ, ਪਰ ਨੌਂ ਨੌਂ ਰੱਖਦਾ ਰੰਨਾ।” ਸੋਨਾ ਵਾਲੀਆ ਵਲੋਂ ਬੀਬੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿੱਧਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਕੀ ਸੋਧੋ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਸੰਘਾ ਤੇ ਹੋਰ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਸੋਨਾ ਵਾਲੀਆ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਖੂਬ ਗਿੱਧਾ-ਭੰਗੜਾ ਪਾਇਆ। ਸੋਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪੰਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੱਚਣ ਲਾ ਲਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨਰਿੰਦਰ ਬੱਗਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀ ਰਿਹਰਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸੋਨਾ ਵਾਲੀਆ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਬਿੜਕਦੀ ਲੈਅ ਨੂੰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਤੇ ਗਿੱਧੇ-ਭੰਗੜੇ ਰਾਹੀਂ ਕਵਰ ਕਰਦਿਆਂ ਘੱਗਰੇ ਦੀ ਲੋਣ ਵੀ ਗਿੱਲੀ ਕਰ ਲਈ, ‘ਘੱਗਰੇ ਦੀ ਵੇ ਲੋਣ ਭਿੰਨ ਗਈ।’

ਕੇ. ਕੇ. ਪੰਮਾ ਨੇ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਚਾਹ, ਪਕੌੜਿਆਂ, ਜਲੇਬੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾਨ-ਛੋਲੇ, ਰਾਜ ਮਾਂਹ, ਚਿਕਨ ਕਰੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮੇਲੀਆਂ ਦੀ ਖੂਬ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਮਰਜੀਤ ਢੀਡਸਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ।

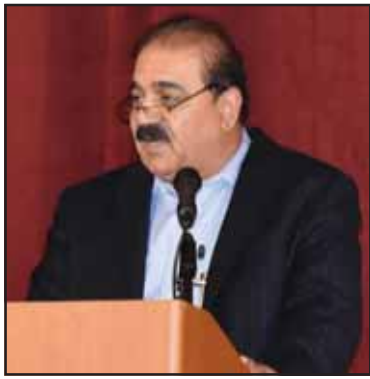
ਯੂ ਐਸ ਸੈਨੇਟ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੈਵਿਨ ਡੀ ਲੀਓਨ ਲਈ ਫੰਡਰੇਜ਼ਰ

ਸੈਨ ਹੋਜੇ (ਬਿਊਰੋ): ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਯੂ ਐਸ ਸੈਨੇਟ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੈਵਿਨ ਡੀ ਲੀਓਨ ਲਈ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਲੋਂ ਇਕ

ਫੰਡਰੇਜ਼ਰ ਲੰਘੀ 6 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੈਵਿਨ ਡੀ ਲੀਓਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਸਟੇਟ ਸੈਨੇਟਰ ਹਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੰਡਰੇਜ਼ਰ ਜੱਗੀ ਕਪੂਰ, ਭੁਪਿੰਦਰ (ਬਾਬ) ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ

ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਚਾਈ ਸੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫੰਡਰੇਜ਼ਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ

ਦਰਪੇਸ਼ ਗਲਤ ਪਛਾਣ, ਨਸਲੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਕਰ ਕੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਹੈਲਥ ਕੇਅਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਬਾਬ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਜੱਗੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਸੈਨੇਟਰ ਡੀ ਲੀਓਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣ-

ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

LOOKING FOR THE LOWEST FARES ?

BOOK INTERNATIONAL FLIGHTS, HOTELS, CARS

Price From Los Angeles To Delhi Starts from - \$ 735

For Other Cities Of The World

Please visit : www.univtravel.com

or Call Us @ 1-888-584-0439

Office Opened 24 x 7

email - uttravel@univtravel.com

ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ, ਅਮਰੀਕਾ

ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ

ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਸਰਪ੍ਰਸਤ
ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ

ਅਤੇ ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ ਵਲੋਂ 16 ਸਤੰਬਰ 2018, ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਲੋਗਨ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਯੂਨੀਅਨ ਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ

14ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ

ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦਾ

ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ

ਪਹਿਲੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ

ਡਾਇਮੰਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਗੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਨੇਕੀ ਅਟਵਾਲ 'ਤੇ ਪਿੰਕੀ ਅਟਵਾਲ

ਦੂਜੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ

ਸਹੋਤਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ
ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ 'ਤੇ
ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ

(ਪਿਤਾ ਸਰ. ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ)

Sponsor of Under-25 First Prize

Sponsored by Takhar family in memory of late santokh s Takhar Apna punjab & Northern California club

ਤੀਰਥ ਗਾਖਲ
ਰੰਗ ਕਬੱਡੀ ਦੇ

TUTT BROTHERS, AMAN SINGH LAKHA SINGH ATL TRUCK LINE, JASPREET S ATORNY, GN TIRE & LUBE, RANA ATWAL, TIRATH S GAKHAL, PAMMA LUDHAR, SIKH PANCHYAT, SANTOKH S. JUDGE, BOB DHILLON, MANN INSURANCE BROKERS, SURINDER S. ATWAL, S. HARWINDER SINGH ATWAL, RANDHIR S. NIJJAR, JASWANT SINGH HOTH, KASHMIR S DHOOT, SUNRISE TRUCKING, INDERJIT S THIND, BILLA SANGHERA, KULDEEP S. DHALIWAL, SUKHJIT S SANDHU, PARGAN SINGH, OCEAN TRANSPORT, INDIAN GOURMET, BHUPINDER S PARMAR, MANJIT SINGH, MEHNGA S. SARPANCH, AVTAR S BAINS, RAM SINGH, MANJINDER SANDHU, SURJIT SINGH BAINS, RAMA BHANDAL, CHARNJIT SINGH DHALIWAL, SARBjit SINGH DHALIWAL, AMARITPAL S. DHILLON, BALIHAR SINGH SARPANCH

MIKE BOPARAI, TARLOCHAN S. LASHAR, KULWANT S. LASHAR, JASWINDER S. LASHAR, MANNY GREWAL, NAJAR SINGH SAHOTA, DEEPA CHAUHAN, TEHAL SINGH THANDI, SAMEER S PANNU, RAJ BHANOT, BALJIT S. SAHOTA, AMARJIT S. SANGHA, MANGAL S. BHANDAL, KULWANT S. NIJJAR, SUKHDEV S. BANIWAL, PRITAM S. GREWAL, HARDEV S. TAKHAR, SUKHBIR S. NIJJAR, KULWANT S. KHERA, SUKHWANT S KHERA, BAY STAR TRANSPORT, MEHFIL INDIAN RESTAURANT, SHAHID BHAGAT S CRICKET CLUB, GARRY S COMMISSIONER, RAM MURTI SAROYE, LAKHBIR S PATWARI, KARAN THIARA, AMRIK CHAND CPA, TIRATH S. SALH. PCA, DHANNA SINGH KABADI COACH, BALJINDER SINGH KLAIR, SUKHWANT SINGH KLAIR, BALRAJ SINGH. SARBjit SABHI.

KINGS SPORTS CLUB, CENTRAL VALLEY SPORTS CLUB, SAN JOSE MELA CLUB, GURU INC, SAN JOSE, RSI INSURANCE, NATOMOUS LIQUOR, GURNAM SINGH. PUNJAB TENT HOUSE, JAGTAR SINGH, AVTAR S SRA, HARBAJAN S GAKHAL, ALVARADO B P SERVICE, LACHHMAN S MANGAT, BILL BAINS CPA, MAJOR S GAKHAL, SOHAN S GAKHAL, JARNAIL S MANN, JASVIR S TAKHAR, SURINDER S DHANOA, SHANKAR SINGH, JASBIR S NAHAL, CAR WASH GILL ROY, JAGDEEP SINGH INSURANCE AGENCY, RANA KAHLOON, BOMBY PIZZA CHICAGO PIZZA, SUCHA RAM BHARTIA, SHASHI PAUL, KASHMIRI BHATIA, HARWINDER S DHALIWAL, MAJOR S GILL, JACK RAM, PAUL RAM, SEWA SINGH, JASSI SHERGILL, MALAGHAR S KHERA, BITTU RAI, BALWINDER VIRK, JASWANT UPPAL, KULDEEP S MANN, JOGA SINGH, JASSI GILL, NACHHATTAR KHAJRA, H.S. BHAJAN, CHARAN SINGH BHANDAL, KIRPAL SINGH ATWAL, JAGJIT SINGH, GURBAX SINGH DHILLON.

ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ 'ਚ ਮੇਲਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ

ਸੈਕਰਮੈਂਟੋ (ਬਿਊਰੋ): ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਥੇਬੰਦੀ ਇੱਥੇ ਅਮੈਰਿਕਨ ਕਲਚਰਲ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਉਪ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਾਮਰਾਜ ਤੋਂ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਲਈ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿਚ ਫੌਜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਮੇਲਾ ਕਰਵਾਇਆ

ਐਲਕ ਗਰੁਵ ਦੇ ਐਮ. ਵੀ. ਐਸ. ਹਾਲ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਤਿੰਨ ਰੰਗ ਝੰਡਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਕਾਟਵੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਹਨ, ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਫਾਊਂਡਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੁਮਿੰਤਰ ਸਿੰਘ ਉਪਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰ ਕਮਲਾਂ ਨਾਲ ਝੁਲਾਇਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ

ਰੋਕ ਕੇ ਸੁਣਿਆ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਸ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਪਮਾ ਵਿਚ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਗਾ ਕੇ ਸੁਣਾਈ।
ਡਾ. ਸਈਅਦ ਨੇ ਬੜੇ ਹੀ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਰੋਅ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦੇ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ

ਨਵੇਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਦਰ ਸੰਗਰਾਮ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਮੌਲਾਨਾ ਅਬਦੁਲਾ ਸਿੰਘੀ, ਜੋ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਬਣੀ ਜਲਾਵਤਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸਨ, ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਤਸਵੀਰਾਂ-ਪਖਤੂਨ ਸ਼ਾਇਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਖਾਂ

ਸਭ ਸੇ ਪਹਿਲੇ ਯੇ ਗਰਦਨ ਹਮਾਰੀ ਕਟੀ। ਅਬ ਯੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ, ਹਮ ਸੇ ਯੇ ਅਹਿਲੇ ਚਮਨ, ਯੇ ਚਮਨ ਹੈ ਹਮਾਰਾ, ਤੁਮਹਾਰਾ ਨਹੀਂ। ਨਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਹਿ

ਗਿਆ।
ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਰਮੈਂਟੋ ਦੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ

ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ।
ਮੁੱਖ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਗਣਾ ਨੇ ਝੰਡੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਗੱਲ

ਸਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਾਏ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ

ਖਟਕ ਅਤੇ ਮੀਰ ਦਾਦ ਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ।
ਲੰਗਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਚੁਕੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਬੱਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਪਾਏ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।

ਨੰਗਲ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਨਿਕਲੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਚੇ 'ਗਦਰ' ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਕ ਵਿਚ ਛਪੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਸੁਤਿਆ ਤੂੰ ਜਾਗ ਸ਼ੇਰਾ, ਸੁਤਿਆ ਤੂੰ ਜਾਗ ਉਏ' ਤਰੰਨਮ ਨਾਲ ਗਾ ਕੇ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਲੰਗਰ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਟੀਮ ਦਾ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਗੂ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਥਾ ਸਿਟੀ ਤੋਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਜੋ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰੋ. ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਰਕਤ ਉਲਾ ਦੀ ਮਜ਼ਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੋਹਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਗਣਾ ਨੇ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਬਣੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਰਤੀ ਜਲਾਵਤਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੌਲਵੀ ਬਰਕਤ ਉਲਾ ਸਨ। ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੇਕਰਜ਼ੀਲਡ ਤੋਂ ਡਾ. ਅਮਰ-ਉਲ-ਇਸਲਾਮ ਸਈਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡਾ. ਨਾਈਲਾ ਸਈਅਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋ. ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਰਕਤ ਉਲਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਉਲਾ ਦੇ ਸਾਬੀ ਅਬਦੁਲਾ ਸਿੰਘੀ, ਜੋ ਜਲਾਵਤਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਸਨ, ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ।

ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁਧ ਲੜਾਈ ਦੇ ਲਹੂ ਵੀਟਵੇਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜੀ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਯੋਗ ਸਥਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਦਕਾ ਭਾਰਤ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ. ਕਾਂਗਣਾ ਨੇ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਜਾਤ-ਪਾਤਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਵਿਰੁਧ ਸਖਤ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡਾ. ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਪੜ੍ਹਿਆ: ਅਸੀਂ ਵਤਨ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਆਪਣੇ ਧੜਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰ ਕਟਵਾਏ ਸੀ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਗੂ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਿਲਗਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖਾਤਰ ਜਾਨਾਂ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਫੌਜੀ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਰੋਅ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਲਹੂ ਡੋਲਵੀਆਂ ਟੱਕਰਾਂ ਲਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ, ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਮਰੋਤਿਆ ਗਿਆ।

ਸਮੁੱਚੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੁਮਿੰਤਰ ਸਿੰਘ ਉਪਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬੀਬੀ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਉਪਲ ਨੂੰ ਡਾ. ਸਈਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡਾ. ਨਾਈਲਾ ਸਈਅਦ ਨੇ ਓਮਨੀ ਵੀਡੀਓ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੋਟੋ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ। ਸ. ਉਪਲ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਨਾਲ ਸੀ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋ. ਮੌਲਵੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਰਕਤ ਉਲਾ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਦਿਹਾਂਤ ਬਾਰੇ ਟਫਸੀਲ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ।

ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਪਗੜੀ ਸਜਾ ਦਿਤੀ।

ਭਾਈ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਛੜ ਗਏ। ਵੰਡ ਦੀ ਇਹ ਲਕੀਰ ਹੋਰ ਪਕੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਉੱਚੀ ਹੋ ਗਈ। ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਜਾਤਾਂ ਪਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠ ਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਨੂੰ ਅਪਨਾ ਕੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਏਕੇ ਅੱਗੇ ਨਫਰਤ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ, ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਆਵੇਗੀ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਡੇ ਤਕ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣਵੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਪੜ੍ਹਿਆ: ਜੇ ਕੌਮ-ਓ-ਵਤਨ ਦੀ ਜੈ ਗਾ ਕਰ, ਮਰਤੇ ਹੁਏ ਰਾਹੀਂ ਗੁੰਡੇ ਬੇ। ਜੇ ਦੇਸ਼ ਕਾ ਪ੍ਰਚਮ ਲੇ ਕੇ ਉਠੇ, ਵੇ ਸੋਖ ਸਿਪਾਹੀ ਗੁੰਡੇ ਬੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਇਕ ਉਰਦੂ ਸ਼ੇਅਰ ਰਾਹੀਂ ਚੋਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ: ਗੁਲਸਤਾਂ ਕੇ ਖੂਨ ਕੀ ਜਰੂਰਤ ਪੜੀ,

ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਲਈ ਇਥੇ ਆਏ ਸਨ। ਪਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ

(ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ)

ਮੇਲਾ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜੂਝ ਮਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਗਾ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਮੁਗਧ ਕੀਤਾ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਮੀ ਸਾਇੰਸਦਾਨ ਤੇ ਲੇਖਕ ਡਾ. ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਵਲੋਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਗਦਰ ਬਾਬਾ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ,

ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਅਮਰੀਕਨ ਕਲਚਰਲ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਲੱਭ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਡਾ. ਸਈਅਦ ਅਤੇ ਡਾ. ਨਾਈਲਾ ਸਈਅਦ ਨੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ।

ਐਲਕ ਗਰੂਵ ਦੇ ਮੇਅਰ ਸਟੀਵ ਲੀ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਕੀਲ ਆਗੂ ਪਰਮਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਕੀਤਾ। ਮਿਸਟਰ ਸਟੀਵ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਾਏ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਉੱਠੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਬੀਬੀ ਪੁਨਮ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਰੰਗਾਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਸਟੇਜ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ

ਦਾ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਐਲਕ ਗਰੂਵ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਡਾਂਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੂ. ਸੀ. ਡੇਵਿਸ ਦੇ ਲੜਕਿਆਂ ਦੀ ਭੰਗੜਾ ਟੀਮ ਅਤੇ ਯੂ. ਸੀ. ਡੇਵਿਸ ਦੀ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਗਿੱਧਾ ਟੀਮ ਨੇ ਗਿੱਧੇ-ਭੰਗੜੇ ਦੀਆਂ ਧਮਾਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭਠਲਾਣਾ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਦਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਾਈ, ਜੋ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਆਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ।

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਆਗੂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ, ਬਲਵੰਤ ਬਾਕਾ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਪਰਮਪ੍ਰੀਤ ਬਿੰਦਰਾ, ਗਗਨਦੀਪ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਗਿੱਲ, ਮਲਕੀਤ ਬੈਂਸ, ਰਕੇਸ਼ ਬੈਂਸ, ਕੇਵਲ ਬੋਲੀਨਾ, ਕਮਲ ਬੰਗਾ, ਪਿੰਦਰ ਸੰਘਾ, ਸੁਖਦੀਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ।

ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਕਲਾਕਾਰ ਗੀਤਾਜ ਬਿੰਦਰਾ ਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੀਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਆ ਨੇ ਮੇਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀਡੀਉ ਅਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰਾਂ, ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਇਕਾਂ ਦਾ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਟੁੰਡੀਲਾਟ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

14ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਕੰਮਲ

ਯੂਨੀਅਨ ਸਿਟੀ (ਬਿਊਰੋ): ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ 16 ਸਤੰਬਰ, ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੋਗਨ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਹੋ ਰਹੇ 14ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਣੀ ਦੇ ਕਬੱਡੀ ਖਿਡਾਰੀ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ

ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ

ਗਾਖਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਸ ਹੈ। ਪਾਰਕਿੰਗ, ਲੰਗਰ, ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਬੱਡੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰ-ਪੰਜਾਬ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਲਾਸ ਬੈਨੋਸ (ਲੱਫਰ ਭਰਾ), ਬੇ-ਏਰੀਆ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ (ਬਲਜੀਤ ਸੰਧੂ), ਰਾਇਲ ਕਿੰਗ ਯੂ. ਐਸ. ਏ. (ਸ਼ੱਬਾ ਬਿਆੜਾ), ਮਿਡ ਵੈਸਟ ਕਲੱਬ (ਵਿੱਕੀ ਅਤੇ ਤਾਰੀ) ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਕਲੱਬ (ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਪੰਮਾ ਦਿਓਲ) ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਅੰਡਰ-20 ਫਾਈਵ ਵਿਚ ਯੂਥਾ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਖਾਲਸਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਯੂਥਾ ਸਿਟੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਦੀਆਂ

ਕਬੱਡੀ ਟੀਮਾਂ ਭਿੜਨਗੀਆਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ 30 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਅਫਸਰ ਇਸ ਖੇਡ ਮੇਲੇ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਟੁੱਟ, ਮਾਈਕ ਬੋਪਾਰਾਏ, ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਟਾਰਨੀ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਹਰਦੁਮਣ ਸਿੰਘ ਬਿੱਲਾ ਸੰਘੇੜਾ ਕਰਨਗੇ।

ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ

ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਗੇ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਅਤੇ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਕਬੱਡੀ ਕੱਪ ਦੌਰਾਨ ਮੈਚਾਂ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਣਗੇ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪੁਆਇੰਟ ਏਧਰ ਓਧਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਕਮੇਟੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਜਾ ਸਵੀਟਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਲਬੀਰ ਭਾਟੀਆ, ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਬਿੰਦ, ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਖਲੋਰ, ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ,

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ

ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੌਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਡ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸਵੀਟਸ ਵਲੋਂ ਚਾਹ-ਪਕੌੜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮੁਫਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸੈਨ ਹੋਜੇ, ਫਰੀਮਾਟ, ਮਿਲਪੀਟਸ ਅਤੇ ਸਟਾਕਟਨ ਵਲੋਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ. ਗਾਖਲ ਨੇ ਸਮੂਹ ਸਪਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੌਰਾ ਨਾਲ ਫੋਨ: 510-415-3315 ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ

ਨਿਊਵਾਰਕ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਬਿਊਰੋ): ਕਵਿਤਰੀ ਤੇ ਵਾਰਤਕ ਲੇਖਕ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਇਥੇ ਮਹਿਰਾਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿਚ

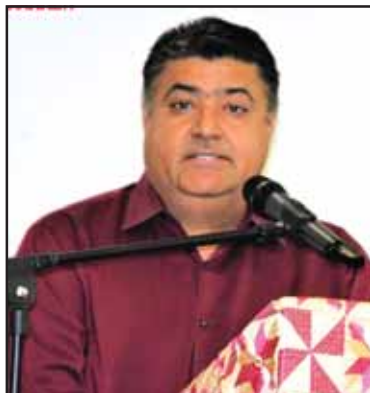
ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸਮਾਗਮ ਗੋਲਡਨ ਪੰਜਾਬ ਕਲੱਬ ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਬੇਏਰੀਆ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰੋ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੰਬੋਜ ਨੇ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਸਾਇਰ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਨੂੰ ਮੰਚ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦਾ ਮੌਨ ਧਾਰ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।

ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ-ਡਾ. ਰੀਆ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਅਮਰਜੀਤ ਪਨੂੰ, ਸੁਖਨਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੰਗਲ, ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਅਤੇ ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਰੇਡੀਓ ਯੂ. ਐਸ. ਏ. ਪੰਜਾਬੀ)। ਗੋਲਡਨ ਪੰਜਾਬ ਕਲੱਬ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਨਪੁਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਪੁਸਤਕ ਰਿਵਿਊ 'ਚੁੰਝ ਚੂਲੀ ਨਹੀਂ, ਵਗਦਾ ਦਰਿਆ ਹੈ-

ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਪੜ੍ਹਿਆ।

ਪ੍ਰੋ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੰਬੋਜ ਨੇ 'ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੇ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰ

ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੀਲਮ ਇਕ ਬਹੁ ਪੱਖੀ ਲੇਖਕ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਦਮੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ

ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾਈ ਹੈ।

ਸੂਫੀ ਗਾਇਕ ਸੁਖਦੇਵ ਸਾਹਿਲ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚੋਂ ਤੀਆਂ ਦਾ ਲੋਕ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੱਟੀ। ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ੀਰਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਵਧਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਇਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੰਗ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਭਾਵਪੂਰਤ ਵਧਾਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਕੇ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਨੇ 'ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਪੁਸਤਕ ਰੂਪੀ ਤੋਹਫਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਉਹ ਵਧਾਈ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੀਲਮ ਦਾ ਇਕ ਲੋਕ ਗੀਤ, ਜੋ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਰੱਬ ਕਰੇ! ਉਸ ਲੋਕ ਗੀਤ ਦਾ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਗੀਤ ਵਿਚੋਂ ਲੱਭ ਪਵੇ। ਮਾਂ ਧੀ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਕਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਗੀਤ ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਪੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਮਾਂ ਦੀ ਮਮਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਸਾਈਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਫੁਲਕਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਫਰ ਲਈ ਅਡੋਲ ਤੁਰ ਪਵੇ।

ਜਗਤਾਰ ਗਿੱਲ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਪੇਜ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਜ ਸੈਣੀ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲਗਵਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪੁਸਤਕ

ਨੇ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਵਿਕ ਚਿੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਜਗਜੀਤ ਨੌਸ਼ਿਹਰਵੀ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੀਰਤ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਵਧਾਈ

ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੀਲਮ ਦਾ ਇਹ ਉਪਰਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ।

ਸਾਇਰ ਕਮਲ ਦੇਵ ਪਾਲ, ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਪੰਧੋਰ, ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਕੰਮੇਆਣਾ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜਗਿਆਸੂ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਪਨੂੰ ਆਦਿ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਗੁਰਜੀਤ ਜੀਤੀ, ਸੁਖਵੀਰ, ਸੁਖਨਿੰਦਰ ਭੰਗਲ ਅਤੇ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚੋਂ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਤੀਆਂ ਦੇ ਅਰਬਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੰਤ ਪ੍ਰੋ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਕੰਬੋਜ ਨੇ 'ਤੀਆਂ ਤੀਜ ਦੀਆਂ' ਪੁਸਤਕ ਲੋਕ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ। ਲੇਖਕ ਰਾਠੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਮੌਕੇ ਨੀਲਮ ਸੈਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਵਲੋਂ ਮਿਲੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਰਿਣੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਗੋਲਡਨ ਪੰਜਾਬ ਕਲੱਬ, ਵਿਪਸਾਅ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਸਟਾਕਟਨ, ਗੀਤਕਾਰ ਮੰਚ ਅਤੇ ਆਏ ਸਮੂਹ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਸੇਖੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਬੀਨ ਵਾਲਾ ਜੋਗੀ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ

ਬੀਨ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਾਜ਼ ਵਜੋਂ
ਮਾਨਤਾ ਦਿਵਾਈ

ਕਲਾ
ਪਰਿਕਰਮਾ

ਗੋਰੂਦੇ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ, ਕੰਨੀਂ ਮੁੰਦਰਾਂ, ਗਲ ਵਿਚ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੇ ਮਣਕਿਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਵਹਿੰਗੀ ਨੁਮਾ ਦੇ ਝੋਲੀ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਬੀਨ, ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋਗੀ ਸਪੇਰਿਆਂ ਅਤੇ ਬੰਗਾਲਿਆਂ ਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਕ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਸੀ- ਜੋਗੀ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੇਰਾ ਬੀਨ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿਵਾਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਰਾਂਝੇ ਵਾਲੀ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਉਣ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਲੋਹਾ ਮਨਵਾਇਆ।

ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬੂਰੀ
ਫੋਨ: 91-84271-00341

ਮਾਤਾ ਭਰਾਵਾਂ ਬਾਈ ਦੇ ਘਰ ਮੁਲਤਾਨ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਢਾਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਛੋਟਾ ਬਾਈ ਛੇ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਦੀ, ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਇਆ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਠ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਬਾਈ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਨਾਥ ਦੇ ਲੜ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਜੋੜੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਹੁਰੀਂ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਔਲਾਦਾਂ ਸਨ। ਸੁਰਤ ਸੰਭਲਣ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਕਿੱਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਬੀਨ ਵਾਦਕ ਬਣ ਗਿਆ।

ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾਥਾਂ-ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਏਧਰ ਆ ਗਿਆ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੰਡੀ ਕਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਤਕ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਪਰੰਪਰਕ ਸਾਜ਼ ਬੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੰਝਲੀ, ਅਲਗੋਜ਼ੇ ਅਤੇ ਬੁਗਦੂ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਕਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲ ਰਾਗੀ ਉਸਤਾਦ ਛੱਜੂ ਦੀਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਗਿਰਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਥੇ ਨਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੇ ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਪੱਕਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਬੀਨ ਅਤੇ ਵੰਝਲੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

1955-56 ਵਿਚ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸਿਰਸਾ ਨਿਵਾਸੀ ਜੋਗੀ ਠਾਕਾ ਨਾਥ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਬਾਈ ਦੀ ਧੀ ਰੇਸ਼ਮਾ ਬਾਈ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਤਰ ਮਹਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੇਸ਼ਮਾ ਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਸਹਿ ਪੀੜਾ ਦੇ ਗਿਆ, ਪਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਭੋਗਿਆ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਵਿਚ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ। ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਦੁਨੀਆਦਾਰੀ ਵੱਲ ਮੋੜਾ ਪਾਇਆ। ਠਾਕਾ ਨਾਥ ਦੀ ਗੋਦ ਲਈ

ਧੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਈ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਨਿਕੇਤਨ ਸਕੂਲ ਸਿਰਸਾ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਮਾਸਟਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਬੁਲਾਉਣ ਲੱਗੇ।

ਹੁਣ ਉਹ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਇਕੱਠਾਂ ਜਾਂ ਰਾਮ ਲੀਲਾ ਦੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਬੀਨ ਅਤੇ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮਾਗਮ ਸੀ ਜਿਥੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਉਣ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਵਾ ਵਿਚ ਰਸ ਘੋਲਦੀ ਵੰਝਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਾਰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਡੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਜਾ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਪੰਡਾਲ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਫਟਾ-ਫਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਇਕਦਮ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਲੁਕ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੀ.ਸੀ. ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਵੰਝਲੀ ਕੌਣ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਡਰਦਾ ਡਰਦਾ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਡੀ.ਸੀ. ਨੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।' ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੁਬਾਰਾ ਵੰਝਲੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੁਣ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੇ ਪੂਰੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਵੰਝਲੀ ਵਜਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ.ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ 'ਚ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਵੀ ਸੁਣਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦਾ ਨਾਂ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿਰਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਡਾ. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਬੁਲਾਇਆ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਿਛੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ 'ਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਬਾਬੇ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਆਏ। 1987 'ਚ ਉਹ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਇਕ ਲੋਕ ਕਲਾਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਉਤਸਵ ਵਿਚ ਭਾਗ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਲੋਕ ਸੰਗੀਤ ਮੇਲੇ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। ਮੇਲੇ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨ ਬਾਬੇ ਦੀ ਵੰਝਲੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਿਆ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਫੋਕ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਫਲ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ 2 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋ. ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2004, 2006 ਅਤੇ 2007 ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਫੇਰੀਆਂ ਪਾਈਆਂ। 2006 ਵਾਲੀ ਫੇਰੀ ਸਮੇਂ ਸੱਠ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਚਾਰਲਸ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾਦ ਦਿੱਤੀ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕਾਂ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨਾ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਨੂਰਾਂ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ, ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਹਕੋਟੀ, ਬਰਕਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ, ਸਰਦੂਲ ਸਿਕੰਦਰ, ਹੰਸ ਰਾਜ ਹੰਸ, ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਘੋਸ਼, ਹਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੌਰਸੀਆ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਮੰਚ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਬਾਬਾ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੋ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 22 ਸਤੰਬਰ 2018 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-343

ਖਿੜੇ ਹੋਣ ਜਿਉਂ ਬਾਗ 'ਚ ਯਾਰੋ ਫੁੱਲ ਅਨਾਰਾਂ ਦੇ,
ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਪੁੱਤ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ!

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-341

ਕਾਣੀ ਵੰਡ ਤੇ ਜਬਰ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ
ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਸਾ ਆਏਗਾ।
ਉਪਰਲੀ ਬੱਲੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ
ਰੋਕ ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਏਗਾ।
ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਨੰਗਾ ਭੁੱਖਾ
ਆਪਣਾ ਤਖਤ ਬਣਾਏਗਾ।

-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ

ਉਮਰ ਨਿਆਣੀ, ਸਮਝ ਅਨਾਤੀ
ਲੋਕੀ ਮੇਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਹਿੰਦੇ।
ਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਕਪਟੀ ਵੋਗੀ
ਦਗੇ ਫਰੋਬ ਨੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।
ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਬਣ ਜਾਊ ਰਾਜਾ
ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਨਾ ਰਹੁ ਲੁਕਾਈ।

-ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢਪਾਲੀ, ਬਠਿੰਡਾ

ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਚਾਹੇ ਗਰੀਬ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਦਾ।
ਰੋਕ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਖੇਡ ਤਕਦੀਰ ਦਾ।
ਕੱਪੜੇ, ਕੁਰਸੀ ਨਹੀਂ
ਨਸੀਬ ਹੁਣ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।
ਇੰਨਾਂ ਭਾਵੇਂ, ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।

-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ

ਸੋਚੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਰਹਿਬਰ ਬਣ ਗਿਆ
ਧੋ ਦਿਉਂ ਸਭ ਰੋਣੇ-ਧੋਣੇ।
ਭੁੱਖ-ਨੰਗ ਤੇ ਗੁਰਬਤ ਵਰਗੇ
ਸ਼ਬਦ ਜੁਝਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਆਉਣੇ।

-ਸੁਖਦੇਵ ਸ਼ਰਮਾ ਪੂਰੀ

ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਲ ਮੰਜ਼ਿਲ ਪਾਵਾਂਗੇ,
ਕੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਬਹਿ ਕੇ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਨੇ।
-ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਬਸਾਤੀ, ਸ਼ਿਕਾਰੋ

ਇੱਟ ਦਾ ਸਿਰਹਾਣਾ
ਇੱਟ ਹੀ ਖੱਬੇ ਸੱਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹੀਆਂ
ਇੱਟ ਉਤੇ ਹੀ ਬੈਠ
ਕਲਪਨਾ 'ਚ ਗਰੀਬ ਦਾ ਤਖਤ
ਆਪਣਾ ਢਾਹਾ ਹੀ ਮਹੱਲ ਹੁੰਦਾ।
-ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੋਸਾੜ

ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਬਣਾ ਕੇ ਬਿਠਾਇਆ
ਬੰਧੂਆ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ।
ਹੋ ਸਕਦੇ ਉਹਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬੂਰ ਪੈ ਜੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹੋ ਜੇ ਨਿਰਵਾਣ।
-ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ

ਕਿਰਤ ਸਾਡੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਪੈਦਾ
ਹੋ ਗਏ ਭੱਠਾ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗੁਲਾਮ।
ਇਸ ਸੰਗਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ
ਸਾਡਾ ਧਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਦਿਉ ਅੰਜਾਮ।
-ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਤੂਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਨੰਗ ਧੜੰਗਾ, ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਅੱਟਿਆ
ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਤਖਤ 'ਤੇ ਬਣ ਬੈਠਾ ਸੁਲਤਾਨ।
ਭਾਵੇਂ ਮਾਪੇ ਕਰਨ ਮਜ਼ਦੂਰੀ
ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨੇ ਉਚੇ ਅਰਮਾਨ।
ਫਰਸ਼ੋਂ ਅਰਸ਼ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਬੱਚਾ
ਜੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿਸਮਤ ਮਿਹਰਬਾਨ।

-ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ ਸਾਡੇ, ਸ਼ਾਹੀ ਸੀਟ ਸਾਡੀ।
ਹੈ ਕੋਈ, ਕਰੂ ਜੇ ਰੀਸ ਸਾਡੀ।
-ਇੰਦਰਜੀਤ ਮੰਗਾ

ਬਣਾ ਕੇ ਤਖਤ ਇੰਨਾਂ ਦਾ
ਰਾਜਾ ਬਣਿਆ ਬੈਠਾ ਇਹ ਬੱਚਾ।
ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਪੇ ਮੂਰਤ
ਦਿਲੋਂ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਸੱਚਾ।

-ਗੋਰਾ ਪ੍ਰਜਾਪਤ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਵਿਚ 31 ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਮਹਾਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮਾਗਮ

ਸੈਨ ਹੋਜੇ: ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੁਰਬ ਸਬੰਧੀ ਲੇਬਰ ਡੇਅ ਵੀਕਐਂਡ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਵਿਖੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕੀਰਤਨ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 31 ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰਾਗੀ ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾ ਉਪਰਾਲਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ

ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਲ ਰਹੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡੀਨ ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਗੀਆਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

30 ਅਗਸਤ, ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2 ਸਤੰਬਰ, ਐਤਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪਰਵਾਹ ਚਲਿਆ। ਤਿੰਨੇ ਦਿਨ ਸੰਗਤਾਂ ਹਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲਿਆ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰੋਂ-ਪਰੋਂ ਈਸਟ-ਕੋਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟੇਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ। ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਵਣ।

ਸਮਾਗਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਸਵੀਰਾਂ

ਪੈਟਰੋਲ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੈਟਰੋਲ, ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਤਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚਰਚਾ ਪੈਟਰੋਲ, ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਥਾਂ-ਥਾਂ ਧਰਨੇ ਤੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਿਰਦਰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਹੀ ਪੈਟਰੋਲ, ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬਜਟ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੈਟਰੋਲ 'ਚ ਹੀ 15.32 ਰੁਪਏ ਤੇ ਡੀਜ਼ਲ ਵਿਚ ਕਰੀਬ 17.65 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਇਕ ਸਾਲ, ਦੋ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਹੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 16 ਜੂਨ, 2017 'ਚ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 70.70 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਸੀ ਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 86.02 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਹੋ ਗਈ। 16 ਜੂਨ, 2017 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਤੱਕ ਦੋ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 77.12 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ 2 ਜੁਲਾਈ 2017 ਨੂੰ ਪੈਟਰੋਲ 68.20 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਵਿਕਿਆ, ਜਦਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ 86.02 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦਰਜ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਜੁਲਾਈ, 2017 ਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਡੀਜ਼ਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 53.80 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਰਹੀ, ਜਦਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਡੀਜ਼ਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਡੀਜ਼ਲ ਇਕ

ਸਾਲ 'ਚ 17.65 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 16 ਜੂਨ, 2017 ਨੂੰ ਡੀਜ਼ਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 54.95 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਸੀ ਜਦਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 72.60 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ।

ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਕੱਚੇ

ਤੇਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਟੁੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹੀ ਸਾਂਭ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਆਮ ਖਪਤਕਾਰ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਮਾਰ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੈਟਰੋਲ ਅਤੇ ਡੀਜ਼ਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਅਸਮਾਨ ਛੂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ

ਤਮਾਸ਼ਾ ਵੇਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੇਲ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਂਹ ਮਹਿੰਗਾਈ ਵਿਚ ਤਿੱਖਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਡੇਢ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਮੁਲਕ

ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ 85.15 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਡੀਜ਼ਲ 75.15 ਰੁਪਏ ਫੀ ਲਿਟਰ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੀਮਤ 87 ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੇਲ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਕੀਮਤ ਮਹਿਜ਼ 39.21 ਰੁਪਏ ਫੀ ਲਿਟਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਉੱਤੇ 19.48 ਰੁਪਏ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ 16.83 ਰੁਪਏ ਵੈਟ ਲਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ 3.63 ਰੁਪਏ ਫੀ ਲਿਟਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕੱਲ ਕੀਮਤ ਵਿਚ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਪੈਟਰੋਲ ਉੱਤੇ ਮੁਢਲੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਰ ਭਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਮੰਗ ਉਠਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਹੇਠ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੀ ਦਰ 28 ਫੀਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁਢਲੀ ਕੀਮਤ ਉਥੇ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਲਾ ਕੇ ਪੈਟਰੋਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ 50 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟੈਕਸ ਤਾਰ ਰਹੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਮੋੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤੇਲ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਾਧਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਲਈ ਬਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਂ ਕੁਝ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਚੋਣਾਂ ਇਸੇ ਸਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵੀ ਆਈਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ।

ਪੀ. ਡੀ. ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ: ਪੀਪਲਜ਼ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤੀ ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਪੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਦੀ ਮੁਖੀ ਮਹਿਬੂਬਾ ਮੁਫਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਲੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 35ਏ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਾਫੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ 35ਏ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਮਰ ਅਬਦੁੱਲਾ ਨੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ 'ਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਾਜਪਾ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਖਬਰ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਰੁਧ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਜਾਹਰਾ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਵਲੋਂ 7, 8 ਤੇ 9 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦੀ ਸਬਰਬ ਲਾਮਬਾਰਡ 'ਚ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਮੁਖੀ ਮੋਹਨ ਭਾਗਵਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਮੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਯੂ. ਪੀ. ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਯੋਗੀ ਆਦਿਤਿਆਨਾਥ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਆਏ ਨਹੀਂ।

ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਹਿੰਦੂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਇੱਕ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਰੁਧ ਰੋਸ ਮੁਜਾਹਰਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਜਾਹਰਾਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਰੁਧ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਬੈਨਰ

ਅਤੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਫੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੇ ਕਥਿਤ ਲੁਕਵੇਂ ਦੇਸ਼ਭੇਦ ਤਹਿਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ ਜਜ਼ਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਿਰੁਧ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ

ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ।

ਰੋਸ ਮੁਜਾਹਰਾ ਸਿੱਖ ਕੌਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਈਸਟ ਕੋਸਟ (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.ਈ.ਸੀ.) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ, ਕੌਂਸਲ ਆਫ

ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੀ ਇਸ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ (ਬੀ. ਜੇ. ਪੀ.) ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ-ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਅਫੇਅਰਜ਼ ਸੈਂਟਰ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ, ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ

ਅਮੈਰਿਕਾ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇਸੀ ਯੂਥ ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਸਾਊਥ ਅਲਾਇੰਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ, ਇੰਡੀਅਨ-ਅਮੈਰਿਕਨ ਮੁਸਲਿਮ ਕੌਂਸਲ, ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਫਾਰ ਮਿਨਾਰਟੀਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਓ.ਐਫ.ਐਮ.ਆਈ., ਪੇਰਿਆਰ ਅੰਬੇਡਕਰ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ-ਅਮੈਰਿਕਾ, ਸੈਨ ਹੋਜੇ ਤੇ ਸਾਧਨਾ, ਏ ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰੋਗਰੇਸਿਵ ਹਿੰਦੂਜ਼ ਐਂਡ ਸਿੱਖਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ, ਸਟਾਕਟਨ ਆਦਿ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮੁਜਾਹਰਾਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ. ਆਈ. ਏ. ਦੀ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸੰਘ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਤੇ ਬਜਰੰਗ ਦਲ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੁਲਾਰ, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਖੜੋਦ, ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਲੋਅਰਖ, ਰੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਠ, ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ, ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ, ਪਵਨ ਸਿੰਘ, ਲਖਵੀਰ ਸਿੰਘ ਕੰਗ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਰੇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਵਰਜੀਨੀਆ, ਦਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਈਸਟ ਕੋਸਟ ਕੌਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ,

ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ, ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਾਊ, ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੌਠਾ ਤੇ ਸਾਬੀ, ਅਮਰੈਕਿਨ ਸਿੱਖ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹਰਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸਿੱਖ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆਨਾ ਦੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਬੀ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ, ਗਰੀਨਵੁੱਡ (ਇੰਡੀਆਨਾ) ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ) ਦੇ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ ਪਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਇਰਵਿਨਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ, ਜੈਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਤੇ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀਆਂ। ਬਾਮਸੇਫ ਦੇ ਵਸੰਤ ਰਾਓ ਚੈਰੇਕੁੰਡਾ ਤੇ ਸਾਬੀ ਅਤੇ ਅਕਾਉਟੋਬਿਲਟੀ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਾਸਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂ-ਰਾਜਾ ਯਕੂਬ, ਮਿਸਟਰ ਰਾਠੌਰ ਤੇ ਯਾਸਿਨ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸਮੇਤ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੁਜਾਹਰਾਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੇਗੁਨਾਹ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਅਤਿਵਾਦ ਦੀ ਆਤ 'ਚ ਬੇਗੁਨਾਹ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਚਾਰਾਜੋਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਹੈ ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੰਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਾਜੋਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1993 ਤੋਂ 1998 ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ 188 ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਕਾਰਨ

ਅਤਿਵਾਦ ਦੀ ਆਤ 'ਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਲਟਕਾਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਪੈਦੇ ਰਹੇ ਵਿਘਨ ਕਾਰਨ ਕੇਸਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ 43 ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਗਈ।

ਕੋਈ 70 ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਲਟਕਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰੋਲ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਅਤਿ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜੁਰਮਾਂ ਕਾਰਨ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹਨ, ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੁਪਤ ਫੰਡ ਵਿਚੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਖਰਚੇ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਾਰਾਜੋਈ ਲਈ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਪਿਛਲੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ 60 ਅਫਸਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਬਕਾ

ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ., 12 ਐਸ.ਪੀ. ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, 16 ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਅਤੇ 59 ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਖੁਦ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਗੁਨਾਹ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਮੁਆਫ

ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਤਰਲੋਮੰਛੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਚਾਰਾਜੋਈ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਦੀ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਬਹਿਬਲ ਕਲਾਂ ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਂ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਮੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਵਾਦੀ ਵਿਚ 2 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 360 ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੇ ਡੀ.ਜੀ. (ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ) ਰਾਜੀਵ ਰਾਏ ਭਟਨਾਗਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਮੁਹਿੰਮ ਕਾਰਨ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਾਦੀ 'ਚ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ 'ਉਮਰ' ਘਟ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ 360 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਮਾਰੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਦੀ 'ਚ

ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਵਧਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਟਨਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਨੇ ਵਾਦੀ 'ਚ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨਾਂ

ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪੱਧਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਬੁਲਟ ਪਰੂਫ ਵਾਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਖਤਰਬੰਦ ਵਾਹਨਾਂ ਜਰੀਏ ਜਵਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਏ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਜਿਊਂਦਾ ਬਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਕੇਤ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ (ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ) ਕੋਈ

ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਤਿਵਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਈ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਤਮ-ਸਮਰਪਣ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਾਦੀ 'ਚ 60 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਟਾਲੀਅਨਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਲ 142 ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 220 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਲਾਕ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੇ 2019 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ

ਹਿੰਦੁਤਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਿਤ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਗੁਹਾ ਨਾਲ ਹੁਣੇ ਜਿਹੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ ਬੈਲਜੀਅਨ ਮੂਲ ਦੇ ਚਿੰਤਕ ਜੌਹਨ ਡਰੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ। ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦਾ ਐਲਾਨੀਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਵੀਰ ਸਾਵਰਕਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਲਵਾਲਕਰ ਹਨ। ਮੌਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਤਵ ਦਾ ਉਭਾਰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਇਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ-ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ-ਦੇ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-98156-98451

ਵਿਰੁਧ ਉਚ-ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਖ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਾਈ, ਸਿੱਖ, ਦਲਿਤ, ਆਦਿਵਾਸੀ, ਕਮਿਊਨਿਸਟ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਔਰਤ ਪੱਖੀ-ਭਾਵ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਗ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਚ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਉਚਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸਾਮਾਜਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਾਬਰ ਘਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੀ ਪਕੜ ਇਸ ਜ਼ਾਬਰ ਘਟਗਿਣਤੀ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗੋਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਬਖਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੇ ਕਲਪਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉਤੇ ਹਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਤਬਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਠੋਕਰ ਜੁਆਬ ਦੇਣਗੇ।”

ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਚੋਣਾਂ ਜਿਤਣ ਲਈ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਤੇ ਮੌਦੀ-ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਜੋੜੀ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੰਦੂਤਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਨਲਾਈਨ ਪਰਚੇ ‘ਦ ਪਰਿੰਟ’ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਤੀ ਹੈ, “ਉਹ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਬੂਤ ਇਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਮੁਰਖ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਂ ਪੇਡੂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਨਕਸਲੀ, ਨਕਸਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਵੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ,” ਪਰ “ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਰ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੇ ਪਰ ‘ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਵੈਮਾਣ’ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਉਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਕੋਈ’ ਅਸਲੀ ਖਤਰਨਾਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਭੁਲਾ ਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਖਾਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ। ਜਿਵੇਂ 1984 ਵਿਚ ਨਾਗਰਾ ਸੀ, ‘ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਐਲਾਨ, ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ’ ਹੁਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੂਲ ਫਾਰਮੂਲਾ ਘਸ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਵ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਭਾਵ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਵਖਵਾਦੀ ਭਾਵ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਭਾਵ ਲਸ਼ਕਰ, ਅਲਕਾਇਦਾ, ਆਈ. ਐਸ. ਆਈ. ਵਾਲਾ ਸਮੀਕਰਣ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਸਮੀਕਰਣ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮੁਖ ਭੂਮੀ ਉਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ (ਸਾਰੀ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੇ। ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਏਨੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰ ਦੇਣ। ਲਗਾਤਾਰ ਤਣਾਅ ਬਣਾਈ ਰਖਣ ਲਈ ਹੱਦਾਂ ਉਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਚਲਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਡੇ ਸਰਜੀਕਲ ਸਟ੍ਰਾਈਕ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਤ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਚੀਨ ਨੇ (ਡੋਕਲਾਮ ਵਿਚ) ਦਸ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਟਰੰਪ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।”

ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਜੂਦ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣਿਆ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵੋਟਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕਣ; ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਾਹਰੀ ਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ-ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿਚ ਲਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪਈ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ

ਕਿਥੇ ਗਈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਦ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਉ, ਪਰ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਸ਼ੁਧ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਧਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਜੁਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਤੀ ਨੇ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਅਡਵਾਨੀ ਨੇ ਅਯੁਧਿਆ ਵਿਚ ਇਹ ਏਕਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ 2004 ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਅਸਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੌਦੀ ਨੇ ਬੇਹਤਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ (ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਰੋਧੀ) ਨਿਜੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹਿੰਦੂ ਵੋਟਰ ਲਈ ਚੁੰਬਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਜੁੜਦਿਆਂ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਰ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਨਾਕਾਮੀ ਦਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਵੋਟਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮੌਦੀ ਨਹੀਂ ਸਹੇਤ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਾਓਵਾਦੀ ਜੋੜ ਦਿਓ, ਤਾਂ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਧਾਗਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। 2019 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਤਕ ‘ਰਾਸ਼ਟਰ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਹੈ’ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਮਾਓਵਾਦੀ ਵੇਖੇ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਊ ਲਗਦੇ

ਨੇ। ਨਕਸਲੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਲਗਦੇ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨੇ। ਉਹ ਟੀ. ਵੀ. ਦੇ ਪਰਦੇ ਤੇ ਟਵਿਟਰ ਉਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਜਾਂ ਮਧਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਵੋਟਰ ਨਹੀਂ ਡਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਥੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।”

ਫਿਰ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਪਿਛੇ ਚਲਾਈਏ ਤਾਂ ਇਹ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਸਮੱਗਰੀ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਉਭਰਦੀ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕਮੁਠਤਾ ਜਤਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪਰਚੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕਿ ਇਹ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀਡੀਓ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ‘ਭਾਰਤ ਤੇਰੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਗੇ-ਇੰਸ਼ਾ ਅਲਹ-ਇੰਸ਼ਾ ਅਲਹ’। ਦੋ ਖਬੇ ਪੱਖੀ ਤੇ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਦੇ ਫਰਜ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਵੀਡੀਓ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਜੇ ਐਨ ਯੂ ਚੈੱਕ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਤਕਰੀਰ ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਨਵੀਂ ਕਹਾਣੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ‘ਸ਼ਹਿਰੀ ਨਕਸਲੀ’ ਤੇ ਵਖਵਾਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਦੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਪੁਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਐਨ ਯੂ ਤਾਂ ‘ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅੱਡਾ’ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਵਖਵਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੁਰ ਮਿਲਾ ਕੇ

ਅਧਾ ਕੰਮ ਕੱਟਤ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਬਾਕੀ ਅਧਾ ਕੰਮ ਮੌਦੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮਿੱਤਰ ਟੀ ਵੀ ਚੈਨਲਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰ ਲਿਆ। ਰਾਸ਼ਟਰ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਦਾ ਨਵਾਂ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਟਿਪਣੀ ਹੈ, “ਭਾਰਤ ਚੀਨੀ ਮਿਟੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਗਰਿਆਂ, ਲੇਖਾਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਗਾਂ ਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲਈ ਮੁਨੀ ਭਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਟੁਟ ਜਾਏਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਵੋਟਰ ਕਿਸੇ ਪੱਖ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚ ਰੁਚੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਫੀ ਸਦੀ ਵੋਟਰਾਂ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਅਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਹੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੇ ਇਖਲਾਕੀ ਲੜਾਈ ਹਾਰ ਜਾਏਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।” ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਰ ਢੰਗ ਵਰਤ ਕੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਗੀ। ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਉਹ ਸਿਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਜਨ ਮਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਭਾਵ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਇਖਲਾਕ ਦੀ ਕੋਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਫੀਸਦੀ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਕੇ ਨਾਲ

ਕਮਿਊਨਿਸਟ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ, ਔਰਤ ਪੱਖੀ, ਭਾਵ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਚ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਉਚਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸਾਮਾਜਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੌਹਨ ਡਰੀਜ਼ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉਤੇ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਦੀ ਬਣੀ ਪਕੜ, ਇਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗੋਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੇ ਕਲਪਿਤ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉਤੇ ਵਧੇ ਹਮਲਿਆਂ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਤਬਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਠੋਕਰ ਜੁਆਬ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ੇਖਰ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਤੇ ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਬਦਹਵਾਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਹੀਲੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿਤਣ ਦੇ ਯਤਨ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਅਨੇਕ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਣਗੇ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਡੀ ਪਧਰ ਉਤੇ ਇਕ ਜੁਟ ਕਰਨਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਥੇਬੰਦੀ (ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ) ਦੀ ਹੋਈ ਜਿੱਤ ਨੇ ਵਿਖਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਲੋਕਪੱਖੀ ਪਿਰ ਪੂਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਦੁਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਕੂਮਤੀ ਪਿਰ ਦੇ ਹੱਥਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਚੋਣ ਜਿੱਤ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਰਾਸ਼ਟ੍ਰੀਯ ਸੁਵਯੰਸੇਵੀ ਸੰਘ

ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਧਨ ਤੇ ਬੇਬਹਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਭਰਮਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਬਟੋਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ 2019 ਦੀਆਂ ਪਾਰਲੀਮਾਨੀ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਭਾਜਪਾ-ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਮਾਰਕਾ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤੀ।

ਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੌਹਨ ਡਰੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦਾ ਮੁਖ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਾਈ, ਸਿੱਖ, ਦਲਿਤ, ਆਦਿਵਾਸੀ,

ਸਗੋਂ ਪੈਸੇ ਤੇ ਧੌਸ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜ ਵਿਛੋੜਾ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀਆਂ ਪਿਰਤਾਂ ਵੀ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜਿੱਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ 2019 ਦੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਰੋਲਾ ਬੋਝਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪਿਰਾਂ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਸਮਰਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਵੰਡ-ਪਾਉ ਨੀਤੀਆਂ ਉਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਮਲਾ ਵਿਵਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਕਾਲੀ ਰਾਤ

ਸਿੱਖਿਆ ਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਅਮਨ-ਪਸੰਦ, ਅਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ-ਚਿੰਤ ਜੀਵਨ ਜੀਅ ਸਕਣ। ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਅਧਿਆਪਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ, ਸਮਾਜਕ ਗੌਰਵ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਟੱਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨੌਬੇਵਿਆਂ ਤੋਂ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ

ਰਾਜੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ
ਫੋਨ: 91-78379-60942

ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ-ਤੰਤਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਖੋਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਰਥਕ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਤੋਟ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ ਗਲੋਬਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਥਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਮਾਜਕ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨਿਭਾਏ ਬਿਨਾ ਨਿਰੋਲ ਲਾਭ ਖੱਟਣ ‘ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਗ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਘਾਟ,

ਦੁਰਗਾਮੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਤੇ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਚਾਲੂ ਕੋਰਸ ਬਣਾ ਕੇ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਬਰਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਖੋਹਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਦੂਰ ਦਰਾਜ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰੂਪੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨਿੱਤਰੇ ‘ਵਪਾਰੀ’ ਜਿਥੇ ਗਲ-ਵੱਢ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੀ ਉਹ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚ ਬੇਇਖਲਾਕੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੋਸਟ-ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਹੋਏ ਘੋਟਾਲੇ ਇਸੇ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਸਾਲ ਹਨ। ਇਹ ਵਰਗ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਲਾਬੀ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਤੇ ਰਸੂਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਾਲਚ ਖਾਤਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ‘ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਚਲਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਕਮਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰੇ ਵੀ ‘ਕਾਨੂੰਨੀ’ ਦਾਇਰੇ ‘ਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਉਪਰ ਅਧਿਆਪਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਰੀਦ ਸਕਣ।

ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਪਸਾਰ ਰਿਹਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੀਡੀਆ ਬਦਲ ਰਹੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ‘ਕਦੇ ਨਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਅਮੁੱਲ ਹਾਸਲ’ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਮਾਤਰ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵਸਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਖਪਤਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਪਕ ਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਰਵਿਸ ਪ੍ਰੋਵਾਈਡਰ। ਚਿੰਤਨ, ਸਵੈ-ਚਿੰਤਨ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਤਲਾਸ਼, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ, ਬਿਹਤਰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤੱਸਵਰ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਪਾਰ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਦਰਸ਼ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਦੇਖਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫਰਨੀਚਰ ਵਾਂਗ ਨਵੇਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਲੋਹੜੀ ਵਿਚ ਬਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਾਂ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਵੀ ਢਾਹ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਜੀਵਾਦੀ ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਰਮੌਰ ਰਿਸਰਚ

ਅਧਿਆਪਕ ਦਿਵਸ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅੱਜ ਵੀ ਪਬਲਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸੇ ਲਈ ਸਰਵਪਾਲੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦਿਵਸ ਅੱਜ ਇਕ ਗਹਿਰੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਦਾ ਸੂਚਕ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਪਾਰੀ ਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਿਹਾੜਾ ਆਪਣੀ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਉਪਰ ਸਫੈਦੀ ਦਾ ਪੋਚਾ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚਲਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਤਾਂ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ ਕਦੇ ਲੜਾਈ ਲੈਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਧਿਆਪਕ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਆ-ਤੰਤਰ ਦੀਆਂ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚਿੰਤਤ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਨਿਰਮਾਣ, ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਖਤਰਨਾਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਜੀਅ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਥੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਧ੍ਰੋਹ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹਨੇਰਾ ਕਬੂਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ।

ਮੁਫਲਸੀ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ, ਰੋਪ,
ਰਿਸ਼ਵਤ, ਕਤਲ ਸਭ
ਵਕਤੋਂ ਆਖਿਰ ਨਾਮ ਤੇਰੇ
ਐ ਵਤਨ ਕਰ ਜਾਏਗੇ।

ਉਰਦੂ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਵਿਅੰਗ ਕਸ਼ਟ
ਵਾਲੇ ਟੀ. ਐਨ. ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਿਅਰ ਦਾ ਕੋਈ
ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਜੋਕੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ
ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਉਤੇ ਡੂੰਘੀ ਚੋਟ ਹੈ। ਗਰੀਬੀ ਤੇ
ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਘਟ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਰੋਪ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਤੇ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਵਾਰਾ
ਪਹਿਰਾ ਨੇੜਲੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਚ ਨਜ਼ੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰਾਂ
ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵੀ ਜੋੜ
ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਜੋਕੇ
ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ
ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ
ਲਭਦਾ। ਸਵੇਰ ਦੀ
ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਹੱਥ
ਲਾਇਆਂ ਮਨ ਤੁਹਿੰਦਾ
ਹੈ। ਬਾਪ-ਬੇਟੇ ਦੀ ਤੂ-

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

Sandhugulzar@yahoo.com

ਤੂੰ, ਮੈਂ-ਮੈਂ ਦਾ ਕਤਲ ਤੱਕ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ,
ਨੰਨੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਦੇ ਆਂਢੀਆਂ-ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਤੇ
ਨੇੜਲੇ ਸਾਕਾਂ-ਸਬੰਧੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ
ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਘੁੰਟਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਦਾਂ ਬੰਨੇ ਟੱਪ ਗਿਆ ਹੈ,
ਸੂਰਮਗਤੀ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ। ਘੜੀ-ਮੁੜੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ
ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਦਾ
ਸਬੰਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਅੱਜ ਆਖਾਂ
ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ' ਬਣੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ
ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਚੇਤੇ ਆ ਗਈ।
ਉਸ ਨੇ 31 ਅਗਸਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਉਪਮਾ
ਦੇ 100ਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਕਾਵਿਕ ਉਤਮਤਾ ਤੋਂ ਕੋਰੀ
ਹੈ, ਪਰ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਨ
ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਇਹਦੇ ਵਿਚਲਾ ਸੰਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ
ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਦੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ, ਕਤਲੇਆਮ ਤੇ
ਜਬਰਜਨਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਾੜੀ ਘਟਨਾ
ਤੋਂ ਕਾਵਿਕ ਉਤਮਤਾ ਵੀ ਤੁਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਖੈਰ!

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

ਲਾਹੌਰ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਵਾਲਿਆਂ 'ਸਾਹਿਤ
ਸਮਾਚਾਰ' ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅੰਕ ਕੱਢਣਾ
ਸੀ। ਮੈਂ ਹਾਲੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਖਦਾ।
ਮੇਰਾ ਲੇਖਕ ਬਣਨ ਨੂੰ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ
ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ। 'ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਚਾਰ'
ਲਈ ਲੇਖ ਲਿਖਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ
ਵਿਚ ਅੱਵਲ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ
ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ
ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੰਬਰ ਲੈ
ਚੁਕਾ ਸਾਂ।

'ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਚਾਰ' ਦਾ ਅੰਕ ਛਪਣ ਦੇ
ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ
ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ
ਮੋਢੀ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡੋਂ ਇਸ ਵੱਡੇ ਇਨਾਮ
ਦੀ ਜੇਤੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਪਟੇਲ ਨਗਰ ਦੇ ਪਤੇ ਉਤੇ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ, ਇਹ
ਵੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ 'ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਚਾਰ' ਵਿਚ
ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਹਾਂ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ
ਲਿਖਤ ਵਾਲਾ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਮਿਲਿਆ, "ਜੇ ਦਿੱਲੀ
ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਏਂ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
ਏਨੀ ਵੱਡੀ ਲੇਖਿਕਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠਕ
ਨੂੰ ਏਨਾ ਮਿੱਠਾ ਸੱਦਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਤਕ ਨਹੀਂ
ਸੀ। ਮੈਂ ਜਵਾਹਰ ਨਗਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ ਤੇ ਉਹ
ਈਸਟ ਪਟੇਲ ਨਗਰ। ਮੈਂ ਸਾਫ-ਸੁਥਰੇ ਕੱਪੜੇ
ਪਾ ਕੇ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਲਿਸ਼ਕਾ ਕੇ ਪੈਡਲ
ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਉਹਦੇ ਘਰ ਜਾ ਵੜਿਆ। ਅੱਗੇ ਬਜ਼ੁਰਗ
ਹਿੰਦੀ ਲੇਖਕ ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ
ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮਸਾਂ ਮਸਾਂ ਮਿਲੇ ਹੋਣ।
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ, ਮੈਂ ਵਿਘਨ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਫੇਰ
ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਕੇ ਉਠਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਘੂਰਿਆ। ਮੇਰੇ
ਵਿਚ ਅੱਗੋਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਰਹੀ। ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਉਹਦੇ ਨਾਲੋਂ
ਪਿਆਰਾ ਸੀ, 'ਅਸੀਂ' ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ

ਟੁੱਟੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ

31 ਅਗਸਤ 1919 ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖਣ
ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਕਵਿਤਰੀ ਸੀ। ਜੇ ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 100ਵਾਂ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ (31
ਅਕਤੂਬਰ 2005 ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਗਈ)। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸਾਹਿਤਕ
ਸਮਾਰੋਹ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। 1956 ਵਿਚ ਉਸ
ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ
ਤੇ ਪਦਮ ਵਿਭੂਸ਼ਣ ਜਿਹੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਵਾਜਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮੌਕੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਮਾਣਿਆ, ਦੇ ਦੋ ਲੇਖ ਪਾਠਕਾਂ
ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਭੇਤ
ਹੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ
ਵੀ ਵੰਡ ਉਤੇ ਹੰਝੂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਾਂ
ਏਧਰਲੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ
ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੰਡਿਆ, ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ
ਮਨਮੋਹਣੇ ਖੇਤਰ ਵੀ ਕਢਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ
ਦੀਆਂ ਅੱਗੋਂ ਵੰਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ
ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਫਿਰਦੇ ਹਨ।

ਖੈਰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਦੀ
ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਤੇ ਰਚਨਾਕਾਰੀ ਦੀ
ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ
ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਡੇਢ ਦਰਜਨ ਕਾਵਿ
ਪੁਸਤਕਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਵਲਾਂ ਤੇ ਅੱਧੀ
ਦਰਜਨ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹਾਂ ਦੀ ਰਚੇਤਾ ਸੀ।
ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਭਾਰਤ
ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ
ਹੋ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ,
ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੂਸ,
ਬੁਲਗਾਰੀਆ, ਸਪੇਨ, ਅਲਬੇਨੀਆ,
ਅਰਬ, ਚੀਨ, ਜਪਾਨ, ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ,
ਹੰਗਰੀ, ਰੋਮਾਨੀਆ, ਉਜ਼ਬੇਕਿਸਤਾਨ,
ਯੂਕਰੇਨ, ਮੈਕਸੀਕੋ ਤੇ ਜਰਮਨੀ
ਵਿਚ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ
ਵੀ। ਉਹ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ 18-20 ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ
ਦੀ ਵਿਜੇਤਾ ਵੀ ਹੋ ਨਿਬੜੀ।

ਜਿੱਥੇ ਰਚਨਾਕਾਰੀ ਪੱਖੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ
ਹੋਈ, ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਨਾਲ

ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਵਿਆਹੇ ਜਾਣ
ਪਿੱਛੋਂ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਤਾਂ ਬਣੀ ਪਰ ਸਾਰੀ
ਉਮਰ ਪਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੀ। ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਸਿੰਘ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ
ਕੇਵਲ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ' ਵਜੋਂ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ।

ਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਵੈਸਟ ਪਟੇਲ
ਨਗਰ ਰਹੀ ਪਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਵਲੋਂ
ਦਿਵਾਏ ਗਏ ਸਸਤੇ ਪਲਾਟ ਉਤੇ ਕੋਠੀ ਬਣ ਜਾਣ
ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਹੋਜ਼ ਖਾਸ ਐਨਕਲੇਵ ਚਲੀ ਗਈ,
ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੁੱਗਲ ਤੇ ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਕਲਾਕਾਰ ਗਵਾਂਢੀ
ਬਣੇ, ਰੰਧਾਵਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਦੌਲਤ। ਇਥੇ ਜਾ ਕੇ
ਉਹ ਭੰਗੂ ਗੋਤ ਦੇ ਆਰਟਿਸਟ ਇੰਦਰਜੀਤ ਦੇ
ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆ ਗਈ, ਜੋ ਇਮਰੋਜ਼ ਨਾਂ ਧਾਰ
ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਾਹਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ
ਰਿਹਾ। ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਦਰ-
ਦੀਵਾਰਾਂ ਉਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਉਰਫ
ਇਮਰੋਜ਼ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ
ਸ਼ਿਅਰ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਬੜੇ ਹੀ
ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵਧੀਆ
ਕਾਤਬ ਵਜੋਂ ਲਿਖੇ। ਇਹ ਗੱਲ
ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ
ਜਨਮੇ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨਵਰਾਜ ਨੇ
ਉਹ ਕੋਠੀ ਵੇਚ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਲਾ
ਧਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾ
ਲਿਆ ਤੇ ਚਿੱਠੇ ਧਨ ਵਿਚੋਂ ਗਰੇਟਰ
ਕੈਲਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ
ਬ੍ਰਹਮਜਲੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ
ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦ ਕੇ
ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਕੰਦਲਾ ਨੂੰ ਉਥੇ
ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਏਡਾ ਹੀ
ਫਲੈਟ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਕੇ
ਇਮਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਵਸਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇਮਰੋਜ਼ ਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ

ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ
ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕ ਵਿਕਾ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਤ ਦੀ
ਸਿਤਮਜ਼ਰੀਫੀ ਇਹ ਕਿ ਨਵਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ
ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਇੱਕ ਗੁਜਰਾਤੀ
ਮਹਿਲਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਟੁੱਟ

ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਕਾਲੇ ਧਨ ਸਦਕਾ
ਆਪਣੇ ਇਕ ਮਾਤਹਿਤ ਦੀ ਅਲਕਾ ਨਾਮੀ ਬੇਟੀ
ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕੇ ਮੁੰਬਈ ਜਾ ਵੱਸਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਜਾ
ਕੇ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ
ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧੰਦੇ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰਾ
ਦਿੱਤਾ। ਉਧਰ ਕੰਦਲਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਵੀ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ
ਦਾ ਬਾਪ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਉਸ ਦੇ
ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਪਾਲੇ ਨਵਰਾਜ ਤੇ ਕੰਦਲਾ ਉਤੇ ਵੀ
ਭਾਰੂ ਹੋਈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੰਦਲਾ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ
ਵਰਜੀਨੀਆ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ
ਬੁਢਾਪਾ ਕੱਟ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਨਵਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਵਾ
ਅਲਕਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਮੁੰਬਈ ਵਿਖੇ।

ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਵਾਲਾ
ਇਮਰੋਜ਼ ਅਲਕਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਮੁੰਬਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਲਕਾ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ
ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਲਿਖਣ ਤੱਕ ਅਲਕਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ
ਰੂਪੀ ਇਮਰੋਜ਼ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਰਾਂ
ਦੇ ਛਪਣ ਤੱਕ ਉਹ ਇਮਰੋਜ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ
ਉਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈ ਚੁਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਜਨਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ
ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਲੋਂ
ਰਚਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ
ਰਹਿ ਚੁਕੇ ਗਵਾਂਢੀ ਭਾਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਟੀ
ਰੇਣੁਕਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਸਭਾ ਦੀ ਰੂਹ ਰਵਾਂ ਹੈ।
ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਨਾਲ
ਨਿਪਟਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬੀ
ਤੇ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ।

ਅੰਤਿਕਾ: ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

ਜਦ ਕਦੀ ਵੀ ਗੀਤ ਮੇਰਾ
ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਰੇ ਗਾਏਗਾ
ਜ਼ਿਕਰ ਤੇਰਾ ਆਏਗਾ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।
ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ
ਸਿਜਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਕੋਈ
ਯਾਦ ਫਿਰ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ
ਮੇਰਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਆਏਗਾ
ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਮੇਰੇ ਚੇਤਿਆਂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ।
ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ
ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਦੋਂ ਤੀਕ ਮੇਰੀਆਂ
ਦੋ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਪ੍ਰੀਤਮ' ਤੇ 'ਪੰਜ ਦਰਿਆ' ਵਿਚ
ਛਪ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਪੈਸੇ
ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਉਤਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਲੇ ਲਿਖਦੇ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ
ਹਾਂ ਤੇ ਪੈਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 'ਪੰਜ
ਦਰਿਆ' ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਨਵੇਂ ਨਿਕਲੇ ਹਿੰਦੀ
ਰਸਾਲੇ 'ਨਵ ਆਲੋਕ' ਵਿਚ ਛਪ ਚੁਕੀ ਸੀ ਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਲਿਖਣ-ਲਿਖਾਉਣ
ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਾਲਾ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਗਈ। ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ
ਤੇ ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਸ ਦੀ ਸੰਚਾਲਕ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡਿੱਗਣ
ਦਿੰਦੀ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ
ਸੀ। ਰੌਚਕ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ
ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਛੇਤ
ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ। ਉਹ
ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸੇਕ ਤੇ ਇੰਨੀ
ਦਲੇਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਜੈਨਿੰਦਰ
ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਜੈਨਿੰਦਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਂਢ
ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਲਿਬਾਸ ਬੜਾ ਚੰਗਾ
ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ
ਸ਼ਬਨਮ ਦੇ ਵਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਣ।

"ਸ਼ਬਨਮ ਦੇ?" ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਜੈਨਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਹਿਜੇ
ਸਹਿਜੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸੂਤੀ ਸਨ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮੀ,

ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਨਮ ਦੇ ਲੱਗਦੇ ਸਨ। ਜੈਨਿੰਦਰ ਨੇ
ਉਹ ਕੁੜੀ ਨੇੜਿਓਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੱਕੀ। ਜੇ ਤੱਕੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਬਨਮ ਦੇ ਵਸਤਰਾਂ
ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਦਾ ਤੱਸਵਰ ਲੈ ਕੇ ਦੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ
ਪੜ੍ਹਨ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਇਹ ਕੁੜੀ ਉਸ ਦਾ ਗੁਆਂਢ ਛੱਡ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਰੇ
ਦੂਰ ਜਾ ਚੁਕੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਤੱਸਵਰ ਨਾ
ਟੁੱਟਾ। "ਮੇਰੀਆਂ ਪਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਕੁੜੀ
ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਆ ਵਤਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਲ
ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਲਿਸ਼ਕ।"

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਏਦਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਸੁਣਨ ਦਾ ਬੜਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ
ਅੰਗੀਨੀ ਮਘਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੋਮਾਨੀਆ ਦੇ
ਕਿਸੇ ਨਾਵਲਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਛੇਤ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਉਸ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੀ
ਕੁੜੀ ਖੇਡਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਉਸ ਦੇ
ਚੇਤੇ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਸਮਾਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਪਹਿਲੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਨਾਂ 'ਨੰਗੇ ਪੈਰ' ਰੱਖਿਆ। ਪਿੱਛੋਂ
ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁੜੀ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ
ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿਆਹੀ ਗਈ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਲੇਖਕ
ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
ਸੀ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੈਠਕ
ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਆਏ। ਕੁੜੀ ਵੀ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਮਿਲ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਚੱਲੀ, ਨਿੱਘ ਵਰਤਦਾ ਰਿਹਾ। ਚੰਗਾ ਵੀ ਲੱਗਿਆ,
ਪਰ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਤੱਸਵਰ ਵਾਲੀ
ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਛੱਡੀ। ਮਿਲ ਕੇ ਘਰ ਪਰਤਣ ਤਕ
ਏਨਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਉਸ
ਦੇ ਘਰ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਾ ਪੁੱਜਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੱਦਾ
ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਗੱਲ ਦੱਸ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਗੱਲ
ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀ। ਮੇਰੇ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਆਣ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਨਾ
ਦੱਸਦਾ? ਮੈਂ ਵੀ ਬੋਲ ਪਿਆ। ਕੀ ਬੋਲਿਆ ਸੀ,
ਉਸ ਦਾ ਹੁਣ ਚੇਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਦਿਨ ਤੇ ਇਹ
ਦਿਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਭੁੱਜੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਣ
ਦਿੱਤੀ। ਸਿਵਾਏ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅੰਤਲੀ ਮਿਲਣੀ
ਦੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਫੇਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

1960 ਵਿਚ ਮੈਂ ਜਵਾਹਰ ਨਗਰ ਛੱਡ ਕੇ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਰਹਿਣ
ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਈਸਟ ਪਟੇਲ
ਨਗਰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਤਬ ਮੀਨਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੋਜ਼
ਖਾਸ। ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਵਿਚ ਵੀਰਾਨੀ ਤਾਂ ਸੀ, ਪਰ
ਸਾਹਿਤਕ ਵੀਰਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ
ਤੋਂ ਦੋ-ਚਾਰ ਸੌ ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ ਉਤੇ ਉਰਦੂ
ਅਫਸਾਨਾਨਿਗਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ, ਹਿੰਦੀ ਲੇਖਕ
ਕਮਲੇਸ਼ਵਰ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਮਲਿਕਾ
ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮੇਰਾ ਜਮਾਤੀ ਅਰਵਿੰਦ
ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ 'ਕੈਰਾਵਾਨ' (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਤੇ
'ਸਰਿਤਾ' (ਹਿੰਦੀ) ਵਿਚ ਸੰਪਾਦਕੀ ਪੜ੍ਹਤ ਵਾਲਾ
ਉਪ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ
ਜਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਛਪਣ
ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ
ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਉਪ ਸੰਪਾਦਕ ਲੱਗ
ਚੁਕਾ ਸਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਵਾਲਾ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਨਾਰੰਗ ਉਰਦੂ ਦਾ ਉਪ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ।

ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੋਂ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਦੂਰ ਹੋ
ਗਿਆ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਿੱਘ ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਕ ਆਵੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ
ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੀ ਆ ਕੇ ਠਹਿਰਦੇ ਸਨ। ਝਾਕ ਬਣੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤਿੰਨ ਬੰਦਿਆਂ
ਵਿਚ ਗੁਫਤਰੂ ਵਧੇਰੇ ਮਘਦੀ ਸੀ। ਈਸਟ ਪਟੇਲ
ਨਗਰ ਵਿਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਗੁਫਤਰੂ ਵਾਂਗ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਚਲੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੱਚੀ
ਭੱਜੀ ਭੱਜੀ ਆਈ: "ਕੋਈ ਅੰਕਲ-ਆਂਟੀ ਆਏ
ਨੇ।" ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਆਂਟੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਏ? ਸੁਹਣੀ ਏ?"
ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ 'ਚ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਨੇ।" ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ
ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਆਈ ਜਿਵੇਂ
ਬੋਲੇ ਆਏ ਅੰਕਲ-ਆਂਟੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣਾ
ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਕੋਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤੇ ਇਮਰੋਜ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ
ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਸਾਂ, ਪਰ
ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾ ਦੱਸੇ ਲੱਭ ਲਭਾ
ਕੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ।

ਮੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਨੰਬਰ 14214 ਐਫ ਸੀ।
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ
ਦੋਵੇਂ ਅਣਵਿਆਹੇ ਸਾਂ ਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਦੇ ਬੇਜੀ
ਸਾਡੀ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਤੋਂ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਸਾਂ। ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਂ, ਪਰ
1960 ਵਿਚ ਇਹ ਫਰਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਲੱਗਦਾ
ਸੀ ਤੇ ਹੈ ਵੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ ਪੁੱਛਣ ਆਏ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਡੋਰ-ਡੋਰ
ਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਤੱਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਾਂ।" ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ
ਚੜ੍ਹ ਆਏ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ
ਵੇਖ ਕੇ ਬੇਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ।
ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੀ।

"ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਿਆ
ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਜਾਈਏ।" ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਦੇ ਇਸ ਵਾਕ ਨੇ ਗੁੰਝਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਚੰਦਰ ਦੀ ਸਾਰ ਲੈਣ ਆਏ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਡਾਕਟਰ
(ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ)

ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਭੋਗ ਪਿਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਰਸਮ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਵਲੀ ਦੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਤਰਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਨਾਮ ਵਰਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੱਜਣ ਕਾਫੀ ਭਤਕਿਆ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਿਤਰਾਂ ਭਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਲਗਦਾ ਹੈ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੋਂ ਲਈ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਂ ਨਿਰਾ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ’ ਹੀ ਲਿਖਦੇ। ਇਸ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਕੱਟੇ ਗਏ।

ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਕਿ ਰੁਹਬ ਭਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਹੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਸੱਜਣ ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਟ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿੰਨੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨੈਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ‘ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ’ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਇੰਦਰਾਜ ਅਧੀਨ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ’ ਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾਲ ਦੇਵ ਪਿਛੇਤਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਵੀ ਲੱਗਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਉਂਜ ਇੰਟਰਨੈਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਘੜਦਾ, ਜੋ ਲੋਕ ਭੋਜਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੋਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ’ ਅਤੇ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜੱਗ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦੇਵ ਪਿਛੇਤਰ ਵਾਲਾ ਨਾਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਈਜਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੇਰ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਲਿਖਦਿਆਂ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਏਹੀ ਨਾਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕੰਧ ਤੇ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ’ ਨਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਦੇਖੀ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 24 ਨਵੰਬਰ 1969 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ 500ਵੀਂ ਜਨਮ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਦੀ ਮਨੋਤ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ’ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਖਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਨਾ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ’ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਮਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਝਟ ਹੀ ਵਲੰਧਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ, ਇਹ 1980ਵਿਆਂ ਵਿਚ ਚੱਲਿਆ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਮੇਤ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿਛੇ ਦੂਜਾ ਨਾਂ ‘ਦੇਵ’ ਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕਿੰਤੂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸ਼ਾਇਦ ਡਾ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਦੇਵ

ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ‘ਖੋਜ ਭਰੀ’ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਾਲ ਲਾਗਾ ਉਘੜਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾ ਜੁੜਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਏਨਾ ਚਿੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਨੂੰਨ ਵਿਚ ਆਏ ਉਹ ਤਰਕ ਦੀ ਹਰ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਉ ਜ਼ਰਾ ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵੱਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਲਈਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਪਿੱਛੇ ਦੇਵ ਲਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤ ਕੁਝ ਕੁ

Dev’ ਹੈ।

ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ‘ਸ੍ਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤਪੂਰਨ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਇਥੇ ਤਨਜ਼ ਕੱਸ ਕੇ ਸਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦਿਲਗੀਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰਨ ਲਈ ‘ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ’ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ‘ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਇਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥’ ਅਤੇ ‘ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ’ ਅਵੱਸ਼ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ’ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨਾਨਕ,

ਨਾਨਕਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੂ - nānakadhēv satigurū - नानकदेव सतिगुरु

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਚਾਰਯ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਸੂਰਯਯੁਗ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜਨਮ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ੩. (੨੦ ਵੈਸਾਖ) ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ (੧੫ ਅਪ੍ਰੈਲ ਸਨ ੧੪੬੯) ਨੂੰ ਬੇਦੀ ਕਾਲੂ ਚੰਦ ਦੇ ਘਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਦੇ ਉਦਰ ਤੋਂ ਰਾਇਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿੱਚ (ਜੇ ਹੁਣ ਨਾਨਕਿਆਣਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ) ਹੋਇਆ। 1#ਸੰਮਤ ੧੫੩੨ ਵਿੱਚ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਪਾਸ ਹਿੰਦੀ, ਸੰਮਤ ੧੫੩੫ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਪੰਡਿਤ ਪਾਸ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸੰਮਤ ੧੫੩੮ ਵਿੱਚ ਮੌਲਵੀ ਕੁਤਬੁੱਦੀਨ ਪਾਸ ਫਾਰਸੀ ਪੜ੍ਹਨ ਬੈਠਾਏ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹਾਂ ਉਸਤਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਬਲ ਨਾਲ ਸਾਗਿਰਦ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਤੱਤ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਭੀ ਮੂਰਖ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਕਸ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਰੀਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਿਦਯਾਲ ਕੁਲਪੁਰੇਹਿਤ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਨੇਊ ਪਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨੇ ਜਨੇਊ ਲੈ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਹਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਗਲ ਪਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਤਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਜਾਤਿਬੰਧਨ ਜਾਣ ਕੇ ਪਹਿਰਣੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ- "ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖ ਸੂਤ" ਆਦਿ ਸ਼ਲੋਕ ਉਚਾਰੇ, ਜੋ ਵਾਰ ਆਸਾ ਵਿੱਚ ਹਨ. #ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਨ ਸਦਾ

ਜਗਤ ਦੇ ਇੰਤਨ ਵਿੱਚ ਬੀਨ ਜਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਵਿਦਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਯਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ. ਪਰ

‘ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼’ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਇੰਦਰਾਜ

ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਕੁ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਲੀ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਸੋ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਰਚਿਤ ‘ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼’ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਵਜੋਂ ਦਰਜਨਾਂ ਵਾਰੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਇੰਦਰਾਜ ‘ਨਾਨਕਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੂ’। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ (1787-1843) ਵਲੋਂ ਵਰਤਿਆ ਨਾਂ ‘ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ’ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ‘ਅੰਗਦ ਦੇਵ’ ਅਤੇ ‘ਅਰਜਨ ਦੇਵ’ ਆਦਿ ਨਾਂ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ 1912 ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ 1926 ਵਿਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਚ 1904 ਵਿਚ ਸੇਵਾਰਾਮ ਸਿੰਘ ਥਾਪਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦੇਵ ਵਾਲਾ ਨਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ‘The life and teachings of Sri Guru Nanak

ਅੰਗਦ ਅਤੇ ਅਰਜਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਗੁਰੂਆਂ- ਜਿਵੇਂ ਰਾਮਦਾਸ, ਅਮਰਦਾਸ, ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਆਦਿ ਨਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਲਫਜ਼ੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵੇ ਭਰਿਆ ਬਿਆਨ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਂ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲਫਜ਼ੇ ਹਨ। ‘ਰਾਮਦਾਸ’ ਆਦਿ ਭਾਵੇਂ ਜੋੜ ਕੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ, ਇਹ ਨਾਂ ਬਣੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਂ ਪਿਛੇ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਅਰਥ ਓਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਨਿ ਰਾਮਦਾਸ-ਰਾਮ ਦਾ ਦਾਸ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਂ ਘੜਨਾ ਇਕ ਰੀਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਬਣਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਮਰਹੂਮ ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ’ ਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂਆਂ ਪਾਲਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੇਰ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਅਤੇ ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਦੇਵ ਤਾਂ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਨਾ! ਗੁਰੂ ਲਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਵ ਤੋਂ ਏਨਾ ਨੱਕ ਕਿਉਂ ਵੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਹਰਜਿੰਦਰ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤੇ ਇੰਦਰ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਪਿੱਛੇ ਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਏਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਲਭਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਸਤਿਕਾਰਸੂਚਕ ਪਿਛੇਤਰ ਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੀ ਤੁਕ ਹੈ?

ਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਵਤੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਰੌਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਦਾ ਬੋਧਕ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਪੂਜਣਯੋਗ ਧਾਰਮਕ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਇਹ ਨਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਅਨੁਸਾਰ “ਦਰ ਅਸਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ‘ਦੇਵ’ ਲਿਖਣ ਦੀ ਹਰਕਤ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲੇਖਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਜੋ ਖੁਦ ਇਕ ਨਿਰਮਲਾ ਸੀ)। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵ-ਦੇਵੇਂ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। ਇੰਜ ਹੀ ਗੁਰੂਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹਰਕਤ ਵੀ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।”

ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਹਨ। ਵਿਡੋਬਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਗੀਰ ਸਾਹਿਬ (!) ਖੁਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਿਬ ਪਿਛੇਤਰ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕਰਤੂਤ ਗਰਦਾਨ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਖ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ‘ਸਾਹਿਬ’ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ‘ਦੇਵ’ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਹਿਬ ਪਿਛੇਤਰ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਰਹੇ। ਦਿਲਗੀਰ ਜਿਹੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੁਬਿਧਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂਆਂ ਦਾ ਨਾਂ ਦੇ ਜੁਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਫਜ਼ ਹੈ ਵੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਪਰੋਚ ਅਰਬੀ ਪਿਛੇਕੜ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਆਮ ਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਬਦ ਯੂਰਪੀਨਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ

ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ‘ਗੋਰੇ ਸਾਹਿਬਾਂ’ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੋਰੀਆਂ ਮੇਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਮ ਸਾਹਿਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਡਾ. ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਖੋਜ ਗੁਰੂਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?

ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕਿੰਤੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ-ਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ। ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ, ਗੁਰਗਵਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਗੁਰੂਗ੍ਰਾਮ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ? ਮੇਰੇ ਕਈ ਗੁਜਰਾਤੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ‘ਸਿੰਘ’ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪਿਛੇਤਰ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰੁਪਾਂਤਰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕਈ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ‘ਅਮਰ ਕੋਸ਼’ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਅਮਰ ਸਿੰਘ’ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿੱਖ ਨਾਂਵਾਂ ਲਈ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ? ਕੌਰ ਵੀ ‘ਕੁਮਾਰ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਰੂਪ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਕਈ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕੌਰ ਪਿਛੇਤਰ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ‘ਗ੍ਰੰਥ’ (ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਓ ਗ੍ਰੰਥ) ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ’ ਫਿਰ ‘ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ’ ਫਿਰ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ’ ਫਿਰ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ’ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਦੈਵੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ‘ਪਰਸੂ, ਪਰਸਾ, ਪਰਸ ਰਾਮ, ਕਹਾਵਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵਧ ਰਹੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਹੀ ਸੁਝਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਜਾਂ ਸਵਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਂਝੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮਿਥਿਹਾਸ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਨਾਇਕਾਂ ਜਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਨੋਟ: ਦੇਵ, ਸ੍ਰੀ, ਗੁਰੂ, ਜੀ, ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲੇਖ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਜਗਿਆਸੂ ਪਾਠਕ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੇ ਚੇਤਿਆਂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਵੱਲ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੁਰਦਾ ਰੋਗ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਤਫਰੀਹ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿਚ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਓਪਰਾ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੇਜੀ ‘ਤੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਮਨਮੋਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਫਿਕਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗਾ ਤੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵੀ। ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਮਨਮੋਹਨ ਦਾ ਘਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਅੱਜ ਤਕ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਰਵਿੰਦਰ ਰਵੀ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਕਾਫੀ ਬੀਮਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਤਿਤਕਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਰਵਿੰਦਰ ਰਵੀ ਖੁਦ ਦਿਲ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਲਣੀ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਸੁਣਦੇ ਸਾਰ ‘ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਮੀਆਂ!’ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ? ਇੰਦਰਜੀਤ ਦੇ ਕਹਿਣ ‘ਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲੇ।

ਬੜੀਆਂ ਉਦਾਸ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ। “ਅੱਡੀਆਂ ਰਗੜ ਕੇ ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਸਾਈਨਾਈਡ ਦੀ ਗੋਲੀ ਖਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਵੇ।” ਰਵੀ ਦੇ ਇਹ ਵਾਕ ਬੋਲਣ ਉਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਹਉਕਾ ਲੈ ਕੇ ਕਿਹਾ,

ਅੱਜ ਆਖਾਂ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਿਤੋਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਲ!
ਤੇ ਅੱਜ ਕਿਤਾਬੋ-ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗਲਾ ਵਰਕਾ ਫੋਲ!
ਇਕ ਰੋਈ ਸੀ ਧੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤੂੰ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਾਰੇ ਵੈਣ
ਅੱਜ ਲੱਖਾਂ ਧੀਆਂ ਰੋਂਦੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਹਿਣ
ਉਨ ਦਰਦਮੰਦਾਂ ਦਿਆ ਦਰਦੀਆਂ!
ਉਨ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਅੱਜ ਬੋਲੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵਿਛੀਆਂ
ਤੇ ਲਹੂ ਦੀ ਭਰੀ ਚਨਾਬ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਜਹਿਰ ਰਲਾ
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀਆਂ ਧਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਪਾਣੀ ਲਾ

ਅੱਜ ਆਖਾਂ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ...

ਇਸ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲੁੱ ਲੁੱ ਫੁਟਿਆ ਜ਼ਹਿਰ ਗਿਨ ਗਿਨ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਲਾਲੀਆਂ
ਫੁੱਟ ਫੁੱਟ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਕਹਿਰ ਵਿਹੁ ਵਲਿੱਸੀ ਵਾ ਫਿਰ ਵਣ ਵਣ ਵੱਗੀ ਜਾ
ਉਹਨੇ ਹਰ ਇਕ ਵਾਸ ਦੀ ਵੰਝਲੀ ਦਿੱਤੀ ਨਾਗ ਬਣਾ ਪਹਿਲਾ ਡੰਗ ਮਦਾਰੀਆਂ
ਮੰਤਰ ਗਏ ਗੁਆਚ ਦੂਜੇ ਡੰਗ ਦੀ ਲੱਗ ਗਈ ਜਣੇ ਖਣੇ ਨੂੰ ਲਾਗ ਨਾਗਾਂ ਕੀਲੇ ਲੋਕ ਮੂੰਹ

ਬੱਸ ਫਿਰ ਡੰਗ ਹੀ ਡੰਗ ਪਲੇ ਪਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨੀਲੇ ਪੈ ਗਏ ਅੰਗ।

ਗਲਿਓਂ ਟੁੱਟੇ ਗੀਤ ਫਿਰ ਤੁਕਲਿਓਂ ਟੁੱਟੀ ਤੰਦ ਤ੍ਰਿਜਣੋਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ
ਚਰੱਖਤੇ ਘੁਕਰ ਬੰਦ ਸਣੇ ਸੇਜ ਦੇ ਬੇੜੀਆਂ ਲੁੱਡਣ ਦਿੱਤੀਆਂ ਰੋਤ੍ਹ ਸਣੇ ਡਾਲੀਆਂ ਪੀਘ ਅੱਜ ਪਿੱਪਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਤੋਤ੍ਹ ਜਿਥੇ ਵਜਦੀ ਸੀ ਫੂਕ ਪਿਆਰ ਦੀ

ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਤੁਕ ਵਿਚੋਂ ‘ਮੇਰਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਤੇਰਾ’ ਭਰ ਕੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਲਾਮ ਕਰੀ:

ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ‘ਤੇ ਸਿਜਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਕੋਈ, ਯਾਦ ਫਿਰ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ ‘ਤੇਰਾ’ ਜ਼ਮਾਨਾ ਆਏਗਾ।

ਵੇ ਉਹ ਵੰਝਲੀ ਗਈ ਗੁਆਚ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਸਭ ਵੀਰ ਅੱਜ ਭੁੱਲ ਗਏ ਉਸ ਦੀ ਜਾਚ। ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ਲਹੂ ਵੱਸਿਆ ਕਬਰਾਂ ਪਈਆਂ ਚੋਣ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹਜਾਦੀਆਂ ਅੱਜ ਵਿਚ ਮਜ਼ਾਰਾਂ ਰੋਣ। ਅੱਜ ਸੱਭੇ ਕੈਦੋਂ ਬਣ ਗਏ ਹੁਸਨ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਚੋਰ ਅੱਜ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਈਏ ਲੱਭ ਕੇ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਇਕ ਹੋਰ। ਅੱਜ ਆਖਾਂ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਿਤੋਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਲ! ਤੇ ਅੱਜ ਕਿਤਾਬੋ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗਲਾ ਵਰਕਾ ਫੋਲ!

—ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ

(ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਅੰਕ ਦੇਖੋ)

ਮਾਰਚ 2007 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਮੁੜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕੇ। ਅਪਰੈਲ 2007 ਵਿਚ ਰੇਡੀਓਥੈਰੇਪੀ ਅਤੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਦੌਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਈ। ਟੈਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬੜੀਆਂ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਕੈਂਸਰ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਾਰ ਗਿਆ ਤੇ ਡਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦੇ, ਵਕਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਘਟ ਗਈ ਹੈ। ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਰੀਮਿਸ਼ਨ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਜ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨੇ ਰੀਮਿਸ਼ਨ, ਘੱਟ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਰੀਮਿਸ਼ਨ। ਬੀਮਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਗੁੱਡ ਰੀਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਤੇ ਰੇਡੀਓਥੈਰੇਪੀ ਦੇ

ਪ੍ਰੋ. ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-98148-66230

ਚੰਗੇ ਅਸਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹੌਸਲਾ ਹੋਰ ਵਧਾਏ। ਲਗਾਤਾਰ ਰੇਡੀਓਥੈਰੇਪੀ ਦੇ ਮਾਰੂ ਅਸਰਾਂ ਅਤੇ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ ਨੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੋਜਿਸ਼ ਆ ਗਈ, ਪਰ ਬਿਸਤਰ ਤੋਂ ਉਠ ਬਹਾਰ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ।

ਅਪਰੈਲ 'ਚ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਦਿਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਚਿੰਨੀ ਭੇਜ ਕੇ 'ਪਹਿਲ' ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਮਕਸੂਦਾਂ 'ਚ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੈਂਪ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਲਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਭੰਡਾਰੀ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਸਨ। ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਪੈਰਾਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਵਕਤ ਸਿਰ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ, ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਟੋਲਰਜ਼ ਬਰੇਸ ਲਾ ਕੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਂਪ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਸਭ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਤੇ ਲੋੜਵੰਦ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਦੰਦ ਬ੍ਰਸ਼ ਤੇ ਟੁਥ ਪੇਸਟ ਦਿੱਤੇ। ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਰਾਸਤ ਦਿਵਸ ਸੀ। ਜੀ. ਟੀ. ਰੋਡ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਖੁਦ 'ਪਹਿਲ' ਦਾ ਇਕ ਗਰੁਪ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ ਦੇ ਵਸਾਏ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰੀਤ ਨਗਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ। ਇੰਜ ਮੈਂ ਸਮਾਜਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਲ: ਕਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇਲਾਜ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪੜਾਅ ਸੀ-ਆਟੋਲੋਗਸ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ। ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਰਦਾਰ ਆਟੋਲੋਗਸ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮਾਈਲੋਮਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਆਏ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਡਰਦਾ ਸਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਟਾਲਦਾ ਸਾਂ। ਹੋਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੂਖਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਰਵਿੰਦਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਹ ਡਰ ਗਈ।

ਦਿੱਲੀ ਏਮਜ਼ ਤੋਂ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ 6 ਵੱਡੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਥੇ ਬਾਹਰੋਂ ਹੋਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਏਮਜ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਮੈਂ ਅਪਰੈਲ 2007 ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਕਰਾ ਲਏ। ਮਨਸੂਬਾ ਇਹ ਬਣਿਆ ਕਿ ਮੈਂ 8 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਸੀ, ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਕਿ ਦਾਖਲ ਖੁਦ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤੇ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਡਾਕਟਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

8 ਮਈ ਵਿਸ਼ਵ ਰੈਡ ਕਰਾਸ ਦਿਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 'ਪਹਿਲ' ਹਰ ਸਾਲ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਵਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਪ੍ਰੋ. ਰਸ਼ਮੀ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ 7 ਮਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਰੈਡ

ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ

ਕੈਂਸਰ ਅਜਿਹਾ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਤ੍ਰਾਹ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਜਿਗਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਲਿਖਤ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਮਤ ਬੱਝੇ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕਰਾਸ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਖਚਾਖਚ ਭਰੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਘਰ ਪੁੱਜਾ ਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਲਾਬੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਸਟੂਡੀਓ ਬਣੀ ਹੋਈ-ਲਾਈਟਾਂ, ਪਰਦੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਟ। ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਇਕ ਚੈਨਲ 'ਰੰਗਲਾ ਪੰਜਾਬ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਕੱਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, 'ਸ਼ਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ।' ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਮੇਰੀ ਚੋਣ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੀਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਔਂਕਰ ਸਨ, ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲੇ ਜੋਧਾ ਬਾਨ, 6 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੱਦ ਤੇ ਵੱਡਾ ਜੁੱਸਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਘਰ-ਘਾਟ, ਬਾਲ-ਬੱਚੇ, ਆਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਬੜੀ ਖੋਫ਼ਨਾਕ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਕੂਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਸੀ, ਤੇ ਜੇਤੂ ਬਣ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲੈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ।

ਸੁਨਹਿਰੀ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਡਾਕਟਰ: ਇਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਅਤਿ ਜਹੀਨ-ਤਰੀਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ, ਦਿਲ-ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜੁਟਿਆ। ਸਮਾਂ, ਤਨਖਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਸ ਕੰਮ ਦੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚੋਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ। ਡਾ. ਲਲਿਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਿੰਨ-ਭੇਦ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਤਵੱਜੋਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਤੱਕ, ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਡਾ. ਲਲਿਤ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿਖਿਆ, ਖੋਜ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੀ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਘੱਟ ਖਰਚ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬਿਨਾ ਅਪ੍ਰਾਇਟਮੈਂਟ ਲਏ, ਘਰਵਾਲੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਸਮੇਤ ਅਪਰੈਲ 2007 ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਭੀਮ ਰਾਓ ਅੰਬੇਦਕਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੋਟਰੀ ਕੈਂਸਰ ਏਮਜ਼ ਹਸਪਤਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਂਜ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਏਮਜ਼ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਖਚਰੀ ਹਾਸੀ ਵਾਲਾ ਜੁਆਬ ਮਿਲਿਆ, "ਏਮਜ਼, ਤੇ ਬਿਨਾ ਅਪ੍ਰਾਇਟਮੈਂਟ?" ਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਾਦਾਨੀ ਨੂੰ ਦੰਦ ਚਿਤਾਉਂਦਾ ਚਲਦਾ ਬਣਿਆ। ਮੈਂ ਇਕ ਸਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਐਸਾ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਗੱਲ ਸੁਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ? ਹਵਾਲਾ ਦੂਹਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਡਾ. ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ। ਮੈਂ ਕਮਰਾ ਪੁੱਛ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੇ ਅੰਦਰ ਖੋਜ-ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਖੁੱਭੀ ਬੈਠੀ ਸੰਭਾਵੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦੀ ਸਰ ਕਲਾਸ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਆਉਣਗੇ। ਇਕ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਕਮਰੇ 'ਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਝੱਟ ਦੇਣੀ ਮਗਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡਾ. ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੋਰਡ ਰੂਮ 'ਚ ਬਿਨਾਂ ਦਿਓ। 10 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਹੱਥ 'ਚ ਇਕ ਪੈਡ ਫੜ੍ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਮਲਟੀਪਲ ਮਾਈਲੋਮਾ ਕੈਂਸਰ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਵਾਕਫੀ 45 ਮਿੰਟ ਦੇ ਇਕ ਪੀਰੀਅਡ ਜਿੰਨੇ ਸਮੇਂ 'ਚ ਮੇਰੇ ਖਾਨੇ 'ਚ ਪਾਈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ, "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਰੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ (ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ) ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"

ਓ. ਪੀ. ਡੀ. ਸਲਿਪ ਬਣਾ ਕੇ ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਜਾ ਕੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਗਨੋਸਿਸ

ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਾ ਲਈ ਤੇ ਇੰਜ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਲਈ ਪਿਠਭੂਮੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਡਾ. ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਪਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਗਹਿਰਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬਿਤਾਉਣਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਸਾਹਿਤਕ ਵੇਰਵੇ ਵੀ ਦਿੰਦੇ, ਖਾਸ ਕਰ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ।

ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਰ ਇਮਤਿਹਾਨ: ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਜ਼ੀਰੋ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਜੀਣ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਪੁੱਛੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੋਗਨੋਸਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਹਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਮੌਤ ਦੀ ਖੇਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਡਿਸਕਸ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਤੈਅ ਹੋਣ 'ਤੇ ਡਾ. ਲਲਿਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾਈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਕਮਰਾ ਦਿਖਾ ਦੇਣ, ਜਿਸ 'ਚ ਮੇਰਾ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਿਫਟ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਉਸ ਕਮਰੇ 'ਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਵਾਰਡ ਸਿਸਟਰ ਨੇ ਇਕ ਦਮ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਚੰਦ ਕੁ ਪਲ ਉਡੀਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅੱਗੋਂ ਇਕ ਸਟਰੈਚਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਇਕ ਡੈਡਬਾਡੀ ਪੂਰੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਢਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਸਿਸਟਰ ਸਾਨੂੰ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਮਰੇ 'ਚ ਦਾਖਲ ਤਾਂ ਹੋ ਗਏ, ਪਰ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਮ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੁੰਦੇ ਦੌਰਾਂ ਨੇ ਨਮ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਛੜੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਸੁਮਨ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤਿਆਂ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੇ।

ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਪਿਛੋਂ ਕਮਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਕਮਰੇ 'ਚੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਪਛਾਤੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਕਮਰੇ 'ਚ ਅਸੀਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੁੱਪ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, 'ਲਖਬੀਰ ਤੂੰ ਇਥੋਂ ਆਪ ਚੱਲ ਕੇ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ। ਸਟਰੈਚਰ ਉਤੇ ਬੇਸਾਹ ਹੋ ਕੇ, ਲੇਟ ਕੇ ਨਹੀਂ।'

ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ 'ਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਪਰ ਹਰ ਪੜਾਅ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ 'ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ' ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਹੀ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਘਾਟੀਆਂ ਲੰਘਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਲੇਕਿਨ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹੀ।

ਏਮਜ਼ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ: ਪੀ. ਜੀ. ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਏਮਜ਼ ਜਿਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਛੋਟੀ-ਮੋਟੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ ਕਿ ਏਮਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਤੇ ਸਸਤਾ ਇਲਾਜ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਖੈਰ, ਸਾਰੇ ਡਰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਏਮਜ਼ 'ਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸੋਚ ਬਣਾਈ। ਤਤਕਾਲੀ ਐਮ. ਪੀ. ਰਾਣਾ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਏਮਜ਼ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖਾ ਲਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਲੱਭ ਕੇ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਡਾ. ਰਾਮਾਦੋਸ, ਉਸ ਵਕਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਸੋਚਿਆ, ਹੁਣ ਕੌਣ ਰੋਕੇਗਾ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ? ਮੈਂ ਤੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਖੱਜਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਕਦੀ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ, ਕਦੀ ਲਿਫਟਾਂ, ਮੇਰੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਉਤੇ ਸਪਾਈਨ ਬਰੇਸ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਚਲਦਿਆਂ ਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਤੰਗੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਦਰ-ਦਰ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ

ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਕਿਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਏਮਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁੱਛਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਮਨ 'ਚ ਉਸਾਰੂ ਖਿਆਲ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ, "ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਤੱਕਿਆ ਤੇ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਝਰੀਟਿਆਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਏ!" ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਛੱਡੋ ਪਰੇ! ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਤੇ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਜ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਚਿੰਨੀਆਂ ਇਕ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਨੱਥੀ ਕਰਕੇ ਨੁਕਰੇ ਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਏਮਜ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਰਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏਮਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਵਿਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਰਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਮਜ਼ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਦਫਤਰ ਲੱਭ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੀ 'ਦਰਿਆਵੇ ਕੰਢੇ ਚੁੱਖਣ' ਵਰਗੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਵਿਥਿਆ ਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਕੁਰਸੀ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਾਹੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਲੱਗਦੇ ਹੱਥ ਇਕ ਫਾਈਲ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਰੱਖ ਕੇ, ਕੰਮ 'ਚ ਮਸ਼ਰੂਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਏਮਜ਼, ਡਾ. ਸ਼ਰਮਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕਹਿੰਦੇ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕਮਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਰਡ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਪਣਾ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਤੇ ਐਡਰੈਸ ਇਥੇ ਦੇ ਕੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਠਹਿਰਨਾ ਹੈ, ਠਹਿਰੋ।"

9 ਮਈ ਸ਼ਾਮ ਚਾਰ ਵਜੇ ਡਾ. ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਲੈ ਕੇ ਵਸੰਤ ਕੁੰਜ ਚਾਚੀ ਹਰਜੀਤ ਕੌਰ ਕੋਲ ਜਾ ਟਿਕਾਣਾ ਕੀਤਾ। 10 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਾਲ ਨਾ ਆਉਣ ਨੇ ਬੇਸਬਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਡਾ. ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮਿਲਾਇਆ, ਜੁਆਬ ਸੀ, "ਮਿਸਟਰ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਕਮਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ।"

ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, 11 ਮਈ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਘੰਟੀ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰਬਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਂਗ ਆਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, "ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ।" ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਡਰਾਫਟ ਏਮਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਰਡ ਦੇ ਇਕ ਕਮਰੇ ਦਾ ਵਕਤੀ ਬਿਆਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੜਦਿਆਂ ਸੋਫਾ ਸੈਟ ਅਤੇ ਤਪਾਈ ਇਕ ਮਹਿਮਾਨ ਘਰ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਅਗਲੀ ਕੈਬਿਨ ਵਿਚ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਬੈਡ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬਾਥਰੂਮ ਟਾਇਲਟ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਸੋਈ। ਸੁਣਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਉਚ ਮਨਿਸਟਰ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਏਮਜ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਰਡ 'ਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅੱਜ ਕੈਂਸਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਡਾ. ਲਲਿਤ ਕੁਮਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਕੇ ਆਪ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਏਮਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਾਰਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਕਮਰੇ 'ਚ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਦੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਕਿਥੇ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਤੰਗੀਆਂ-ਤੁਰਸੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁਢਲੀ, ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਤੋਂ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ? ਕਿਵੇਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1986 ਵਿਚ ਡੀ. ਏ. ਵੀ. ਕਾਲਜ ਜਲੰਧਰ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ? ਆਰਥਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਸੁਖਦੇਵ ਨੇ ਹੱਥ ਫੜ੍ਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੀ. ਏ., ਐਮ. ਏ. ਵਿਚ ਉਹ ਸਹਾਈ ਰਿਹਾ? ਕਿਵੇਂ ਅਧਿਆਪਨ ਸੇਵਾ ਵਿਚ 20 ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ? ਵਕਤ ਦਾ ਤਕਾਜ਼ਾ, ਮੌਤ ਦੀ ਘੰਟੀ ਗਲੇ 'ਚ ਲਟਕ ਗਈ! ਕੈਂਸਰ ਬਣ ਕੇ!! ਮਨ ਮਸਤਕ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਫਿਲਮ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਚਿਤਰਪੱਟ ਜਾਤੀਕੇ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਤੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਭੰਡਾਲ ਬੋਟ ਕੀਤੀ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਬੀ. ਏ. ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਮ. ਏ. ਤੋਂ ਡੀ. ਏ. ਵੀ. ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ: 12 ਮਈ 2007 ਨੂੰ ਡਾ. ਲਲਿਤ

ਕੁਮਾਰ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਜੀਡੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਟੀਮ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੁੱਚਾ ਸਰੀਰਕ ਸਰਵੇਖਣ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਸਲਿੱਪਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ।

ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਪਸਲੀਆਂ ਥੱਲੇ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਤਿਮੂਹਾਂ ਕੈਥੇਟਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਦਵਾਈਆਂ ਲਈ, ਇਕ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਇਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਪੜਾਅ-ਦਰ-ਪੜਾਅ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕੈਂਸਰ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਠੀਕ ਜਾਂਚ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕ ਉਚਾ ਲੰਬਾ ਨੌਜਵਾਨ ਡਾਕਟਰ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਅਜੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੁੱਛੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨੰਬਰ ਲਿਖ ਲਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖੀ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵਾਰੀ ਆਈ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਆਖਰੀ ਦੰਦ ਸਮੱਸਿਆ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡੌਕਸੀਸਾਈਕਲੀਨ ਦੇ 500 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਚਾਰ ਕੈਪਸੂਲ ਐਂਟੀਬਾਇਓਟਿਕ ਖਾ ਕੇ ਡੈਂਟਲ ਕਲਿਨਿਕ ਆ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਇੰਜ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਡਾਕਟਰ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਲੱਗੇ ਰਹੇ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਬਣੀ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਫਿਰ 2000ਐਮ ਜੀ ਐਂਟੀਬਾਇਓਟਿਕ ਖਾ ਕੇ ਮੁੜ ਆ ਜਾਓ। ਫਿਰ ਵੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਗੱਲ ਨਾ ਬਣੀ। ਆਖਿਰ ਬੜੀ ਨਫੀਸ ਔਰਤ ਡਾਕਟਰ, ਜੋ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮੁਖੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦੰਦ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਬਸ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾ ਲਵਾਂਗਾ।

ਬਾਕੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੀ ਸਹੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਹਾਰਵੈਸਟ ਵਾਲੇ ਟੀਕੇ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਲੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਾਮ ਗਰਾਸਟਿਮ ਦੇ 12 ਟੀਕੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਇਨਫੈਕਸ਼ਨ ਲੈਵਲ 1.22 ਲੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 11000 ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 30 ਮਾਈਕਰੋਗ੍ਰਾਮ ਛੁਟਕੂ ਸਾਈਜ਼ ਦੇ ਟੀਕਿਆਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬੋਨ ਮੈਰੋਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਨੂੰ ਡੀਸਟੈਬਲਾਈਜ਼ ਕਰਕੇ ਪੈਰੀਫੈਰੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਹੱਡੀਆਂ ਅੰਦਰ ਬੜੀ ਬਰੋਬਿੰਗ ਦਰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਦਾਨ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਦਰਦ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਲਹਿਰਾਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਦਰਦ ਨਾਲ ਲਹਿਰ-ਦਰ-ਲਹਿਰ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਰਦ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਰਵਿੰਦਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇੰਜ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੁਆਬ ਸੀ, "ਵੈਸੇ ਹੀ ਆ।"

ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ 12 ਟੀਕੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪੜਾਅ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਅਫੈਰੇਸਿਸ ਮਸ਼ੀਨ 'ਤੇ ਲਿਟਾ ਕੇ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਹਾਰਵੈਸਟ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਪਲੇਟਲੈਟ ਸੈਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ, ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਵਿਚ ਇਕ ਬੋਤਲ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਕੱਢਦਿਆਂ ਸਿਹਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਤੋਂ ਛੇ ਘੰਟੇ ਅਫੈਰੇਸਿਸ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਕਾਊਂਚ 'ਤੇ ਲੇਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਂਟਰੀਫਿਊਗਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਔਧਾ ਲੀਟਰ ਖੂਨ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਖੂਨ ਵਾਪਿਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਟੈਮ ਸੈਲ ਕੱਢਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਮੁੜ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਪਿਛੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਰਾਮ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਗਈ।

(ਚਲਦਾ)

ਮੌਤ, ਸਾਹ-ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਸਰੀਰਕ ਹਿਲਜੁਲ 'ਚ ਸਿੰਬਲਤਾ ਅਤੇ ਚੌਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਮਾਤਮੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਛਾ ਜਾਣਾ।

ਮੌਤ, ਹੁਸੀਨ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ। ਜੀਵਨ-ਯਾਦਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖਨ ਨੂੰ ਮਾਣ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਵੰਨੀ ਧਰਿਆ ਆਖਰੀ ਕਦਮ।

ਮੌਤ, ਜੀਵਨ-ਤਕਲੇ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਤੰਦ, ਬੋਲਾਂ 'ਚ ਪਨਪੀ ਸਦੀਵੀ ਚੁੱਪ, ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਕਬਰ ਦਾ ਉਸਰਨਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਵਿਸਰਾਮ।

ਮੌਤ, ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਤੀਕ ਦਾ ਸਫਰ। ਮਿੱਟੀ ਵਿਚੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪਨਪਣਾ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਕੁੱਜੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਨਵਾਂ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਦੇਣਾ। ਰਾਖ ਵਿਚੋਂ ਨਵੀਨਤਮ ਕੀਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ। ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਬੇਸਬਰਾ ਮੋਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮਿੱਟੀ 'ਚ ਰਲਣ ਲਈ ਕਾਹਲਾ ਹੋ, ਉਡਦੀ ਰਾਖ ਦਾ ਵਾ-ਵਰੋਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਮੌਤ, ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅਜੀਵਨ ਤੀਕ ਦਾ ਸਫਰ। ਖੁਦ ਤੋਂ ਖੁਦੀ ਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਤੀਕ ਦਾ ਸਫਰਨਾਮਾ। ਇਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਤੇ ਉਕਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕੀਰਤੀਮਾਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਬਣਦਾ ਕਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸ ਅਤੇ ਕਦੇ ਖੁਦ ਸੰਗ ਸੰਵਾਦ।

ਮੌਤ, ਮਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ। ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਮਰਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਖਸੀਅਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਔਗੁਣਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੁੰਦੀ।

ਮੌਤ-ਮੰਨਤ ਮੰਗਣ ਦੀ ਨੌਬਤ ਜਦ ਕਿਸੇ ਸੋਚ ਵਿਚ ਪਨਪਦੀ ਤਾਂ ਜੱਗ-ਜਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਕਮਜੋਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ, ਫਰਜਾਂ ਤੋਂ ਕੁਤਾਹੀ, ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਭਗੋਤੇ ਹੋਣਾ, ਖੁਦ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਖੁਣਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰਨ ਦਾ ਰਾਗ ਅਲਪਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ।

ਮੌਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਵੀ ਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਵੀ, ਅਚਨਚੇਤੀ ਵੀ ਤੇ ਮਿੱਥ ਕੇ ਵੀ, ਅਲਾਮਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤੇ ਅਰੋਗਤਾ ਕਾਰਨ ਵੀ, ਖਾਸ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵੀ ਅਤੇ ਅਕਾਰਥ ਹੀ ਜੀਵਨ-ਸਫਰ ਨੂੰ ਖੋਟਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ। ਮੌਤ ਖੁਦ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵੀ।

ਮੌਤ ਬਹੁ-ਕਿਸਮੀ। ਸਰੀਰਕ ਵੀ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਮਾਤਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ, ਵੈਣ-ਰੁੱਤ ਨੂੰ ਹੰਢਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੀ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਦੇ। ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਮੌਤ ਦੀ ਕਬਰ 'ਚ ਪੈਣ ਵਾਲੇ, ਮਨਹੂਸ ਪਲਾਂ ਦਾ ਪੀਹਤਾ ਮਨ-ਦਰ 'ਤੇ ਡਾਹੀ ਰੱਖਦੇ।

ਮੌਤ, ਮੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਇਕ ਪੜਾਅ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦਿਆਂ, ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੌਤ-ਰੱਬ 'ਤੇ ਸਾਹਾਨਾ ਸਵਾਰੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜਿਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਅਲਵਿਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੌਤ, ਜਿਉਣ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਨਾਮ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਮਰਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਜਿਉਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਰਨਾ, ਅਧਮੋਇਆਂ ਲਈ ਸੰਜੀਵਨੀ ਬੂਟੀ। ਉਹ ਜਿਉਣ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਕੰਨੀਆਂ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਾਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਤਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ। ਸਹੀਦ, ਲੋਕ-ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬੀ, ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕੱਢਣ ਬੰਨੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਮਿਲਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਰਨਾ ਹੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਸੁੱਚਮ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, 'ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਨ ਮਖੌਲਾਂ, ਜਾਨ ਬੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰ ਦਿੰਦੇ।' ਜਦ ਅਜਿਹੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ ਮੌਤ ਲਿੱਲਕਤੀਆਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੁਲਮ ਵੀ ਸਹਿਮ ਜਾਂਦਾ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨੇਰਿਆਂ ਦੀ ਅਉਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ।

ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਆਪਣੀ ਕੁਤਾਹੀਆਂ, ਖੁਨਾਮੀਆਂ, ਕੁਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕੋਹਜਾਂ ਨਾਲ ਜਦ ਮਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ।

ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਰ ਕੇ ਵੀ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ, ਪੈੜਾਂ, ਕੀਰਤੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਧਰਾਤਲਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕ-ਚੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ-ਜੂਹ ਵਿਚ ਹਰ ਮਸਤਕ ਝੁਕਦਾ।

ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਬਹਿ ਅਤੇ ਜਹਾ ਕੂ ਠਹਿਰ ਜਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਇਕ ਮੁਕੱਦਸ ਜਗ੍ਹਾ, ਦਰਗਾਹੀ ਆਗੋਸ਼, ਸੁੱਚਮ ਤੇ ਸੁਖਨ ਦਾ ਅਲੌਕਿਕ ਜਲਵਾ,

ਮੌਤ-ਮਲੰਗੀ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜੁਗਤ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਵਿਚ ਕਾਵਿ-ਰੰਗ ਇੰਨਾ ਭਾਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਤਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕਵਿਤਾ। ਡਾ. ਭੰਡਾਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦਾ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੱਦਲ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਹੈ। ਬਾਰਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਹਨ, ਬਨਸਪਤੀ ਹੈ, ਮੌਲਦੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ। ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਸੱਚ ਉਤੇ ਚਾਨਣ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, “ਪਹਿਲਾ ਮਰਨ ਕਬੂਲ ਕਰ ਜੀਵਨ ਕੀ ਛਡ ਆਸ॥” ਡਾ. ਭੰਡਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਮੌਤ ਬਹੁ-ਕਿਸਮੀ। ਸਰੀਰਕ ਵੀ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਮਾਤਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ, ਵੈਣ-ਰੁੱਤ ਨੂੰ ਹੰਢਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੀ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਦੇ।...ਮਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਉਣਾ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜੀਵੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮਰਨਾ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਸਰੇ।” -ਸੰਪਾਦਕ

ਜਿਸ ਦੀ ਆਭਾ 'ਚ ਮਨੁੱਖੀ ਬਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਹਜ, ਸੰਵੇਦਨਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਦਾ ਨਗਮਾ ਗੁਣਗੁਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ।

ਮੌਤ ਦੀ ਗੋਦ ਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਾਹਲੇ, ਹੱਸ ਹੱਸ ਜ਼ਹਿਰ ਪਿਆਲਾ ਪੀਂਦੇ। ਸੁਲੀ ਚੁੰਮਦੇ ਅਤੇ ਨੰਗੀਆਂ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰਾਂ ਸਾਹਵੇਂ ਹਿੱਕ ਭਾਹ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ-ਗਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਲ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਮੌਤ-ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਝਾਕਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ-ਕਰਮ। ਮੌਤ ਦੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਨਿੱਜ ਤੋਂ ਉਪਰ ਸਮਝ, ਇਸ ਨੂੰ ਭਲਿਆਈ ਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਪੰਝੂਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ।

ਮੌਤ, ਸਿਵੇ ਵਿਚ ਸਭ ਕੇ ਸੁਆਹ ਦੀ ਢੇਰੀ ਬਣਨਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਖ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਏ। ਇਸ ਰਾਖ ਦੇ ਕਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੀਕ ਇਸ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਿਆਸ ਸਕਦੇ। ਮੰਮੀਆਂ ਦੇ ਡੀ. ਐਨ. ਏ. ਵਿਚੋਂ ਉਸ ਵਕਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਬਾਰੀਕ-ਬੀਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ਣਾ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਸਥਿਰਤਾ ਵੱਲ ਇਕ ਕਦਮ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਰ ਕੇ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਏ।

ਮੌਤ, ਮੰਨਤ ਤੇ ਅਰਦਾਸ। ਮੌਤ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਤੱਕ ਕਰਕੇ ਟੁੱਟੀ ਆਸ। ਮੌਤ, ਖੁਰ ਰਹੇ ਕੰਢਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋਥਾ ਧਰਵਾਸ। ਮੌਤ, ਘਤੀ ਪਲ ਲਈ ਖੁਦ ਦਾ ਖੁਦ ਦੇ ਹੋਣਾ ਪਾਸ। ਮੌਤ ਕੁਝ ਲਈ ਆਮ ਤੇ ਕੁਝ ਲਈ ਖਾਸ। ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਏ ਕੁਝ ਕੁ ਲਈ ਪਾਕ-ਪਰਵਾਸ। ਮੌਤ ਦੀ ਜੂਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਵਾਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਏ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਵਿਹੜੇ 'ਚ ਜਾਪ। ਇਹ ਜਾਪ ਕਿਸ ਰੂਪ ਅਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਵਨ-ਜਾਚਨਾ, ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ, ਖੁਨਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਤ-ਕਾਮਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਤੋਏ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ, ਉਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ, ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ, ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦਾ ਗੁਣ-ਗਾਨ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਛਿੱਲਤਰਾਂ ਫਰੋਲਦੇ। ਇਕ ਸ਼ਿਕਵਾ ਤੇ ਝੋਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਾਸ਼! ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲ ਲੈਂਦੇ। ਇਹ ਝੋਰਾ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਨ-ਮਸਤਕ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਠਕੋਰਦਾ, ਜੋ ਬੁਝੇ ਬਾਪ ਜਾਂ ਡੰਗੋਰੀ-ਹੀਣ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇਸ਼ ਪਰਤਦੇ। ਕੁਝ ਕੁ ਕੋਲ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਨਮੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਾਤਮੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿਚ ਲਿਪਟੇ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਹਿਚਕਚਾਉਂਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ। ਕਾਸ਼! ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਪੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਨਿਹਾਰਦੇ, ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਨਿਹਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਦੀ ਅਲਵਿਦਾ ਵੇਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਿੱਬ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ।

ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਓਸੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਉਣ ਵਾਲਿਓ! ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਹੀ ਮਿਲ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ

ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ! ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਦਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਇਛਾ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਲਣ ਵਾਲਿਓ! ਮੇਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਆਪਾਂ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ। ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੋਗੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ? ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਪਲਾਂ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਬਣੇਗਾ? ਮਰਨ-ਮਿੱਟੀ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਹੀਂ ਭਰਦੀ।

ਮੌਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਉਤਮ ਪੜਾਅ, ਸੁਚਾਰੂ ਰਹਿਤਲ ਦੀ ਚੋਟੀ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਫਾਫਤ ਵਿਚੋਂ ਤੁਰ ਗਿਆਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਹਰ ਰੋਂਦੀ ਅੱਖ ਵਿਚ ਤਰਦਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਦਾ ਤੱਸਵਰ ਚੇਤਿਆਂ ਦੀ ਸਰਜਮੀ 'ਤੇ ਸਦੀਵ ਖੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਝਕਾਨੀ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਖੁਦ

ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਓਸੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਉਣ ਵਾਲਿਓ! ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਹੀ ਮਿਲ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੌਤ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ! ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਾ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਦਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਇਛਾ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਲਣ ਵਾਲਿਓ! ਮੇਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਆਪਾਂ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੋਗੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ?”

ਮਿੱਥਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਮੌਤ ਅਲਾਹੁਣੀਆਂ ਦੀ ਰੁੱਤ, ਵਿਹੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦੀ, ਸੂਹੀਆਂ ਚੁੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟੀਆਂ ਚੁੰਨੀਆਂ 'ਚ ਬਦਲਦੀ। ਵੱਸਦੇ-ਰੱਸਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਮਕਾਣਾਂ ਅਤੇ ਕੀਰਨਿਆਂ ਦਾ ਮਾਰੂ ਰਾਗ ਗੂੰਜਦਾ, ਜੋ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਸਕਣ ਲਾ ਦਿੰਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ 'ਚ ਅਣਆਈਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ, ਇਕ ਨਮੋਸ਼ੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਰੂ ਰੁਝਾਨ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਕੁਲਹਿਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਘਾਣ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਏ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਧਰਮੀ ਕਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਵੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਦਾਰ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨੇ, ਮੌਤ ਦਾ ਫੰਦਾ ਬਣ, ਸਮੁੱਚੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਲੀ 'ਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿਤਾ ਏ।

ਮੌਤ, ਮਾਂਗਵੀ ਜਾਂ ਮਸਨੂਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਟੱਲ ਤੇ ਸਦੀਵ-ਸੱਚਾਈ। ਜਿਉਣਾ ਝੁਨ ਤੇ ਮਰਨਾ ਸੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੰਨੀ ਕਤਰਾਉਂਦੇ। ਮੌਤ ਦੇ ਜ਼ਨਾਜੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਗਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਨ 'ਚ ਵਸਾ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਜਾਚ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ, ਉਸਾਰੂ ਅਤੇ ਹਾਂ-ਵਾਚਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵਿਉਂਤੀਏ ਤਾਂ ਮੌਤ ਭੈ-ਭੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਜੀਵਨ-ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਏ, ਜਿਥੇ ਕੁਝ ਨੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਉਤਰਨਾ।

ਮੌਤ ਨੂੰ ਜੇ 'ਪਹਿਲਾ ਮਰਨ ਕਬੂਲ ਕਰ ਜੀਵਨ ਕੀ ਛਡ ਆਸ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ

ਸਮਝਈਏ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਜਣ ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰੂਪ 'ਚ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਤੇ ਸਿਰਨਾਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸ਼ਬੀਹ ਮਿਲੇਗੀ।

ਮੌਤ, ਸਾਹ ਆਉਣ ਤੇ ਸਾਹ ਰੁਕਣ ਵਿਚਲਾ ਅੰਤਰ। ਇਕ ਖਿਣ ਦਾ ਦੂਸਰੇ ਖਿਣ ਤੀਕ ਦਾ ਫਰਕ। ਅੱਖ ਝਪਕਣ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦਾ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਸੀਡੈਂਟ, ਸੈਲਫੀਆਂ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਨੁਕਸ, ਧੜਕਣ ਨੂੰ ਪਲ 'ਚ ਸਥਲ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਕ ਲੋਭ ਬਣ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਸਾਂਝ ਪਾਉਂਦਾ।

ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਪਲ ਨੂੰ ਮਾਣਨਾ, ਜ਼ਿੰਦਾਦਿਲੀ। ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਟਾਈਟੈਨਿਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ 'ਚ ਇਕ ਮੁਸਾਫਰ ਬੇਫਿਕਰੀ ਨਾਲ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਇਹ ਜਹਾਜ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਮੌਤ ਦਾ? ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, ਮੌਤ ਤਾਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਆਉਣੀ ਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਿਉਂ ਕਰਾਂ? ਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨ 'ਚ ਰੁੱਝ ਗਿਆ।

ਮੌਤ-ਦਰਗਾਹੇ ਸਜਦਾ ਕਰਦੇ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਫੱਕਰ-ਫਕੀਰ। ਮੌਤ-ਵਣਜ ਦਾ ਲਾਹਾ ਲੈਂਦੇ, ਕੁਝ ਕੁ ਫੜ੍ਹ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ। ਮੌਤ ਦੀ ਵਹਿੰਗੀ ਮੋਢੇ ਚਾਈ ਤੁਰਦੇ ਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਉਗਦੀ, ਯੁੱਗ-ਜਿਉਣ ਦੀ ਝੋਕ। ਕੁਝ ਕੁ ਖੁਣ ਲੈਂਦੇ ਮੱਥੇ, ਜਦ ਮੌਤ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ; ਤਾਂ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਹਵਾਂ। ਮੌਤ ਇਕ ਮਰਦਾਨਗੀ ਬਣ ਕੇ, ਢੁਕਦੀ ਕੁਝ ਦੇ ਕੋਲ। ਤਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਬੀਹੀ ਗੂੰਜੇ, ਇਕ ਅਗੰਮਤਾ ਬੋਲ। ਮੌਤ ਬਣ ਅਸੀਸ ਸੁਖਾਵੀਂ, ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਵਿਚ ਵੜਦੀ। ਤਾਂ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਸੁੰਨੇ ਬਨੇਰੀਂ, ਕਿਰਨ-ਅਲਾਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ। ਮੌਤ-ਮੁਹਾਰਨੀ ਜਦ ਹੋਠਾਂ 'ਤੇ, ਪਹਿਰਾ ਆ ਕੇ ਪਾਉਂਦੀ। ਤਾਂ ਮਰਨਹਾਰੀ ਜਿੰਦ ਵਿਚਾਰੀ, ਮੁੜ ਕੇ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਮੌਤ-ਮੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਨਕਸ਼ ਨਿਹਾਰੇ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮਾਤਮੀ ਰੱਤ ਨੂੰ, ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਰਲ ਉਖਾੜੇ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਇਕ ਮਾਂ ਵਰਗੀ ਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੋਦ ਸੁਖਾਵੀਂ। ਮਕਤਲ ਵਿਚ ਸਿਰ ਧਰ ਕੇ ਸੌਣ ਦਾ, ਸੁੱਚਾ ਕਰਮ ਨਿਭਾਵੀਂ। ਲੀਰਾਂ ਲਿਪਟੇ ਤਨ ਦੇ ਵਿਹੜੇ, ਮੌਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਜਾਵੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੱਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦੇ, ਨੈਣੀਂ ਹੰਝ ਟਿਕਾਵੀਂ। ਮੌਤੇ ਨੀ ਖੇਤੀਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ, ਛੱਡ ਦੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖਹਿਤਾ। ਵੈਣਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਜ ਗਿਆ ਏ, ਹੱਸਦਾ-ਰੱਸਦਾ ਵਿਹੜਾ। ਮੌਤੇ ਨੀ ਕਦੇ ਸੱਖਣੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ, ਮਰਨ

ਨਿਆਮਤਾਂ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਫੋਨ: 216-556-2080

ਪਲ 'ਚੋਂ ਸੁਖਨ, ਸਹਿਜ ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸੁਪਨ-ਸਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ-ਭਰਪੂਰਤਾ ਦਾ ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ।

ਮੌਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ 'ਤੇ ਵਿਅੰਗ ਕੱਸਦੀ। ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਕਟਾਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਯੂਸੀ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿਚ ਜਿਉਂਦਾ। ਹੱਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੀ। ਮੌਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਾ ਸਬਕ ਦੇ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੌਤ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਗੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪੂਰਕ ਆ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਤੇ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਤ, ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਮਿੱਤਰਾਂ, ਸਬੰਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਕਿਆਂ ਵਲੋਂ ਲਾਏ ਫੱਟ, ਦਿਤੇ ਗਮ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਬੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਤੇ ਕਸ਼ਟਮਈ ਹੁੰਦੇ। ਮੌਤ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਸ਼ਟਾਂ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਹੁੰਦੀ।

ਮੌਤ ਇਕ ਨਿਆਮਤ ਤੇ ਵਰਦਾਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੁੱਖਦਾਈ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬਿੰਬ ਕਰਮ-ਧਰਾਤਲ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦੀ। ਮੌਤ ਵਿਚੋਂ ਜਿਉਣ, ਰੋਣ ਵਿਚੋਂ ਹੱਸਣ, ਦੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਸੁੱਖ, ਹਾਰ ਵਿਚੋਂ ਜਿੱਤ, ਨਾ-ਕਾਮਯਾਬੀ ਵਿਚੋਂ ਕਾਮਯਾਬੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਰੱਜ ਨੂੰ ਚਿੱਤਵਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਮਾਰਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਹਿਨੀਅਤ ਸਰਬਾਂਗੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ।

ਮਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਉਣਾ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜੀਵੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮਰਨਾ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਸਰੇ। ਹੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਰੋਣਾ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰੋਵੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਹੱਸਣਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ-ਜੂਹ ਵਿਚ ਵੱਸਿਆ ਰਹੇ। ਵੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਜੜਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਜੜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਸਣਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਮਿਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਛੜਨ ਦਾ ਚੇਤਾ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਵਿਛੜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਲਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਘਰ ਕਰ ਜਾਵੇ। ਬੋਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚੁੱਪ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਣਬੋਲਿਆ ਵਕਤ ਦੇ ਬੋਲੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਦੇਵੇ। ਲਿਖੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਹਰਫ ਮਿੱਟ ਕੇ ਦੱਗਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਹਰਫਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਤੁਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੌਤ 'ਤੇ ਰੁਕਣਾ ਤੇ ਮੁੜਨਾ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤੇ ਰੁਕੇ ਇੰਜ ਕਿ ਤੁਰਨਾ ਤੇ ਮੌਤ ਕੱਟਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਦਮਾਂ 'ਚ ਮਚਲਦਾ ਰਹੇ।

ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਮੁਹਾਂਦਰੇ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, “ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਨੇ ॥੧॥” ਯਾਨਿ ਜੇ ਚੰਗਿਆਈ ਕਰਨੀ ਏ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਕਰੋ। ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਸਭ ਅਕਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਰਅਸਲ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿਕਾਰਾਂ, ਘਟੀਆ ਸੋਚ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਮਾਰੂ ਬਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਫਰਮਾਉਂਦੀ ਏ, “ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥” ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਤੀਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜੀਵਨ-ਸਾਰਥਕਤਾ ਤੇ ਜੀਵਨ-ਸੋਧ ਵੰਨੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਰਬਮੁਖੀ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਫਰੋਲਣ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਏ।

ਮੌਤ-ਮਲੰਗੀ ਨੂੰ ਮਾਣੋ। ਇਸ ਮਲੰਗੀ ਵਿਚੋਂ ਜੀਵਨ ਤਰਜੀਹਾਂ, ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਸਰਦਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੌਤ-ਨਿਆਮਤ ਵਿਚੋਂ ਸੁੱਚੀਆਂ-ਸੱਚੀਆਂ ਸੁਹਜ ਭਰਪੂਰ ਸੁਖਨ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ 'ਚ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਛਪਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਚਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਲੇਖਕ ਸਮਝਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਸਾਲੇ 'ਪੰਜ ਦਰਿਆ' ਵਿਚ ਛਪੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਈ ਮਿਆਰੀ ਰਸਾਲਿਆਂ 'ਚ ਛਪਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 21 ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ

ਐਸ. ਸਾਕੀ

ਪਹਿਲਾ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਸਰਤ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਛਪਣ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਦੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ 16 ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਤੇ 3 ਨਵਲ ਛਾਪੇ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ 21 ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਣੇ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕੰਪੇਜ਼ਿੰਗ ਕਰਦੇ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ

ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਟਰੱਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਦਾ ਉਹ ਵੈਡਿੰਗ ਗਾਊਨ ਸੀ ਜੋ ਸੱਸ ਜੂਲੀਆ ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਗਾਊਨ ਫੇਰ ਅੰਜਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਜੂਲੀਆ ਕੋਲੋਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਪਾਰਵਤੀ ਫੇਰ ਇਹ ਨਾ ਪੁੱਛ ਸਕੀ ਕਿ ਜੂਲੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਗਾਊਨ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵੈਡਿੰਗ ਗਾਊਨ 'ਤੇ ਉਹ ਇਓਂ ਹੱਥ ਫੇਰਨ ਲੱਗੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹੁਣ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ। ਟੁੱਟੇ-ਟੁੱਟੇ ਤੇ ਬਿਖਰੇ-ਬਿਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਜਿਹੜੇ ਫੇਰ ਗੱਲ ਬਣ ਗਏ। ਏਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫੇਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤੀ ਜਿਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ ਜੋ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ

ਐਸ. ਸਾਕੀ

ਜੁੜਦੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੱਚੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ 'ਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕੁੜੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਵਤੀ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਘਰਦਿਆਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ, “ਬਾਹਰ ਦੇ ਮੁਲਕ ਜਾ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ, ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ, ਪਰਾਏ ਮਰਦ ਵੱਲ ਅੱਖ ਚੁੱਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ।

“ਜੇ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।” ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਤੀ ਜੋੜਦਿਆਂ ਪਾਰਵਤੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਦੇ ਵੇਲੇ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਸੀ।

ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਹੁਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹਨ ਆਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ, ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫੀਸ ਦਾ ਆਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਏਸ ਲਈ ਫੇਰ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕੰਪਨੀ ਬਨਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਕੰਮ ਏਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰੀ ਸਮਾਨ ਟਰਾਲੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਧੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਲਾਹ ਕੇ ਰੈਕ ਵਿਚ ਸੈਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਪਾਰਵਤੀ ਭਾਵੇਂ ਜੁੱਸੇ ਦੀ ਤਕਤੀ ਸੀ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਏਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸੇ ਬਨਿੰਗ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿਚ ਵਿਲੀਅਮ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਜਾਬ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਔਖਾ ਕੰਮ ਦੇਖ ਉਹ ਪਾਰਵਤੀ ਦੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ।

‘ਇਕ ਬਟਾ ਦੇ ਆਦਮੀ’ ਦਾ ਜਨਮ

ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਐਸ. ਸਾਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਕਲਾ ‘ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਝਾਤ ਪੁਆਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਪਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਜੋ 16 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਲਾ ‘ਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਝਾਤ ਪੁਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘ਗਲੀ ਦੇ ਮੋੜ ‘ਤੇ’ ਵੀ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਜੋੜ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 1986 ਵਿਚ ਪੂਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਏ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਇੱਕ ਬਰਸਾਤੀ ਵਿਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਾਂ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਕੇਤਨ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜੀਨੀਅਸ ਵੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਕੇਤਨ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਮੀਡੀਅਮ 'ਚ ਪੇਂਟਿੰਗ ਸਿੱਖ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਉਹ ਆਇਲ ਪੇਂਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਚਾਲੀ ਪੰਤਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਉਹਦੀ ਇੱਕ ਪੇਂਟਿੰਗ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀ 'ਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ 'ਚ ਵਿਕਦੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹ ਪੇਂਟਿੰਗ 5 ਲੱਖ ਦੀ ਵਿਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਈ ਸਕੈਚ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ। ਉਹ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੱਖਣ ਭਾਰਤੀ

ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਾ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਪਲਾਟ ਸੁਣਾਏ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾ ਰਬੜ ਪੈਨਸਿਲ ਵਰਤੇ ਸਿੱਧੇ ਕਾਲੇ ਪੈਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸਕੈਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਿਹੜੇ 12.5 ਜਰਬ 17.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਾਅਰਕੇ ਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਬਟਾ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਜਾਤੀ, ਅਧੂਰੀ ਤਸਵੀਰ, ਪਰਾਈ ਔਰਤ, ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ, ਮੰਗਲ ਸੂਤਰ, ਹਾਥੀ ਦੇ ਦੰਦ ਆਦਿ ਦੇ ਸਕੈਚ। ਮੈਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਕੈਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਫਿਰ ਪੁਸਤਕ ‘ਇਕ ਬਟਾ ਦੇ ਆਦਮੀ’ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੈਚਾਂ ਸਮੇਤ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ।

ਫਿਰ ਆਈ ਇਹਦੇ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਵਾਰੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੀਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਦੇ ਹੀ ਆਰਟਿਸਟ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਟਾਈਟਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇੱਕ

ਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਵਾਟਰ ਕਲਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਘੋਲ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਖਿਲਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਲੱਭ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਤੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਲਈ ਮੈਂ ਦੇਸਰਾਜ ਨਾਂ ਦੇ ਆਰਟਿਸਟ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇਸਰਾਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ‘ਇਕ ਬਟਾ ਦੇ ਆਦਮੀ’ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਚਲੰਤ ਟਾਈਟਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਵਾਲਿਆਂ ਮੁੱਲ ਤੀਹ ਰੁਪਏ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੱਗਾ। ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀ 'ਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੈਚ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੈਚਾਂ 'ਤੇ ਏ. ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਮੋਹਰ ਲਵਾ ਲਓ (ਜੋ ਉਹ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹਰ ਪੇਂਟਿੰਗ ਹੇਠ

ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਤਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਠੀਕ ਥਾਂ ਲੱਭ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਫਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕਿਤੇ ਰੁਲਣ ਨਾ।

ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਇੱਕ ਫਿਊਨਰਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਰਵਤੀ ਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਦੇ ਮਰਨ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਫਨ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ। ਪੁੱਤ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਫਿਊਨਰਲ ਕੰਪਨੀ ਵਾਲਿਆਂ ਇੱਕ ਜਣੇ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਡਾਲਰ ਦੱਸੇ। ਵਿਲੀਅਮ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਤਦੋਂ ਤੀਕ ਨੌਕਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਨਹੀਂ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਾਰਵਤੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੁਖਾਲੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਫੇਰ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਵਿਲੀਅਮ ਲੰਚ ਬਾਕਸ ਲੈ ਕੰਮ 'ਤੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਵਤੀ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵਾਂਸ ਦੇ ਬਣੇ ਗੇਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਂਸ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ। ਪਤੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਟੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦਿਸਦਾ। ਪਾਰਵਤੀ ਉਦੋਂ ਤੀਕ ਉਹਦੀ ਪਿੱਠ ਵੱਲ ਤੱਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਉਹ ਗਲੀ ਦੇ ਛੇ-ਸੱਤ ਘਰ ਟੱਪ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੀਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਪਾਰਵਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਪਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵਭਾਵ ਤਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਪਾਉਂਦੀ, ਉਸ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦਾ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਦਾ, ਪਰ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਚੰਗਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲੱਗਦਾ। ਪਾਰਵਤੀ ਕੁਝ ਚਿਰ ਉਸ ਥਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਗੇਟ ਦੇ ਵਾਂਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆ ਸੰਝ ਹੋਣ ਤੀਕ ਪਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਲੀਅਮ ਅਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਫਿਊਨਰਲ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਚਾਅ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਰਿਜ ਐਨੀਵਰਸਰੀ ਵੀ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਉਹੀ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨਣ ਤੇ ਸ਼ਾਮੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਨ ਚਰਚ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਦੇ ਕੇ ਕਫਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਪੱਕੀ ਕਰਵਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇ।

ਪਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਮੀਂ ਮੁੜ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਉਹ ਵੈਡਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨ ਲਿਆ। ਉਹ ਤਾਂ ਮਾਰਕਿਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੋਕ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲਿਆਈ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ

ਗਲੀ ਦੇ ਮੋੜ ‘ਤੇ

ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਦਦ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਭਾਵੇਂ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਚੇਤੇ ਆਈਆਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੀ। ਅਖੀਰ ਪਾਰਵਤੀ ਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਦੇ ਘਰ ਆਉਣਾ-ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤ ਦੀ ਚੁਣੀ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਹ ਗਾਊਨ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਵਤੀ ਉਹ ਵੈਡਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨ ਚਰਚ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਆ ਗਈ। ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਜੋ ਨਾ ਉਤਰ ਸਕੀ। ਵਕਤ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਿਆ, ਨਾ ਪਾਰਵਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਗਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ!

ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਮਰਦ ਜਦੋਂ ਠੀਕ ਲੱਗੇ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਬਦਲ ਲੈਂਦੇ ਨੇ, ਪਰ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਸਾਡਾ ਖਿਆਲ ਹੈ। ਪਾਰਵਤੀ ਰੋਜ਼ ਵੇਖਦੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਉਮਰ ਦਰਾਜ਼ ਮਰਦ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀਲ ਚੇਅਰ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਦਿਸਦੇ। ਫੇਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਮਰ ਦਰਾਜ਼ ਮਰਦ ਵੀਲ ਚੇਅਰ 'ਚ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲਾਉਂਦੀ ਦਿਸਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਤਨੀ ਕੋਲੋਂ ਟੁਰਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਫੇਰ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੋਚ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਰੁਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਾਰਵਤੀ ਕਈ ਵਾਰ ਵੇਖਦੀ ਕਿ ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਇਵੇਂ ਦਿਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਇੱਥੇ ਕਈ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਵਿਲੀਅਮ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਕੰਪਨੀ ਬਨਿੰਗ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਕੰਮ

ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਫੇਰ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਸੁਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਤੀਕ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕੀ। ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਭਰੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਪੁੱਤ ਸਟੀਵ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਵਤੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਲੀਅਮ ਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ।

“ਮੌਮ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਰਲ ਫਰੈਂਡ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਚਰਚ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ।”

ਪਾਰਵਤੀ ਦਾ ਮਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਚ ਵਿਚ ਉਹੀ ਵੈਡਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਹਿਨੇ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਸ ਜੂਲੀਆ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਟਰੱਕ 'ਚੋਂ ਗਾਊਨ ਕੱਢ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਸਟੀਵ, ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਚਰਚ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਨਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਤੇ ਨਾ ਪਿਓ ਨੂੰ। ਫੇਰ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪਾਰਵਤੀ ਦਾ ਸਾਂਝਿਆ ਗਾਊਨ ਕੀ ਪਹਿਨਣਾ ਸੀ! ਉਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ

ਸਿੱਧਾ ਘਰ ਆ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਫੇਰ ਪਾਰਵਤੀ ਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਾ ਲੱਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

ਫੇਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਟੀਵ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਸਟੀਵ ਦੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਪਾਰਵਤੀ ਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲ ਗਈ।

ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਉਮਰ ਦਰਾਜ਼ ਬੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫੇਰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫਿਊਨਰਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਫਨ-ਦਫਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ

ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ) ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਕੈਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੈਚਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਮੁੱਲ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਗੇਟ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਕਾਦਮੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਗੇਟ ਵਿਚ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਕਹਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ।

ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ। ਤਦ ਬੋੜੀ ਸਰਦੀ ਉਤਰ ਆਈ ਸੀ। ਬੱਸ ਫਿਰ ਕੀ, ਮੈਂ ਘਰੋਂ ਸ਼ਾਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਅਦਾਕਾਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਅਕਾਦਮੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਦਿਸਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਫੜ੍ਹੀ ਵੀ ਨਾ ਸਗੋਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖੀ। ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਚੋਟ ਜੋ ਲੱਗੀ ਸੀ।

ਕਹਾਣੀ

ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਮਰ ਦਰਾਜ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹ ਗਾਊਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੁਹਣੀ ਦਿਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਸੀ।

ਪਰ ਆਹ ਕੀ? ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਹਰੋਂ ਘਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਤੀਕ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਬੈਡਰੂਮ 'ਚ ਜਾ ਬਿਸਤਰ 'ਤੇ ਲੰਮਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਜੀ ਹੋਈ ਵਿਲੀਅਮ ਕੋਲ ਆ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੀ।

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਕੰਪਨੀ ਅੱਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਕਫਨ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦਫਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਕਰੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਲੈਣ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਕਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਲੈਣ, ਜਦੋਂ ਮਨ ਕਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੋਹ ਕੇ ਵੇਖ ਲੈਣ।

ਪਰ ਇਸ ਖਾਤਰ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਡਾਲਰ ਵੱਧ ਦੇਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਉਹ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਮੈਰਿਜ ਐਨੀਵਰਸਰੀ ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਅ ਧਰੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਸੌ ਡਾਲਰ ਹੋਰ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਮੁੜ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣਾ ਪਏਗਾ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਜਦੋਂ ਵਿਲੀਅਮ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਾਰਵਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਾਹਰ ਆ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵਾਂਸ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਵਿਲੀਅਮ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਆਪਣਾ ਲੰਚ ਬਾਕਸ ਫੜ੍ਹੀ ਟੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਟੁਰਦਾ ਉਹ ਛੇ ਸੌਤ ਘਰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਪਾਰਵਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਟੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਉਹ ਸਾਰੇ ਘਰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਗਲੀ ਦਾ ਮੋੜ ਮੁੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਚਿਰ ਰੁਕਦਾ ਸੀ, ਤੇ ਪਾਰਵਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਤਦ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਮੋੜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤੀਕ ਨਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਤਾਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓੜਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਾਰਵਤੀ ਵੱਲ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਾਰਵਤੀ ਖਾਸਾ ਚਿਰ ਬਗੀਚੇ ਦੇ ਵਾਂਸ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆ ਸੰਝ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਮੁੜਨਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਘਰ ਪਿੰਡ ਕਾਲਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੀ ਪਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ ਕਾਲਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮੀਲ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਪਿੰਡ ਲੁਟੇਰਾ ਖੁਰਦ ਅਲਾਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 1946 ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਾਰਟ ਅਟੈਕ ਨਾਲ ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸੰਨ 1947 ਵਿਚ ਮੈਂ ਦਸ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਸਾਂ। ਮੇਰੇ ਤਾਇਆ ਜੀ ਹੁਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੁਟੇਰੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਜਮੀਨ ਬਣਾਈ 'ਤੇ ਲੁਟੇਰਾ ਕਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੰਜ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੱਤ ਕਰਦਾ, ਹਾੜੀ-ਸਾਉਣੀ ਦਾ ਦਾਣਾ ਪੱਠਾ ਸਾਡੇ ਘਰ ਕਾਲਰੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ

ਵਾਸਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪਰਹਾਰ
ਫੋਨ: 206-434-1155

ਬਾਅਦ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੰਜਾ ਹੀ ਮੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਜੋਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੁਟੇਰੇ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ।

ਜਦੋਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਪਿੰਡ ਲੁਟੇਰਾ ਖੁਰਦ ਦੇ ਘਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਤਰਫ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਨ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਐਥੇ ਆਉਣਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਤੌਤ ਹੀ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿਉ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਤੌਤਾਂ ਵਿਚ ਵੱਠੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਅੱਧ-ਪਚੱਧੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਪੰਜ ਖਾਨੇ ਦਾ ਦਲਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੰਨਾ ਹੀ ਬਰਾਂਡਾ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਕਾਲਰੇ ਸਾਡਾ ਘਰ ਬਹੁਤ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਉਪਰ ਦੋ ਚੁਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਗਰਿਲਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਘਰ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸੂਰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਲਕਾ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੁਟੇਰੇ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਗ ਆਉਣੀ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਖੁਹ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਨਹਾਉਣਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣਾ। ਲੁਟੇਰੇ ਝੀਰ ਸਵੇਰੇ ਦੇ ਘੜੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਰੱਖ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਲਕੇ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਬੜੀ ਤੰਗੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੀ ਸੰਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਬਿਠਾਈਏ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਸੌਣ ਲਈ ਭੇਜਣਾ।

1953 ਵਿਚ ਮੈਂ ਮੈਟ੍ਰਿਕ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਾਏ ਦੇ ਲੜਕੇ ਕੋਲ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸੰਨ 1957 ਦੇ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਤੰਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਲੱਗ ਗਈ ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਗਏ। ਦੁਆਬੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਹ ਕਿੱਲੋ ਜਮੀਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਸੌਖਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 1965 ਤਕ ਜਮੀਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਸੁਲਾਹ-ਸਫਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਜਮੀਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵੰਡਾਈ ਕਰ ਲਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੇਰ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜਮੀਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵੀ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਵਿਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਲੇਬਰ ਐਂਡ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਰਈਏ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਲੁਟੇਰਾ ਖੁਰਦ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੋਚਿਆ। ਸੰਨ 1968 ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਬਿਜਲੀ ਵੀ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਆ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪੱਖੇ ਲਵਾਏ। ਘਰ ਅੰਦਰ ਬੋਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਬਣਵਾਈ। ਫਲੌਜ ਸਿਸਟਮ ਵਾਲੀ ਲੈਟਰੀਨ ਬਣਵਾਈ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਖੁਰਲੀ ਵੀ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਤਾਜ਼ਾ ਪਾਣੀ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਪਾਣੀ ਕਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ।

ਦੇਵਾਂ ਬੇਟਿਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਿਆਣੇ ਖੁਰਲੀ ਵਿਚ ਨਹਾਉਣ ਨੂੰ 'ਕੱਠੇ ਕਰ ਲੈਣੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸੁਣਦੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਡਰਾ ਕੇ ਭਜਾ ਦੇਣਾ। ਮੈਂ ਰੋਜ਼ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ

ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਘਰ

'ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣਾ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕ ਕੱਚੀ ਸੀ ਤੇ ਟਰੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਟੋਏ ਪਏ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਣਾ ਜੱਟਾਂ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸਾਈਕਲ ਡਾਕਟਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਰੱਖ ਕੇ ਬੱਸ ਫੜ੍ਹ ਲੈਣੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੀਂਹ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, "ਐਨੇ ਮੀਂਹ 'ਚ ਪਿੰਡ ਜਾਣਾ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਏ, ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਅਹੁ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਪੈ ਜਾਓ, ਦਾਲ ਫੁਲਕਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਜਾਊ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ।

ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਕੰਢੀ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਬਹੁਤ ਦਿਲਕਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਤਾਂ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਇਥੋਂ 4-5 ਮੀਲ 'ਤੇ ਹੀ ਉਤਰ-ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਗਲ ਹੈ। ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਇਕ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਇਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਰੁਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਿਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਕ ਟਰਾਲੀ ਬਾਲਣ ਦੀ ਮੰਗਵਾਈ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ

ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਹਾਰ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰ ਵਰਿੰਦਰ ਪਰਹਾਰ ਨਾਲ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ

ਸਵੇਰੇ ਫੇਰ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਬੋਲੇ, "ਮੈਂ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮੀਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਐਥੇ ਰਿਹਾਣੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਦੀ ਖੋਚਲ ਤੋਂ ਬਚੋ।" ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਆਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣਾ ਜੱਦੀ ਘਰ ਛੱਡਣਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਏ, ਜੇ ਸੁਖ ਛੱਜੂ ਦੇ ਚੁਬਾਰੇ, ਬਲਖ ਨਾ ਬੁਖਾਰੇ।"

ਉਹ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਠੀਕ ਸਨ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਥਾਂ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੇਖ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਚੁਬਾਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ। ਸਾਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਨ ਉਥੇ ਵੀ ਰੱਖ ਲਿਆ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਿਹਾ। ਐਵੇਂ ਕਿਰਾਇਆ ਭਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਾਲਰੇ ਦਾ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਮੁੰਡਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰਹਿ ਲਵਾਂਗਾ।

ਅਕਤੂਬਰ 1971 ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਬਦਲੀ ਬਤੌਰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਕੋਆਪ-ਟਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਬਦਲੀ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਥਾਂ ਟਿਕ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ ਟਿਕਾਣਾ ਕਿਥੇ ਨਸੀਬ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਾਲੇ ਦੋਨੋਂ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਗਰਾਮ ਸੇਵਕ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਵਾਲੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਨਾਭੇ ਜਾਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਲੱਗਾ, ਫੇਰ ਮਨ ਮਾਰ ਕੇ ਨਾਭੇ ਹੀ ਦਿਲ ਲਾ ਲਿਆ।

ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਾਭੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦੇ। ਸੰਨ 1981 ਵਿਚ ਬੇਟੀ ਜਤਿੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਪਿੰਡ ਆ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਾਲੇ ਏ.ਆਰ. ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ 1982 ਵਿਚ ਚਾਰਜ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਮੈਂ ਵੀ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਕੱਲੇ ਦਾ ਦਿਲ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗਣਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਹੀ ਪਿੰਡ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਨਹਿਰ ਦੀ ਪਟੜੀ ਪੈ ਕੇ ਘੰਟੇ ਕੁ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ। ਉਦੋਂ ਪੈਟਰੋਲ ਸਸਤਾ

ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਦਸ ਕੁ ਮੀਲ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹੈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜਿਰਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਟਰਾਲੀ ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਦੀ ਸੀ?"

"ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ।" ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ।

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਉਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਲੱਕੜ ਵੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲਾਤ ਮਹਿਕਮੇ ਤੋਂ ਲਈ ਸੀ?"

"ਇਹ ਤਾਂ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ।" ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ।

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਫੇਰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਲੰਘੇ ਸੀ?"

"ਹਾਂ ਜੀ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।" ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਚੁੰਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਚੁੰਗੀ ਦੀ ਪਰਚੀ ਕਟਾਈ ਸੀ?"

"ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਪਰਚੀ ਨਹੀਂ ਕਟਾਈ, ਉਦਾਂ ਹੀ ਟਰਾਲੀ ਭਜਾ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸੀ।" ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੈਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕੋਈ ਭਾਤਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"

"ਹਾਂ ਜੀ, ਦੋ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।" ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸਾਡਾ ਸਟੈਨੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਜਿਰਹਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੱਸ ਜੀ, ਇਹਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲਵੋ। ਇਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਦੋ ਵਕੀਲ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਉਹ ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਵਾਕਫ ਸੀ ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਮਰੇ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ। ਪੰਜ ਕੁ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਤੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, "ਏ. ਆਰ. ਸਾਹਿਬ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਤਾ ਸੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਲਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਕ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰੀ ਲੱਕੜ ਵੱਢੀ, ਚੁੰਗੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਾਈ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੇ ਟਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭਾਤਾ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ।

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀਆਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਡਾ. ਐਮ. ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ, ਆਈ. ਸੀ. ਐਸ. ਜੋ ਖੁਦ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬੋਦਲਾਂ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ 'ਰਾਖ 'ਚੋਂ ਉੱਗੇ' ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਹਾਰ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ

ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਕੁਝ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਏਨੇ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਜਾ ਧੀਏ ਤੇਰੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਏ।"

ਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬਾਪੂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਬਾਪੂ ਜੀ ਬੀਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਓ।"

"ਨਹੀਂ ਧੀਏ ਅਜੇ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਜਾਹ ਜਾ ਕੇ ਤੇਰੀ ਬੀਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜ, ਕੋਈ ਜਰੂਰੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਆ।"

ਕੁੜੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਬੀਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪੂ ਜੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ, ਕੋਈ ਜਰੂਰੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਆ।"

"ਹੁਣ ਕੀ ਜਰੂਰੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਆ ਉਹਨੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਟੀ ਤਾਂ ਖਾ ਲੈਂਦੇ।"

ਬੀਰੋ ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਹਾਂ ਜੀ ਦੱਸੋ ਕੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ ਹੁਣ?"

"ਗੱਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬੈਂਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਆ, ਆਪਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਸਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਰੀਆਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਿਸਤ ਭਰਨੀ ਜਰੂਰੀ ਆ। ਆਤਮੀਏ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨੂੰ ਪੈਸੇ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਕਿਸਤਾਂ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕਦਾ? ਹੋਰ ਵੀ ਦੋ

ਚਹੁੰ ਪੈਸੇ ਪੁੱਛੇ, ਪਰ ਕਿਤੋਂ ਮਿਲੇ ਨਹੀਂ। ਤੂੰ ਇਉਂ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਆਵੇ।"

"ਨਾ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਅਪਦੀਆਂ ਹੀ ਕਬੀਲਦਾਰੀਆਂ ਸੂਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਆਪਣਾ ਮੁੰਡਾ ਬਾਹਰ ਭੇਜਿਓ, ਕਿੰਨਾ

ਪੈਸਾ ਲੱਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ।"

ਲੰਮਾ ਜਿਹਾ ਹਉਕਾ ਭਰ ਕੇ ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਚੱਲ ਫਿਰ ਐਂ ਕਰ, ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਤੈਨੂੰ ਹਾਰ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਲਿਆ ਦੇਹ, ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਕਿਸਤ ਤੇ ਭਰੀ ਜਾਏ।"

"ਨਹੀਂ ਜੀ, ਉਹ ਹਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਉਹ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਰਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿਹੜੇ ਗਹਿਣੇ ਸੀ,

ਯਾਦ ਝਰੋਖਾ

ਅਫਸਰ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਲੱਗ ਕੇ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ। ਡਾ. ਰੰਧਾਵਾ ਦੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸੰਨ 1947 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ, ਖਾਸ ਕਰ ਜਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਆਰਜ਼ੀ ਸੈਕਟਰੀਏਟ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟੀ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਨਾ ਲੈ ਸਕਣ।

ਕਸਬਾ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਸ਼ੰਕਰ ਨਾਂ ਦੇ ਡੋਡ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ। ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਨੇ ਇਸ ਕਸਬੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਡੋਡ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਚ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਦਾ ਪਿੰਡ ਜਲਵੇਤਾ ਵਸਾ ਲਿਆ। ਅੱਜ ਤਕ ਵੀ ਜਲਵੇਤੋ ਦੇ ਰਾਜਪੂਤ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦੇ। ਕਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਹੁਤ ਉਚੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਡੋਡ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦੀ ਮਹਾਂ ਸਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖੇ ਮਾਲ ਮਹਿਕਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਗੋ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।

ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਸਾਲ ਕੁ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਹਰ ਵਕਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਦਖਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਤੇ ਆਖਦੇ, ਫਲਾਣੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਓ, ਫਲਾਣੇ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਗਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟਾਓ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਿਰਾ ਲੁਣ ਗੰਨ੍ਹਣ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਦੀ ਤੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਾ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ. ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਨ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਾਲੇ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਮਾਸਟਰ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਵਾਲੇ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਪੰਡਿਤ ਸਰਵਣ ਰਾਮ ਅਤੇ ਬਲਾਚੋਰ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਬਦਲੀ ਨਾਭਾ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਟਰੇਨਿੰਗ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਜਦ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗਵਰਨਰੀ ਰਾਜ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਬਦਲੀ ਨਾਭੇ ਤੋਂ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਏ. ਆਰ. ਦੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ।

ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਧੰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਫਸਲ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹਰ ਸਾਲ ਖਰਾਬ ਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਐ, ਕਦੇ ਹਾੜੀ ਮਰ ਗਈ, ਕਦੇ ਸਾਉਣੀ ਮਰ ਗਈ, ਤੇ ਕਦੇ ਰੇਟ ਨਾ ਮਿਲਿਆ।"

"ਚੱਲ ਕੋਈ ਨਾ, ਐਤਕੀਂ ਫਸਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਾਅਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਾਰ ਹਾਰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਆਊ, ਬਸ ਤੂੰ ਹੁਣ ਹਾਰ ਲਿਆ ਦੇਹ।"

ਬੀਰੋ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੀ ਐ ਤੇ ਹਾਰ ਲਿਆ ਕੇ ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਜਰ ਸਿਉਂ ਹਾਰ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ 'ਚੋਂ ਹਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਡੱਬਾ ਉਥੇ ਹੀ ਰੱਖ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁੜੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਹਾਰ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਦਰੋਂ ਬੀਰੋ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਤੋਂ ਡੱਬਾ ਫੜ੍ਹਦੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਪੁੱਤ ਇਹ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਖੇਡੀਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਹਾਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖ ਦਉ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਆਹ ਵਾਸਤੇ।"

ਬੀਰੋ ਐਨਾ ਕਹਿ ਕੇ ਡੱਬਾ ਅੰਦਰ ਪੋਟੀ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪੋਟੀ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੁੱਛ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪੱਕੀ ਫਸਲ 'ਤੇ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਗੜਿਆਂ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਫਸਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੀਰੋ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਰ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਉਹ ਹਾਰ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਪੋਟੀ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

-ਅਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸੰਧੂ
ਸਿਰਸਾ, ਹਰਿਆਣਾ।

ਤਵਾਰੀਖ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ

ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀਆਂ ਗੁੰਜਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਬੜੀਆਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ‘ਤਵਾਰੀਖ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ’ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਲਿਖਾਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਅਜ਼ਹਰ ਵਿਰਕ ਨੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉਤੇ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋਈ ਖੋਜ ਅਤੇ ਲੋਕ ਮਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਤੱਥਾਂ, ਮਿਥਾਂ ਤੇ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਅਹਿਮ ਕੜੀਆਂ ਜੋੜਦੇ ਇਸ ਦਿਲਚਸਪ ਲੇਖ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੇਖ ਦਾ ਲਿਪੀਅੰਤਰ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। –ਸੰਪਾਦਕ

ਸਾਂਦਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਵਾਇਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਕੁਝ ਜ਼ਬਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੀਆਂ ਤੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਸਾਂਦਲ ਕੀ ਹੈ? ਸਾਂਦਲ ਕੌਣ ਹਨ? ਸਾਂਦਲ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ-ਦਰ-ਪੀੜ੍ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਉਰਫ਼ ਸਾਂਦਲ

ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਦੁੱਲੇ ਭੱਟੀ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।

ਮੁਹੰਮਦ ਅਜ਼ਹਰ ਵਿਰਕ ਲਿਪੀਅੰਤਰ: ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

ਪਿੰਡੀ ਭੱਟੀਆਂ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਿਹੜਾ ਇਲਾਕਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਦੀ ਚੌਧਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਬਾਰ ਜਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਮਿਰਚ-ਮਸਾਲੇ ਲਾ ਕੇ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ। ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਉਰਫ਼ ਸਾਂਦਲ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਫਰੀਦ ਨੂੰ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਲਾਹੌਰ ਬਾਹਰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਖੋਜ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਨਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਨਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।

ਸਾਂਦਲ, ਸਾਂਗਲ ਤੇ ਸਾਰੂ

ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਦਲ, ਸਾਂਗਲ ਅਤੇ ਸਾਰੂ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਨ। ਸਾਂਦਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਸ਼ਾਹਕੋਟ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ) ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ‘ਤੇ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਭਰਾ ਸਾਂਗਲ ਅੱਜ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਂਗਲਾ ਹਿੱਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਂਗਲਾ ਪਿਆ। ਤੀਜਾ ਭਰਾ ਸਾਰੂ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਇਲਪੁਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ‘ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਕਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਸਾਰੇ ਕੀ’ ਪਏ। ਸ਼ੇਖੂਪੁਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਵੀ ‘ਸਾਰੇ ਕੀ’ ਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪਿੰਡ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਭਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਥੇ ਤੁਰ ਗਏ, ਤੇ ਕਦੋਂ ਮਰੇ, ਪਰ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਨੂੰ ਡੱਚ ਕੌਮ ਨੇ ਲੜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਰਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਂਦਲ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾਈ ਨੇ ਉਦੋਂ ਮਾਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦੇ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਕੰਦਰ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਗਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਖੜਾਈ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਜਿਹੜਾ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰੇ ਸਿਕੰਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਗਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਹਕੋਟ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਵੀਰੂ ਰਸਲ ਨਾਂ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਨੌਜਵਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣ ਕੇ ਸਿਕੰਦਰ

ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਤਾਅਲੁਕ ਜਾਂ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸਿਕੰਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਂਗਲਾ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਖੜਾਈ ਅਤੇ ਕਾਠੀਆਂ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕੋ ਨਸਲ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਬੜੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਸਾਂਗਲੇ ਤੋਂ ਰਾਵੀ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਗਏ।

ਡਾਕੂ ਸਰਦਾਰ

ਜਿਹੜੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਂਦਲ ਨੂੰ ਡਾਕੂ ਸਰਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜਾ ਬਹਾਦਰ, ਨਿਡਰ ਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਪੂਰਾ ਇਲਾਕਾ ਇਸ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਂਦਲ ਨੇ ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੰਗਿਆ। ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਏ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜੁਰਅਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਨਾਲ

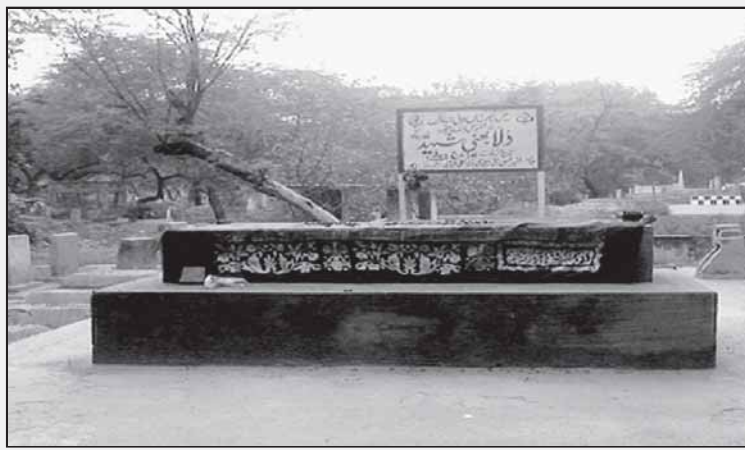
ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਗਭਗ ਮਿਟ ਹੀ ਗਏ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਆਰਿਆਈ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਜਾਬੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਾਇਲਪੁਰ ਦੇ ਜੁਗਰਾਫੀਏ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਫਾ ਨੰਬਰ 7 ‘ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੰਗਲ ਦਾ ਨਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕੂ ਸਾਂਦਲ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ।

ਆਦਲ ਹੁਕਮਰਾਨ

ਇਕ ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਬੜੇ ਆਦਲ ਹਾਕਮ ਸਾਂਦਰਾ ਜਾਂ ਸਾਂਦਰ ਜਾਂ ਸਾਂਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਖੋਖਰ ਕੌਮ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਤਾਅਲੁਕ ਸੀ। ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਖੋਖਰਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰ ਕੇ ਸਾਂਦਾ, ਸਾਂਦਰ ਵਿਗੜ ਕੇ ਸਾਂਦਲ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੋਂ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ

ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਦੁੱਲੇ ਭੱਟੀ ਦਾ ਦਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਂਦਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਪਿੰਡੀ ਭੱਟੀਆਂ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਿਹੜਾ ਇਲਾਕਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਦੀ ਚੌਧਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਬਾਰ ਜਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਉਰਫ਼ ਸਾਂਦਲ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਫਰੀਦ ਨੂੰ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਲਾਹੌਰ ਬਾਹਰ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਕ ਖੋਜ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਨਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦਾ। ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਦਾ ਨਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ।

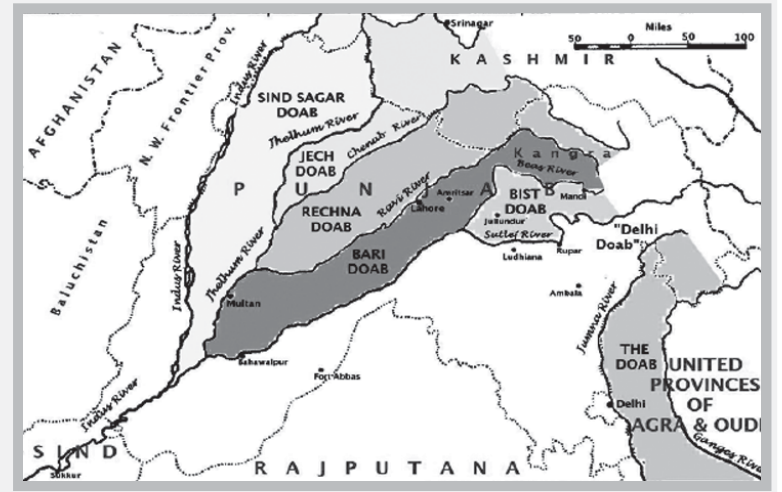
ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ ਦੀ ਮਜ਼ਾਰ।

ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂਦਲ ਕੋਲੋਂ ਵਾਅਦਾ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜੰਵ ਲੈ ਕੇ ਢੁੱਕੇਗਾ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸਾਂਦਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੌਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਰਦ, ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਲ ਗੁਜ਼ਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਂਦਲ ਜੰਵ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਨੇ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਜੰਵ ਬਿਠਾਉਣੀ ਸੀ, ਉਥੇ ਮੋਟੀ ਸੁੱਕੀ ਤਹਿਦਾਰ ਘਾਹ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਲੱਕੜਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵੱਖਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਰਦ ਉਸ ਘਾਹ ‘ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤਿਆਂ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਜੰਗਜੂ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ ਇਕ ਰਾਜਪੂਤ ਨੇ ਸੁੱਕੀ ਘਾਹ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਈ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਭਾਂਬੜਾਂ ਵਿਚ ਸੜ ਗਏ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਥੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਜੂ ਡੰਡੇ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਦਲ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਵੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਅੱਜ ਵੀ ਤਹਿਸੀਲ ਤਾਂਦਲਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਿਚ ਖੱਡੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਂਦਲ ਨਾਲ ਆਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾ ਲਏ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਪੂਤ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਕ ਹੋਰ ਨਸਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਂਦਲ ਦੀ ਜਾਤ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਕੌਮ ਦੀ ਗੋਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਆਰਿਆਈ

ਨਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਿਰੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘ਤਾਰੀਖ-ਏ-ਰਾਜਪੂਤਾਂ’ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੋਖਰ ਈਸਾ ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ‘ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਦਰ ਬੰਸੀ ਜਾਂ ਗੰਗਾ ਬੰਸੀ ਰਾਜਪੂਤ ਮਿਥਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 10ਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਰਾਨੀ ਮੈਸੂਰ ਤੇ ਗੁੰਜਾਮ ਤਕ ਰਹੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੋਖਰਾਂ ਨੇ ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜਾ ਪੋਰਸ ਦੀ ਬੜੀ ਜੁਰਅਤ ਨਾਲ ਪੂਰੀ-ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਆਨੰਦਪਾਲ ਨਾਲ ਹੋ ਕੇ ਲੜੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਰਗੋਧਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੋਖਰਾਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਰੁਲ ਹਕੂਮਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੋਖਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਿਲਕੁਲ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਸਰਦਾਰ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤੇ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰਦਾਰ ਦਾਦਨ ਖਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਦਾਦਨ ਖਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਪਿੰਡ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਹਿਸੀਲ ਹੈਂਡਕੁਆਟਰ ਹੈ, ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਿਹਲਮ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰਸੀ ਜੱਟ

‘ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕਧਾਰਾ’ ਵਿਚ ਵਣਜਾਰਾ ਬੇਦੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੰਗਲ ਸੀ। ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਸੰਦਲ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ਬੜਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਰਸੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ

ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਚਨਾਬ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਂਡਲ ਵਨ ਸਾਂਡਲ ਬਿਨ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਿਗੜ ਕੇ ਸਾਂਦਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਲਫਜ਼ ਦਾ ਤਾਅਲੁਕ ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਸੰਦਲ ਜਾਂ ਸੰਦਤ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਇਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਸੰਦਲ ਤੋਂ ਸਾਂਦਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਪੱਕੀ ਠੁਕਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜੱਟਾਂ ਦੀ ਗੋਤ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕ ਹੀ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਤਹਿਸੀਲ ਮੈਲਸੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਆਬਾਦ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਲਫਜ਼ ਸੰਦਲ ਤੋਂ ਵਿਗੜ ਕੇ ਸੰਦੀਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਇਥੇ ਆਏ ਸੀ।

ਖਿੰਡ ਕੇ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੁਕਾਮੀ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਨਾਖਤ ਖਤਮ ਕਰ ਲਈ, ਪਰ ਡਬਲਿਊ. ਕਰੁਕ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਪੱਛਮ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆਏ ਤੇ ਫਿਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਇਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭੀਲ ਤੇ ਗੋਂਦ ਕੌਮ ਦਾ ਇਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਦਬਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਂਤਲ ਕੌਮ ਨੇ ਨਗੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਬਰਹਾਰ ਕੌਮ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਬਰਹਾਰ ਕੌਮ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਕੌਮ ਸੀ, ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਿਆ ਦਰੋਮਦਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਬਾਦ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਹ ਇਸ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਲਗ ਪਏ। ਇਹ ਕੌਮ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਦਾਦੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਦੂ ਟੂਣਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਹਿਮ-ਭਰਮ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਰਵਾਇਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਤਲ ਤੋਂ ਹੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਂਦਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਤੇ ਠੁਕਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਓਮਲ ਤੇ ਸਾਰੰਗਲ

ਓਮਲ ਤੇ ਸਾਰੰਗਲ ਗੱਖੜਾਂ ਦੇ ਗੋਤ ਸਨ। ਓਮਲ ਤੇ ਸਾਰੰਗਲ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਪਸੰਦ, ਦਲੇਰ ਤੇ ਨਿਡਰ ਸਨ। ਸ਼ਹਾਬੁਦੀਨ ਗੌਰੀ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗੱਖੜਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੌਮਾਂ ਮਜ਼ਹਬ ਬਦਲ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਜਿਹਲਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਖੜ ਤੇ ਕਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੰਗਲ ਨਾਂ ਵਿਗੜ ਕੇ ਸਾਂਦਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਂਦਲ ਪੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਡਾ ਬਾਲੀ ਜੋ ਦਰਿਆ ਚਨਾਬ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿਧ ਖੋਜਕਾਰ ਟਾਲਮੀ, ਚਨਾਬ ਦਾ ਇਹੀ ਨਾਂ ਲਿਖਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਰਿਆ ਚਨਾਬ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾਂ ਕਈ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਦਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਲਮ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਂਦਲ ਪਿਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਈਸਾ ਪੂਰਬ ਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਰਵਾਇਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਵਿੜ ਕੌਮ ਦਾ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ, ਬੜਾ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਇਥੇ ਲੰਮੇ ਵਕਤ ਤੱਕ ਰਹੀ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਚੌਧਰ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਇਲਾਕਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਧੁੰਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰ

ਬਾਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

ਉਚੀ ਹੋਵੇ, ਉਥੇ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤੇ ਬਾਚਿਸ਼ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੀ ਫਸਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ‘ਬਾਰ’ ਲਫਜ਼ ਵਿਗੜ ਕੇ ਬਰਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ। ਮਤਲਬ, ਉਹ ਗ਼ੈਰ-ਆਬਾਦ ਇਲਾਕਾ ਜਿਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਬਨਸਪਤੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਣਜਾਰਾ ਬੇਦੀ ‘ਲੋਕਧਾਰਾ’ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ- ‘ਬਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਰੇਤਲੀ ਤੇ ਬੰਜਰ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਗ਼ੈਰ-ਆਬਾਦ ਪਈ ਹੋਵੇ।’

ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਜੰਗਲ ਸੀ। ਜੰਗਲੀ ਜੜ੍ਹੀ-ਬੂਟੀਆਂ ਤੇ ਰੁੱਖ ਆਮ ਸਨ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਉਚੀ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਰ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਜੋ ਬੰਜਰ ਤੇ ਬੇ-ਅਬਾਦ ਸਨ, ਉਹ ਬਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ; ਜਿਵੇਂ ਗੋਦਲ ਬਾਰ, ਗੰਜੀ ਬਾਰ, ਨੀਲੀ ਬਾਰ, ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਬਾਰ ਤੇ ਕਢਾਣਾ ਬਾਰ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਦੀ ਵੀ ਸਿਪਾਹੀ ਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਸਨ।

ਮੀਂਹ ਵੱਸ ਗਿਆ ਬਾਰਾਂ ‘ਤੇ, ਰੱਬ ਸੋਹਣਾ ਫਜ਼ਲ ਕਰੇ ਪਰਦੇਸੀ ਯਾਰਾਂ ‘ਤੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਡੇਰਾ ਗਾਜ਼ੀ ਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀ ਤੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੋਖਾ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਰ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਦਖਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਆਬਾਦ ਲੋਕ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹੋ ਵਜ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ

ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਂਗਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਮਲਾਵਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਬਾਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕਾ ਸੀ, ਇਹ ਹਕੂਮਤੀ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਅੱਖੜਜਾਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਦ ਕਿ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਹੀ ਇਥੋਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮਕਸੂਸ ਖੂਬੀ ਬਖਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਮਾਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ‘ਤੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਜੰਗਲ ਦੀ ਫ਼ਿਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।

ਹਾਂ, ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਫ਼ਲੇ ਅਤੇ ਸਿਆਹ ਸੈਰ-ਓ-ਤਫਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣੀ ਤੇ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਇਸ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬੇਤਾਜ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਲਾਈ ਰੱਖੇ ਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਜਰਨੈਲਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਨਾਹ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਹ ਜਮਾਨ ਨੇ 1855 ਬਿਕਰਮੀ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਠੰਢ ਦਾ ਮੌਸਮ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸਹਿੰਦੀ ਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਬੁਲ ਤੋਂ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਫ਼ੌਜ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ‘ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਵੜੇ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਸੂਫੀਆਂ ਤੇ ਦਰਵੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਥੋਂ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਕੰਦਰ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਦੇ ਫੌਜੀ ਮਾਅਰਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ‘ਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਹ ਦੀ ਖਾਣੀ ਪਈ। ਤਾਰੀਖੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਉਹੋ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਲੱਗੇ ਫੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਅਖੀਰ ਉਹ ਇਥੋਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸਿੰਧ ਤੇ ਸਿੰਧ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਵਤਨ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਹਰ

ਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਲੀਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਨ। ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਮਲੀਚ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸਾਂਦਲ

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਡੇਰਾ ਗਾਜ਼ੀ ਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀ ਤੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੋਖਾ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਰ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਦਖਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਆਬਾਦ ਲੋਕ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹੋ ਵਜ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਜਾਂਗਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਮਲਾਵਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ।

ਬਾਰ ਦੀ ਜਾਂਗਲੀ ਕੌਮ ਕਿੰਨੀ ਦਲੇਰ, ਤਕੜੀ ਤੇ ਗ਼ੈਰਤਮੰਦ ਸੀ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਬਾਰੀ ਲੋਕ ਕੱਦ ਦੇ ਲੰਮੇ, ਖੂਬਸੂਰਤ ਚਿਹਰੇ, ਚੌੜੇ ਸੀਨੇ ਤੇ ਉਚੇ ਲੰਮੇ ਗੱਭਰੂ ਜਵਾਨ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ ਮਿਸਰ ਫਰੇਨ ਓਸਰਸ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਮਲਾ ਸਾਮ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜੰਗ ਇੰਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ 20 ਸਿਪਾਹੀ ਹੀ ਬਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਨੱਸ ਗਿਆ। ਤੀਸਰਾ

ਹਮਲਾ ਮਸਟੋਰੀਅਸ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਹਮਲਾ 538 ਈਸਾ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਇਰਾਨ ਸਾਇਰਸ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੁਕਮਰਾਨ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ 7 ਸਿਪਾਹੀ ਬਚਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਹਸ਼ਰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਰਾਨ ਦਾ ਦਾਰਾ ਇਥੇ ਆ ਵੱਤਿਆ ਤੇ ਇਥੋਂ ਜ਼ਲੀਲ ਹੋ ਕੇ ਨੱਸਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੁਗਲ ਸਮਰਾਟ ਬਾਬਰ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ‘ਤੁਜ਼ਕੇ ਬਾਬਰੀ’ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਖੁਸਾਬ, ਚਨਾਬ ਤੇ ਪੈਰੇ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਮੀਰ-ਏ-ਤੈਮੂਰ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਨਾ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਡ, ਬੱਕਰੀ ਤੇ ਮੱਝ-ਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੰਜੂਆ ਕੌਮ ਦੇ 23 ਸਾਲਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਸਰਦਾਰ ਮਲਕ ਹਸਤ ਨੇ ਬਾਬਰ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਕਬੂਲ ਲਈ ਸੀ। ਬਾਬਰ ਨੇ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਤਜਕਰਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦਾਲ ਜੰਮਿਆਂ। ਹਿੰਦਾਲ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਫਤਹਿ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹਿੰਦਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਵੱਡੀ ਦਾਅਵਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਨਾਬ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਜੋ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਸੀ, ਹੁਸੈਨ ਕਿਰਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਥੋਂ ਦੇ ਅਦੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਰਾਂ ਤੇ ਨਜ਼ਮਾਂ, ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਤੇ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਥੋਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ, ਸਫ਼ਰਨਾਮਿਆਂ ਤੇ ਮਾਜ਼ੀ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਸੂਫੀ ਤੇ ਸ਼ਾਇਰ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਾਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਲੋਕ ਕਦਰਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕੇਂਦਰ ਸੀ। ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਹਰ ਦੌਰ ਵਿਚ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਤੇ ਅਹਿਲ-ਏ-ਕਲਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰ-ਕਸ਼ਿਸ਼ ਪਾਇਆ।

ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਕਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣੀ

ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤੁਸੀਂ ਇਥੋਂ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਕਦੀਮ-ਤਰੀਨ ਖੰਡਰ ਹੈ, ਜੋ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਦੋ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ, ਪੂਰਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਖੰਡੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਾਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀਆਂ ਖੰਡਰਾਤ ਨੇ ਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸ਼ਾਹ ਕੋਟ, ਜੋ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਸਿਕਿਆਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਜਨਾਨੀ ਤਰਜ਼ ਦਾ ਬਰਤਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵਕਤ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਝੰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕ ਦਾਸਤਾਨਾਂ-ਹੀਰ-ਰਾਂਝਾ, ਸੋਹਣੀ-ਮਹੀਵਾਲ ਤੇ ਮਿਰਜ਼ਾ-ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ਹੀ ਹੋਈਆਂ। ਇਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਆਂ-ਪੁਰੀਆਂ ਇਸ਼ਕ-ਮੁਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਸੂਫੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਬੜੇ ਦਲੇਰ ਸੂਰਮੇ ਵੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੰਡਿਆਲਾ ਸ਼ੇਰ ਖਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਵਾਰਿਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਯੂਸਫ਼ ਜੁਲੈਖਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਮੌਲਵੀ ਅਬਦੁਲ ਸਿਤਾਰ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ, ਰਾਜਾ ਪੋਰਸ, ਵੀਰੂ ਰਸਲ, ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਏ ਅਹਿਮਦ ਖਾਂ ਖਰਲ, ਮੁਰਾਦ ਫਤਿਆਣਾ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਾਂ, ਜਨਰਲ ਬਖਤ ਖਾਂ, ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ, ਰਾਏ ਬੁਲਾਰ, ਮੀਆਂ ਬਹਾਦਰ ਬਲੋਚ, ਨੁਕਰਾ ਬਲੋਚ ਮੀਆਂ ਰਾਜਾ ਆਦਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਇਥੇ ਜੰਮੇ-ਪਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਲੁਕ ਰਿਹਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਸ਼ਾਇਰ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੰਗਰਾਮੀ ਤੇ ਕਈ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਾਂਦਲ ਬਾਰ ਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕੀਦਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਦਿਆਂ ਲੇਖ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:

ਜਿਹੜੇ ਹੋਣ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ, ਉਹ ਪਾਪਿਆਂ ਦੀ ਪੱਗ ਬਣਦੇ। ਸਿਰ ਵਾਰ ਕੇ ਸਾਂਦਲ ਜਿੱਤ ਲਈ, ਆਹਮੇ ਦੀਆਂ ਪੈਣ ਝੂਮਰਾਂ।

ਮਾਂ ਬੋਲੀ

ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ।
ਅੱਖਰ ਇਸ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅੱਖਰ
ਅੱਖਰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰੇ ਅੱਖਰ।
ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰੇ ਅੱਖਰ
ਮੈਨੂੰ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਅੱਖਰ।
ਅੱਖਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਾਇਆ
ਅੱਖਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਿਉਣ ਸਿਖਾਇਆ।

ਅੱਖਰਾਂ ਜਿਹੀ ਹੈ ਰੀਸ ਨਾ ਕੋਈ
ਅੱਖਰਾਂ ਜਿਹੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਨਾ ਕੋਈ।
ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਟੀ ‘ਤੇ ਲਿਖਿਆ
ਅੱਖਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤੀ ਸਿਖਿਆ।
ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਬੋਲੇ
ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਘੋਲੇ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਕੀਹ ਕਹਾਂ ਕਹਾਣੀ
ਅੱਖਰ ਅੱਗ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਾਣੀ।

ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਲੋਰੀਆਂ ਗਾਵਾਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਘੋੜੀਆਂ ਗਾਵਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਕਿਤਾਬ
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਹਿਸਾਬ।
ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵਾਰੇ ਜਾਵਾਂ
ਵਾਰੇ ਕੀ, ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਵਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਣ ਬਣਾਇਆ
ਅੱਖਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਤਾਣ ਬਣਾਇਆ।

ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਲਿਖਾਂ ਕਹਾਣੀ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗੀਤ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾਂ ਮੈਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਗਜ਼ਲ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ
ਸੋਹਣੇ ਰਬ ਦਾ ਫਜ਼ਲ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ।
ਜਦ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਦੀ ਲੇਖ
ਕਲਮ ਰੇਖ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਮੇਖ।

ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਥਾ ਨਿਆਰੀ
ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਵਾਂ ਬਲਿਹਾਰੀ।

ਅੱਖਰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਜੁਬਾਨ
ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਵਾਂ ਕੁਰਬਾਨ।
ਅੱਖਰਾਂ ਮੇਰੀ ਆਨ ਬਣਾਈ
ਅੱਖਰਾਂ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨ ਬਣਾਈ।
ਬਿਨ ਅੱਖਰਾਂ ਔਕਾਤ ਨਾ ਕੋਈ
ਬਿਨ ਅੱਖਰਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤ ਨਾ ਕੋਈ।

ਅੱਖਰ ਜਦੋਂ ਕਲਮ ਨਾਲ ਵਾਹਵਾਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਖਦੀ ਜਾਵਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਜਦ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਵਾਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤਖਤ ਹਿਲਾਵਾਂ।
ਅੱਖਰ ਜਦ ਕਾਗਜ਼ ‘ਤੇ ਪਾਵਾਂ
ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸਮਾਜ ਜਗਾਵਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰਕਣ ਬਾਹਵਾਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਭੁਚਾਲ ਲਿਆਵਾਂ।

ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਧੀ ਹਾਂ
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹੀ ਮੈਂ ਜੀ ਹਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਮੇਰਾ
ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ।
ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂ
ਸੱਚ ਲਿਖਦੀ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਾ ਡੋਲਾਂ।
ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਪਈ ਹੈ।
ਤਾਂ ਜਿਉਂਦੀ ‘ਸੁਰਜੀਤ’ ਪਈ ਹੈ।
-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਾ ਕਰ

ਐਵੇਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਾ ਕਰ
ਐਥੇ ਵੇਲੇ ਰਾਹ ਬੜੇ ਨੇ।
ਲੜਦਾ ਲੜਦਾ ਮੁਕ ਜਾਵੇਂਗਾ
ਘੱਟਦੇ ਛੋਟੀ ਸਾਹ ਬੜੇ ਨੇ।
ਦਾਵੇ ਕਰਦਾ ਉਚੇ ਉਚੇ
ਵੇਖੇ ਡਿਗਦੇ ਸਾਹ ਬੜੇ ਨੇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਮਿੱਤਰ ਕਹਿਨਾਂ
ਐਥੇ ਵੇਲੇ ਨੰਗ ਬੜੇ ਨੇ।

ਪੱਗ ਵਟਾ ਕੇ ਭਾਈ ਬਣਦੇ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛੇ ਛੱਲ ਬੜੇ ਨੇ।
ਢੱਠੇ ਖੂਹ ਤੇ ਢੱਠੇ ਖੰਡਰ

ਡੂੰਘੇ ਲੁਕਵੇਂ ਰਾਜ ਬੜੇ ਨੇ।
ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸੁੱਕੇ ਪਾਣੀ
ਵੇਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੜ੍ਹ ਬੜੇ ਨੇ।
ਚੜ੍ਹਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਟੀਸੀ ਚੜ੍ਹਾਂਗੇ
ਉਤਰਨ ਵੇਲੇ ਵਲ ਬੜੇ ਨੇ।
ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਨਾ ਕਰ
ਚੰਗੇ ਸੱਜਣ ਚਾਰ ਬੜੇ ਨੇ।

ਪੱਕੇ ਵੇਖ ਨਾ ਕੱਚੇ ਢਾਵੀਂ
ਕੱਚੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਬੜੇ ਨੇ।
ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਖਾਂਦੇ
ਇੱਥੇ ਸੱਜਣ ਠੱਗ ਬੜੇ ਨੇ।
ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰ ਬੜੇ ਨੇ।
ਦਰਦ ਵਿਛੋੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ
ਦੁਖਾਂ ਤਾਂ ਗੁਝੇ ਹੋਰ ਬੜੇ ਨੇ।

ਉਚੀ ਉਚੀ ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਾ
ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਵਿਚ ਮਜ਼ੇ ਬੜੇ ਨੇ।
ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ
ਮੰਡੀ ਵਿਕਦੇ ਯਾਰ ਬੜੇ ਨੇ।
ਜੇ ਦਿੱਲੀ ਕਮਦਿਲਿਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ
ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ਚੋਰ ਬੜੇ ਨੇ।
ਲਾਹੌਰ ਵੀ ਧਰਮੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ
ਵਰਤੇ ਕਹਿਰ ਅਜ਼ਾਬ ਬੜੇ ਨੇ।
-ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਗੋਰਾਇਆ

ਦੇ ਗਜ਼ਲਾਂ

ਕੁਝ ਆਵਣ ਕੁਝ ਜਾਵਣ ਲੋਕ,
ਉਮਰਾਂ ਭੋਗੀ ਜਾਵਣ ਲੋਕ।

ਅੱਗ ਲੱਗੀ-ਲੱਗੀ ਫਿਰਦੇ ਨੇ,
ਉੱਕਾ ਨਾ ਸ਼ਰਮਾਵਣ ਲੋਕ।

ਬਰਸਾਤਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਡੋਬੀ,
ਫਿਰ ਵੀ ਮੰਗਣ ਸਾਵਣ ਲੋਕ।

ਸ਼ਕਲ ਸੂਰਤੋਂ ਬੀਬੇ-ਰਾਣੇ,
ਬਗਲੋਂ ਛੁਰੀ ਚਲਾਵਣ ਲੋਕ।

ਤੌਬਾ ਏਨੇ ਭੁੱਖੇ ਹੋ ਗਏ,
‘ਗਿੱਲ’ ਨੂੰ ਖਾਵਣ ਲੋਕ।

ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋਈ ਯਾਰਾ,
ਸੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪਰੇਈ ਯਾਰਾ।

ਬੇ-ਆਦਲ ਨੇ ਹਾਕਮ ਏਥੇ,
ਕੌਣ ਸੁਣੇ ਅਰਜੇਈ ਯਾਰਾ।

ਜਿਸ ਦੀ ਅਸਾਂ ਅਕੀਦਤ ਕੀਤੀ,
ਉਸ ਕੀਤੀ ਬਦਖੋਈ ਯਾਰਾ।

ਅਣਹੋਣੀ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ‘ਯੌਰਕ’,
ਸਾਹਵੇ ਆਣ ਖਲੋਈ ਯਾਰਾ।

ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾ ਐਸੀ ਹੋਵੇ,
‘ਗਿੱਲ’ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਈ ਯਾਰਾ।

-ਜੁਗਰਾਜ ਗਿੱਲ, ਯੌਰਕ

ਝੜੀ

ਲੱਗ ਗਈ ਝੜੀ
ਪਸੂ ਭੁੱਖੇ ਅਤਿੰਗਦੇ
ਜਿੰਧਰ ਦੇਖੋ ਗੋਡੇ ਗੋਡੇ ਪਾਣੀ
ਨਾ ਘਰ ਆਟਾ, ਨਾ ਦਾਣਾ।
ਭੁੱਖੇ ਸਭ ਕੁਰਲਾਵਣ।
ਟਾਂਡੇ ਕੱਟ ਸਿਰ ‘ਤੇ ਲੱਦ
ਪਾਣੀ ਉਤ੍ਰੋਂ ਚੋਵੇ।
ਟੁੱਟ ਕੇ ਪੈ ਗਏ ਪਸੂ
ਖਾ ਗਏ ਸਭ ਗਿੱਲਾਂ ਸੁੱਕਾ।

‘ਕੱਟਾ ਭੁੱਖਾ, ਤੁੜੀ ਗਿੱਲੀ’
ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਈ।
ਛਤੜਾ ਚੋਵੇ, ਛੱਤ ਡਿੱਗ ਪਈ
ਘਰ ਦੇ ਅਤੇ ਪਸੂ ਸਭ ਦਹਾੜਨ
ਚਰਲ ਚਰਲ ਮੀਂਹ ਪਵੇ
ਨਹੀਂ ਆਸ ਕੋਈ ਰੁਕਣ ਦੀ।
ਲੋਕੀ ਪੁਜਣ ਭਰਮ
ਕੁਝ ਖਿੱਤੇ ਕੰਧਾਂ ਛਾਪਣ

ਕਾਵਿ ਜਗਤ

ਇੰਜ ਨਾ ਰੁਕਦੇ ਮੀਂਹ
ਕੌਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ।
ਮੀਂਹ ਰੁਕਿਆ, ਗੜੇ ਗੜੇ ਕਰਨ ਡੱਡੂ
ਚੀਚ-ਵਹੁਟੀ ਨੇ ਵੀ ਰੰਗ ਦਿਖਾਇਆ
ਹਰਿਆਲੀ ਆ ਗਈ
ਹਰ ਸ਼ੈਅ ਹਰੀ ਭਰੀ ਭਾਸੇ।

-ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੇਸਾਂਝ

ਮੁਹੱਬਤ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਣਾ ਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨਹੀਂ
ਮੁਹੱਬਤ ਇਕ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ
ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀਂ
ਸੋਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ
ਬੁੱਲੀਆਂ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਮੋਹ ਪਿਆਰ, ਬਿਨਾ ਮਤਲਬ ਤੋਂ
ਚਾਹੁਣਾ ਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ।

ਸੱਚੀ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਚ ਯਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ
ਖੁਦਾ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਵਰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਹੀ
ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦਿਸਣ ਲਗਦੀ ਹੈ
ਵਗਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ, ਖਿੱਤੇ ਫੁੱਲ,
ਚਹਿਕਦੇ ਪੰਛੀ
ਇਹ ਦਿਲ ਦਿਆਂ ਭਾਵਾਂ ਦਾ
ਅਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ।
ਰੂਹਾਂ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਤੇ
ਹਰ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
ਸਬੰਧਾਂ ਵਾਲੀ ਡੋਰ ਤਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੁਣਦਾ ਹਾਂ
ਕਈ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਪਾਣੀ ਪੁਣਦਾ ਹਾਂ
ਦਰਦਾਂ ਦੀ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਵਿਚ ਬੈਠ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ
ਦਰਦ ਜਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਕੁਝ ਹਰਫ ਮੈਂ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ।

-ਰਵਿੰਦਰ ਲਾਲਪੁਰੀ

ਫੋਨ: 91-94634-52261

ਅਸਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਫਿਲਮੀ ਕਹਾਣੀ

ਅਜੇ ਦੇਵਗਨ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਰੇਡ' ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਦੀ ਬਾਇਓਪਿਕ 'ਸੰਜੂ' ਨੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਜੀਵਤ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਲੱਗ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਫਿਲਮਾਂ ਇਸ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮਿਸਾਲ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਦਰਸ਼ਕ ਵੀ ਝੱਟ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਚਰਚਿਤ ਲੋਕ ਵੀ ਇਹ ਕਮਾਲ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੁਖਦ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ।" 'ਸੰਜੂ' ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਿਰਾਨੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੰਜੇ ਦੱਤ ਦੀਆਂ

ਆ ਗਈ ਜਦੋਂ ਧਰਮਾ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੇ ਕਰਨ ਜੋਹਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਕੇਸਰੀ' ਨਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਲਮਾਨ ਖਾਨ ਇਸ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਫੀਸ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਅੜਚਣ ਆਈ ਕਿ ਸਲਮਾਨ ਨੇ ਇਹ ਫਿਲਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਅਕਸ਼ੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਚੋਣ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਅਨੁਰਾਗ ਸਿੰਘ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇਹ ਫਿਲਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਰਚ 2019 ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਗੋਲਡ: ਅਕਸ਼ੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ 'ਕੇਸਰੀ' ਦੀ ਫਿਲਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੂਜੀ ਫਿਲਮ 'ਗੋਲਡ' ਵੀ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਅਕਸ਼ੈ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਪੈਡਮੇਨ' ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ 15 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਫਿਲਮ 'ਗੋਲਡ' ਵਿਚ ਉਘੇ ਹਾਕੀ ਖਿਡਾਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ 1948 ਦੀਆਂ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਦਾ ਖੇਡ ਜੀਵਨ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਓਲੰਪਿਕ ਦਾ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ

ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 97 ਸਾਲ ਦੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਫਿਲਮ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹਾਕੀ ਦੀ ਰੋਚਕ ਦਾਸਤਾਂ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਉਘੇ ਖਿਡਾਰੀ ਧਿਆਨ ਚੰਦ ਦਾ ਉਦੈ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਗੋਲਡ' ਵਿਚ ਕੁਣਾਲ ਕਪੂਰ ਧਿਆਨ ਚੰਦ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿਚ ਹੈ।

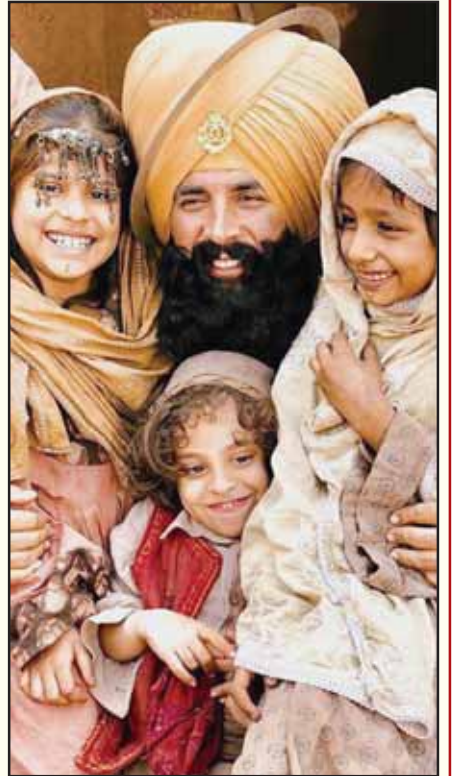
83: ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਬੀਰ ਖਾਨ ਦੀ ਫਿਲਮ '83' ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 1983 ਦੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਚਿੱਤਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮਹਾਨਾਇਕ ਕਪਿਲ ਦੇਵ ਸਨ ਅਤੇ ਕਪਿਲ ਦੇਵ ਦੀ ਇਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਭਿਨੇਤਾ ਰਣਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨਿਭਾਏਗਾ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਿੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਭਾਰਤ ਲਈ ਯਾਦਗਾਰ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਹੇਗੀ।

ਸੁਪਰ 30: ਅਭਿਨੇਤਾ ਰਿਤਿਕ ਰੋਸ਼ਨ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ 'ਸੁਪਰ-30' ਦੀ ਸ਼ੁੱਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਨਵਰੀ 2019 ਵਿਚ ਇਹ ਫਿਲਮ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਏਗੀ। ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ ਪਾਸ ਆਉਣ ਅਧਿਆਪਕ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਗਤ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨੀ 'ਤੇ ਇਹ ਫਿਲਮ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਰਿਤਿਕ ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਾਇਓਪਿਕ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ: ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਹੁਣ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਬਾਇਓਪਿਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਇਨਾ

ਨੇਹਵਾਲ, ਸਾਨੀਆ ਮਿਰਜ਼ਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਈ ਬਾਇਓਪਿਕ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਧਰ ਸਾਹਰੂਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਬਾਇਓਪਿਕ 'ਤੇ ਹੈ।

ਆਮਿਰ ਖਾਨ 'ਠੱਗਜ਼ ਆਫ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਸ ਸਾਲ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਦ ਆਮਿਰ ਇਸ ਪੌਰਾਣਿਕ ਕਥਾ ਵਿਚ ਵੀਰ ਕਰਨ ਜਾਂ

ਫਿਲਮ 'ਕੇਸਰੀ' ਦਾ ਪੋਸਟਰ।

ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਕ੍ਰਿਕਟਰ ਸੁਨੀਲ ਗਾਵਸਕਰ 'ਤੇ ਵੀ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਭਿਨੇਤਰੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਪੀ.ਟੀ. ਊਸਾ 'ਤੇ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਬਾਇਓਪਿਕ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

-ਅਸੀਮ ਚਕਰਵਰਤੀ

ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਜੋਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜੇ ਦੇਵਗਨ ਦੀ 'ਰੇਡ' ਵਿਚ ਅਭੈ ਪਟਨਾਇਕ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਕ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਹੀ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੇਡ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦਾ ਨਾਇਕ ਅਭੈ ਪਟਨਾਇਕ ਹੈ। 1980 ਦੇ ਇਸ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਈ.ਟੀ. ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਆਲਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਨਾਮਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ ਹੈ।

'ਰੇਡ' ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, "ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਰੋਚਕ ਕਹਾਣੀ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਚਕਾਚੌਧ ਤੋਂ ਦੂਰ ਪਰ ਕੁਝ ਕਰ ਗੁਜ਼ਰਨ ਵਾਲੇ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੱਚੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਮਰੇ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੇਸਰੀ: ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 1897 ਦੀ ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਯਾਦ ਹੋਏਗੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਤਰਫ ਤੋਂ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰ ਲੜਾਈ ਵਿਚ 21 ਸਿੱਖ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੇ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਅਫਗਾਨੀ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਦੰਦ ਖੱਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਾਇਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੌਲਦਾਰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਸਵਾ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ ਕਥਾ 'ਤੇ ਗਾਏ ਬਗਾਹੇ ਫਿਲਮਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਲੜੀਵਾਰ ਵੀ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਦਰਫ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਹ ਫਿਰ ਉਦੋਂ ਚਰਚਾ ਵਿਚ

ਫਿਲਮ 'ਸੁਪਰ 30' 'ਚ ਰਿਤਿਕ ਰੋਸ਼ਨ

‘ਕੁੜਮਾਈਆਂ’: ਵਿਰਾਸਤੀ ਮਹਿਕ ਸਾਂਭਣ ਦਾ ਇਕ ਯਤਨ

ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਅਦਾਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ ਹਨ ਪਰ ਪੇਂਡੂ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਫਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਸ ਵੰਨਗੀ ਵਾਲੇ ਸੰਵਾਦ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਦੀ ਇੱਕ

ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ

ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਅਦਾਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਲੇਖਕ ਵੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਹੋਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ਡਾਇਲਾਗ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਦੌਰ ਵਿਚ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਿਲਮਾਂ

ਬਣਾਈਆਂ, ਉਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਨਵੇਂ ਕਲਾਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਕਲਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਨਾਂ ਹੈ।

‘ਰੱਬ ਦਾ ਰੇਡੀਓ’, ‘ਅੰਗਰੇਜ਼’, ‘ਨਿੱਕਾ ਜ਼ੈਲਦਾਰ’ (ਦੋਵੇਂ), ‘ਵੇਖ ਬਰਾਤਾਂ ਚੱਲੀਆਂ’, ‘ਮੋਟਰ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ’, ‘ਸ਼ਾਬ ਬਹਾਦਰ’, ‘ਤੁਫਾਨ ਸਿੰਘ’ ਆਦਿ ਅਣਗਿਣਤ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ‘ਅੰਗਰੇਜ਼’ ਫਿਲਮ ਦੇ ‘ਫੁੱਫੜ’ ਵਾਲੇ ਕਿਰਦਾਰ ਨੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪਛਾਣ ਦਿਵਾਈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਰਪੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਹੁਣ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਤੇ ਅਦਾਕਾਰ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨਿਰਮਾਤਾ ਗੁਰਮੇਲ ਬਰਾਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ 'ਕੁੜਮਾਈਆਂ' ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਾਤਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪੰਜਾਬ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦੀਆਂ ਕਥਾ-ਕਹਾਣੀਆਂ, ਰੀਤ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਬੜੀ ਰੋਚਕਤਾ ਨਾਲ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫਿਲਮ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਲਝੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚਲੇ ਪਿਆਰ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਾਂਝਾਂ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਸਾਰਥਕ ਕਾਮੇਡੀ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸੁਚੱਜਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ।

ਨਾਮੀ ਗਾਇਕ ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ ਇਸ ਫਿਲਮ ਰਾਹੀਂ ਬੜੇ ਹਾਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿਨੇਮੇ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਬਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰਮਨ, ਬੱਬੂ ਮਾਨ ਨਾਲ ਫਿਲਮ 'ਦੇਸੀ ਰੋਮਿਓ' ਵਿਚ ਸੈਕਿੰਡ ਲੀਡ 'ਚ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਲਮ 'ਕੁੜਮਾਈਆਂ' ਨਾਲ ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵਾਪਸੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਰੋਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨਾਲ

‘ਫੇਰ ਮਾਮਲਾ ਗੜਬੜ ਗੜਬੜ’ ਫਿਲਮ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਆਈ ਅਦਾਕਾਰਾ ਜਪੁਜੀ ਖਹਿਰਾ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ ਦੀ ਨਾਇਕਾ ਬਣੀ ਹੈ।

ਵਿਨਰਜ਼ ਫਿਲਮ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬੈਨਰ ਹੇਠ

ਬਣੀ ਫਿਲਮ 'ਕੁੜਮਾਈਆਂ' 14 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ ਤੇ ਜਪੁਜੀ ਖਹਿਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਮਲ ਰਿਸ਼ੀ, ਅਨੀਤਾ ਦੇਵਗਨ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਗਿੱਲ, ਵੀਤ ਬਲਜੀਤ, ਰਾਖੀ ਹੁੰਦਲ, ਹਰਬੀ ਸੰਘਾ, ਹੋਬੀ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਹਰਦੀਪ ਗਿੱਲ, ਰਮਣੀਕ ਸੰਧੂ, ਜਸਨੀਤ ਗੋਸਾ, ਅਨਮੋਲ ਵਰਮਾ, ਅਮਨ ਸੇਖੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਧੂ

ਆਦਿ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਹਿਮ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ ਹਨ। ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਵਰਤਦਿਆਂ ਅਦਾਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵੀ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਟੋਨੀ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਟੋਨੀ ਨੇ ਲਿਖੀ

ਗੁਰਨਾਮ ਭੁੱਲਰ, ਮੰਨਤ ਨੂਰ, ਜਸਪਿੰਦਰ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਲ ਬਰਾਤ ਨੇ ਗਾਇਆ ਹੈ।

ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ, ਗੁਰਮੇਲ ਬਰਾਤ ਤੇ ਮਨਜੀਤ ਟੋਨੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸ਼ਕ ਹੁਣ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਮਨੋਰੰਜਕ ਫਿਲਮਾਂ ਹੀ ਪਸੰਦ

ਹੈ। ਸਕਰੀਨ ਪਲੇਅ ਰਾਜੂ ਵਰਮਾ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਡਾਇਲਾਗ ਗੁਰਮੀਤ ਸਾਜਨ ਨੇ ਖੁਦ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਐਸ. ਐਸ. ਬੱਤਰਾ ਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਫੋਟੋਜੈਨਿਕ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੇ ਸਹਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ। ਬਚਨ ਬੇਦਿਲ, ਵਿੱਕੀ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਗੁਰਮੇਲ ਬਰਾਤ ਤੇ ਰਾਜੂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਅਤੁਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਮਿਕਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਨਵੰਤਰ ਗਿੱਲ, ਹਰਜੀਤ ਹਰਮਨ, ਰਜਾ ਹੀਰ,

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਲਕੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਦੋਅਰਬੀ ਸੰਵਾਦਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਅਸਲ ਸਿਨੇਮੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। 'ਕੁੜਮਾਈਆਂ' ਆਮ ਫਿਲਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਬਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਂਭਦੀ ਫਿਲਮ ਹੈ।

-ਸੁਰਜੀਤ ਜੱਸਲ

ਫੋਨ: 91-98146-07737

ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੁਢੇਹਿ॥

ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਪੁਰਬ ਦੀ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧਾਈ

Rajinder 'Raj' Brar
B.S. Engineering
Commercial Real Estate Specialist

AEM REAL ESTATE, INC

720 Montague Expressway, Milpitas, CA 95035

Commercial Real Estate
Residential Real Estate

Cell: 510-610-4661

Fax: 510-441-2082
rajbrar41@gmail.com

ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੂ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ॥
ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ॥

ਬਾਬਾ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਪੁਰਬ ਦੀ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਵਧਾਈ

ਆਓ ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ
ਦੇ ਦੱਸੇ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਚੱਲਣ ਦਾ
ਤਹੱਈਆ ਕਰੀਏ

Dr. Amandeep B. Virk, D.D.S.
Visit us for a free consultation

Find out why more and more
Moms are choosing Invisalign teen.

www.drirkdds.com
510-489-5000

2 Union Square, Suite 230
Union City, CA 94587

ਘਰਾਂ ਦੀ ਵਧੀਆ ਡੀਲ ਤੇ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ 'ਤੇ
ਲੋਨ ਲੈ ਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ

Golden State Realty

Real Estate and Loans
Under One Roof

ਪਿਛਲੇ 31 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਜਨਸ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਸਮੂਹ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ
Selling Homes from Gilroy to Sacramento, CA
Call us before visiting new model homes to save big time.
Time to buy new home in Tracy, Manteca, Lathrop and Stockton

Purchase Loan and Refinance

15 & 30 Yr Fixed Rates Are Still Better!!!

5/1, 7/1 ARM are also attractive Refinance Now At Zero Cost

Call Sukhveer (Sukhi) Gill Ph: 510-207-9067 CA BRE Lic.#01180969
DHMS, Loan Broker NMLS# 352095

Just Sold

1. 2634 S. White Rd.,
San Jose, CA 95148	4. 5011 Anaheim Cir.,
Union City, CA 94587	7. 5918 Crestmont St.
Livermore, CA 94551	10. 3242 Tristian Ave.,
San Jose, CA 95127
2. 7569 Knollwood Place,
Dublin, CA 94568	5. 1190 Raposa Dr.,
San Jose, CA 95121	8. 1550 Napple Ct.,
Livermore, CA 94550	11. 3387 Rocky Mountain Dr.
San Jose, CA 95127
3. 1991 Liberia Cir.,
San Jose, CA 95116	6. 5842 Cohasset Way,
San Jose, CA 95123	9. 444 S Drone Ln.,
Tracy, CA 95376	12. 247 Dixon Rd.,
Milpitas, CA 95035
			13. 37112 Aleppo Dr.,
Newark, CA 94560

**Call for
Listing
Special 2018**

Fremont Office:
86 Pilgrim Loop
Fremont CA 94539
Tel:510-440-9292

Jaswinder (Jassi) Gill
M.Sc (PAU)
CA BRE# 00966763
Broker/Owner/Notary

**Pinnacle Award Winner
2014, 2015, 2016 & 2017
Grand Master Award Winner
2012 & 2013**

E-mail: jassi@jassigill.com
or

**Visit us @ www.jassigill.com
for hot listings**

**Follow us on zillow.com
and trulia.com**

Cell: 510-304-9292 & 408-666-8279

Market is hot. Do not wait any more to buy home of your dreams. There are multiple offer situations on all under market homes. Act now before it is too late.
Master of winners in multiple offer situation is waiting for your call.